

கல்கி

KALKI

18.1.87

ரூ. 1.50

உங்கள்
குடும்பத்தின்
திட்டமிட பரிபூரண உணவு
இப்போது
..வமினி பேக்கிலே

சாக்கலேட் சுவை காம்ப்ளான் இப்போது 1 கிலோ பேக்கிலே!

இரண்டு 500 கிராம் பேக்குக்குப் பதிலாக
வாங்குங்கள் புதித 1 கிலோ காம்ப்ளான்
பேக். 4 ரூபாய் மிச்சமாகிடுங்கள்.

காம்ப்ளான் ஒன்றுதான் உங்கள்
குடும்பத்தின் ஒவ்வொருவருக்கும்
அன்றாடம் தேவைப்படும் 23 மூலாதார
ஊட்டச் சத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது—
கார்போஹைட்ரேட்டுகள், கொழுப்புச்
சத்து, வைட்டமின்கள், தாதுக்கள் மற்றும்
மிசை சிறந்த புரதமான பால்புரதம் (20%)
உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு அன்றாடம்
அளியுங்கள் இருவேளை காம்ப்ளான்.

ரூ. 4
மிச்சமாக்குங்கள்

காம்ப்ளான் - திட்டமிட பரிபூரண உணவு

“என்னை யாருங்கய்யா மதக்கருங்க..?”

— வகுத்தப்படுகிறார் ஓர் எம்.எல்.ஏ.

“கூட்டத் பொதுத் தொதல் வெற்றிச் செய்திக்குப் பிறகு, எங்கள் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. மயக் காணவில்லை” என்று உங்கள் தொகுதியிலிருந்து எங்களுக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அது விஷயமாக உங்களிடம் பேச வேண்டும். எப்போது சந்திக்கலாம்?” என்று குளத்தார் தொகுதி அ.இ.அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. மாரீமுத்து ஸயப் போனில் கேட்ட பொது ரொம்பவும் படபடத்துப் போனார்.

“ஐயா, அப்படிக்களாய்யா எழுதியிருக்காங்க? வேண்டாதவக்களாய்யா அப்படி எழுதியிருக்காங்க. அதையெல்லாம் நம்பிடுதீங்கய்யா. ஐயாவுக்கு எப்போசெனகாய்ப்படுமோ அப்போ நானே ஐயாவைத் தேடி வந்து பார்க்கிறேங்கய்யா. இப்போ அண்ணவாசனுக்குப் பொதுக் கூட்டத்துக்காகப் புறப்பட்டுக்கிட்டே இருக்கேங்கய்யா.

நானிக்கு ராத்திரி ஒன்பது மணிக்கு ஐயாவுக்குச் செனகாய்ப்படுமென்று நானே ஓடி வாரேங்கய்யா...” என்று அவர் வார்த்தைக்கு வார்த்தை ‘ஐயா’ போட்டுப் பெரிவதும் நமக்கே தர்மசங்கட மாகிவிட்டது.

“சரி, வாருங்கள்!” எப்பேரும்.

அடுத்த நாள் நாம் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்கு ஒரு கதிரை மிளபல்கபினாடு வந்தார். தமது தொகுதி வளர்ச்சிக்காகத் தாம் சட்ட மன்றத்திலும் மாமட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும் பேசிய பெச்சுக்களின் நகல் களைக் கொடுத்தார். அதற்குமுன் அவருக்கு வந்திருந்த ஒரு இன்ஸ்டான்ட் லெட்டரைக் கொடுத்துப் படித்துப் பார்க்கச் சொன்னார்.

“இனிஎங்கள் தொகுதிக்கு இடாத் தொதல் வந்தாவன்றி வேறு விமோசனை இல்லை. அதனால் — உண்மையிலேயே உனது தொகுதிக்குத் தல்லது செய்வ வேண்டுமென்று

எம்.எம்.டி.: தொகுதியில் அடீஸ்ட் ஒரு நடையவையது கற்றுப் பயணம் செய்வாது எப்பெரிப்பட்ட தப்புண்டு இப்பத் தான் புரிகுது!

இவர்: எப்படி?

எம்.எம்.டி.: தொகுதிக்கு நான் கேட்ட கேள்பாவத்துக்கு அரக அனுதிலுழக்கிய பிறகுதான் தெரிகுதுதொகுதியிலரவிலேயே கிடையாதுங்கிறது!

— கடுவை கோபால்சாமி

நினைத்தால் முதலில் தீ செத்துப் போ, இவ்வெயினில் நாங்களை அதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும்! — சென்னையிலிருந்து ஒருவர் எழுதியிருந்த அக்கடிதத்தின் சாராம்சம் இது தான்.

“எப்படி எழுதியிருக்காங்கன்னு பார்த்திங்கனாய்யா? ஒரே ராத்திரியிலே எல்லாரும் மாலைக்கருக் குடி போய்விட முடியுமாங்கனாய்யா? கொஞ்சம் கொஞ்சமாத்தாங்கய்யர் மூண்டேற முடியும்! இதைச் சொன்னு இவங்களுக்கு என்னைப் பிடிக்கலிங்கய்யா, இப்படி எழுதுங்கய்யா...”

“இந்தக் கடிதம் குறளுக்கு நூறு கண்டைத்துக்குரியதே. அதில் என் முனைவையு கூடச் சந்தேகமே இல்லை. ஆனாலும் இவ் மாநிலியான் மிக மட்டரகமானதொரு கடிதத்திற்கான துண்டுதலின் அடிப்படையைக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்த்தால், எப்போதாவது நடக்கும் இடைத் தேர்தல்களில் போது. அந்தத் தொகுதிக்கு ஆளும் கட்சி செயல்பட அபரிமிதமான நன்மைகண்டானே! ஆக, இப்படிப்பட்ட கிரிமினல் துண்டுதல்களுக்கு ஆளும் கட்சியின் செயல்கள்தானே அடிப்படையாகத் தெரிகிறது?”

“ஐயா, அது பாலிவுட், கலாநூல் ஒன்று செஞ்சார்து, உடனே புரட்சித் தலைவரும் ஒன்றுசெஞ்சு, அதைக் கவுண்டர் பண்ணலின்னு கூடச் சந்தை முடியுங்கனாய்யா? சரி, அது கிடக்கட்டுங்கய்யா, நான் இவங்களுக்கு என்ன கெடுதல் செஞ்சேன், இப்படி எழுதியிருக்காய்?”

“அதைத்தான் உங்கனிடம் நாங்கள் கேட்கிறோம்!”

“ஐயா, எங்க தொகுதி ரிசர்வ் தொகுதி. எல்லா ஜாதி ஜனங்களும் இருக்காங்க. அன்னிக்கு ஹரிஜனங்க நடத்தப்பட்ட மாநிலி இன்னிக்கு இல்லிங்கய்யா... எவ்வளவோ மாநிலிசு. நம்ம பின்னங்க காலத்திலே இன்னும் மாநிலி. அது கொஞ்சம்

கொஞ்சமாத்தான் நடக்கும். இன்னிக்கு எம் பையன் கால்ச செருப்புப் போட்டுக்கிட்டு மத்தஜாதிக்காரங்களைட சமமா நடக்கறான். அதுக்காக நான் நடத்திட முடியுங்கனாய்யா. நான் இன்னமும் மத்த உயர் ஜாதிக்காரங்களைக் கண்டா செருப்பைக் கழட்டிட்டுத் தான் பேசறேன். கொலிங்குப் போனா என்னையும் உன்னையும் தான் சாமிக்கும் பிடர் சொல்லுங்க. ஆனாலும் நான் உன்னே போற நிலைங்கய்யா. வெளியிலேயேதான் நின்றுக்குவேன். தீபாராதனைசய்யும் நிருத்தறயும் வெளியிலேயே கொண்டுக்கிட்டு வந்து கொடுத்திருங்கய்யான்னு சொல்லிடுவேன். அப்படியெல்லாம் இருக்கிறதால்தான் ‘சரி, சரி, இவன் எம்.எம்.டி. ஆனாலும் அடக்கமாத்தான் நடத்துக்கிறான்’னு மதிக்குங்க. இதெல்லாம் இந்தச் சின்னப் பச்சைக்குப்பு புரிகுறநிலைங்கய்யா.”

“நியாயமானே. இந்தக் கம்ப்யூட்டர் வுக்கில் தீங்கள் எதற்காக இப்படி ஜாதிக்கு மரியாதை தர வேண்டும்? ஒருவேளை உயர் ஜாதிக்காரர்கள் உங்கனிடம் அப்படி எதிர்பார்க்கிறார்களா என்ன?”

“நிலைங்கய்யா. அவங்கல்லாம் அப்படி எதிர்பார்க்கலை, தான்தான் அப்படி நடத்துக்கிறேன். என்ன செய்வதுங்கய்யா, என்னுடையேற மாநிலி நடத்துக்க முடியலிங்கனே!”

“சரி, அதெல்லாம் கிடக்கட்டும். குளத்தாரிலிருந்துதான் உங்களைக் காணலிங்க என்று எங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் வெற்றிக்குப் பிறகு, தீங்கள் அங்கு போகவே இல்லையா?”

“என்னங்கய்யா தீங்களும் அப்படிச் சொல்லிடங்க. குளத்தார் என்னோட தொகுதி. அங்கே நான் போகாம இருக்க முடியுங்கனா?”

“கடைசியாக எப்போது சென்றீர்கள்? தெரியுமா சொல்லுங்கள்!”

“நிரூபிக்குப்போகும்ஒங்கொருநடையயும் அந்த வழியாத்தாங்கய்யா போறேன். அங்கே இறங்கி ம குடிக்கிறேன்...”

“நிரூபி ம குடிப்பதெல்லாம் தொகுதிக்குப் போனதாக அத்தமாலிவிடுமா? ன்ருக்குள் சென்று மக்களைச் சந்தித்தீர்களா? அவர்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் குறைகளைக் கேட்கிறீர்கள்?”

“யார் விட்டுக்குங்கய்யா நான் போக முடியும்? போனா என்னை ‘வா’ன்னு சொல்றதுக்குக்கூட ஆளில்லிங்கய்யா. எப்படிங்கய்யா போக முடியும்?”

“தேர்தல் தேர்தலில் மட்டும் ஒட்டுக் கேட்கப் போகிறீர்களே, அப்போது யர வேறவை எதிர்தோக்கியா செக்கிறீர்கள்? அப்படி இப்போதும் போக வேண்டியது தானே?”

“தேர்தல் தேர்தலிலேயே போற மாநிலி எல்லா நான்லையும் போக முடியுங்கனாய்யா!”

“அப்படிப் போகலிங்கய்யென்னுல் தொகுதி மக்கள் நம்பிக்கை இழக்கட்டானே செய்வார்கள்?”

“அவர்கள் கேட்டு எதைப்புகய்யா நான் முடியாதான்னு சொல்லிட்டேன்? சொல்லக் சொல்லுங்கய்யா பார்ப்போம்!”

“தொகுதிப் பக்கம் போனதுதானே அவர்கள் உங்கனிடம் முறையிட முடியும்?”

“மக்கள் என்னைச் சந்திக்க வசதியாக இருக்கட்டும்னுதானுங்கய்யா நான் ரேனாரி லிருந்து புதுக்கோட்டைக்குக் குடி வந்தேன். அங்கே எந்த தேரம் வந்தாலும் என்னைச் சந்திக்கலாங்கனேய்யா. அவங்கதான் என்னைச் சந்திக்கறதெயில்லை!”

“ஏன் சந்திப்பதில்லை? ஒரேவேளை சொன்னாலும் நீங்கள் செய்ய மாட்டீர்கள் என்ற அவநம்பிக்கையா?”

“செய்ய மாட்டேங்கற அவநம்பிக்கை எல்லையுங்கய்யா, இவனுல என்ன செலுக்க முடியும்கிற அவநம்பிக்கைதான். உதாரணத் துக்குப் பாருக. என் தொகுதியில இருக்கிறதான் காவேரி மில், மூடிட்டாங்க. கமாரா ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் வேலையில்லாம இருக்காங்க. அதில வாராவது ஒருத்தராவது அவங்கஎம்.எல்.ஏ.ய் கற முறையிலே என்னை வந்து பார்த்திருப் பாங்களா? இவனுக்கு யாரைத் தெரியுமனு யாருமே என்னை வந்து சந்திக்கலை. ஆர்.எம். வீரப்பனைப் பார்த்தா எல்லாம் முடிஞ் சுறென்னு நினைச்சு அந்தப் பக்கமே போனாங்க. இப்போ என்ன ஆச்சு? ஒண்ணும் நடக்கலை. அதுதான் இருந்தா கம்மா விட்டிருப்பேனு? புரட்சித் தலைவர் காலல விழுந்து சுதரிக் காரியத்தைச் சாதிச்சிருக்க மாட்டேனு?”

“அவர்களில் யாரும் உங்களை அணுகா மல் போனது தவறுகவேகூட இருக்கட்டும். உங்கள் தொகுதி என்ற முறையில் நீங்களாக வே சென்றிருக்க வேண்டாமா?”

“நான் போனா யாருங்கய்யா மதிக்கறாங்க?”

“யாருமே மதிப்பதில்லை. என் கிறீர்கள். ஆனால் இரண்டு முறை வெற்றி பெற்றிருக் கிறீர்களே. அது எப்படி?”

“எல்லாம் புரட்சித் தலைவரோட ஆசி தாங்கய்யா!”

“அவர் ஆசி மட்டும் இருந்தால் போதுமா? மக்கள் உங்கன் மேல் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டாமா? மக்கள் குறைகளைப் போக்க வேண்டாமா?”

“ஐயா, தப்பா நெனைச்சிடாதீங்க. நான் கட்சிக்கு வந்து எம்.எல்.ஏ. ஆகி இதுவரைக் கும்பைசாக்கூட சொத்து சேர்க்கலை. சொந்த வீடு கூட இல்லை. போன தேர்தலுக்கு வாங் கின கடனைக் கூட இன்னமும் அடைக்க முடியாம இண்டாடிக்கிட்டிருக்கேங்கய்யா. இப்படிப்பட்ட நானு மக்கள் குறைகளுக் காகப் போராட மாட்டேன். என்னைத் தேடி வந்து சொல்லட்டும். ராப் பகலா நாயா உணழக்கத் தயாரா இருக்கேன். பிரச்சனை தீர லைன்னு அவங்கனோட சேர்ந்து நானும் உண்ணுறவர்தம் இருந்து போராட வும் தயாரா இருக்கேங்கய்யா!” என்று ரொம்பவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சொன்னார் மாரி முத்து.

— இணங்கோவன்

அடுத்த இதழ்

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில்
கல்வி - II

முடிய மில்லாமும்
பட்டினி கிடக்கும் தொழிலாளர்களும்

— கவர் ஸ்டே பி

“சில குறைகள் இருப்பது உண்மைதான்!”

— புதுக்கோட்டை மாவட்டக் கமிஷனர் பேட்டி

அழிந்து வரும் அதிகாரங்கள்

— நெய்நீர் கடனா

இவர்கள் பிராந்திய நிகழ்வுகளுமா?

“பிரமண்டலத்தல் இருக்கும”

கூதல நேரம். வெள்ளா குளம் கிராமமே அமைதியாக இருந்தது. நமக்குக் கடிதம் எழுதிய ஆரோக்ஷியசாமி யார் என்று விசாரிக்க ஆட்களைத் தேடிவர்போது, யாரும் அகப்படவில்லை. சிறிது தூரத்தில் வாடகை ஓசத்தில் கடை ஒன்று இருந்தது.

“ஏங்க ஆரோக்ஷியசாமின்னு...”
“அப்பா பேருங்க...”

அந்தக் கிராமத்தில் நிறைய ஆரோக்ஷிய சாமிகள். அதனால் விஷயத்தைச் சொன்னோம். நமக்குக் கடிதம் எழுதிவிருந்த ஆரோக்ஷியசாமி அவசரமாக வெளியூர் செல்ல வேண்டியிருந்ததால் நமக்குப் பதில் அந்தோணிசாமி என்பவரை விசாரிக்கச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

“சரிங்க... அந்தோணிசாமி எங்கிருக் கிருங்க?”

அவருங்களை, இன்னிக்கு ஞாயிறுங் களே கொவிலுக்கு (சர்க்) போயிருக்கா ருங்க...”

கூதலர்கள் உதிர்ந்து கொண்டிருக்கும் சர்க். அப்போதுதான் அவசர அவசரமாகச் சர்க்கருக்கு முழையப் போன அந்தோணி சாமி நம்மைக் கண்டதும் அடையாளம் புரிந்து ஒடி வந்தார்.

“என்னங்க அந்தோணிசாமி... ஊர் மக்களே ஒண்ணு சேர்ந்து மண் அரை ஒன்று கட்டியிருக்கீங்களாமே?”

“ஓ! அதுவா! வாங்க, பார்க்கலாம்...”
வயல்களிடையே வகிடாய்ச் செல்லும் வரப்புகளில் இரண்டு பர்லாங் நடந்த பிறகு, ஒரு திமர் இறக்கம்.

இதாங்க அம்புலி ஆறு...”

கொஞ்சமாகத் தண்ணீர் ஒடிக்கொண்டிருந்தது.

மழைக் காலத்தில் நெறையப் போகு முங்க, இதோ இதைத்தாங்க நாங்க கட்டி யோம்.

அவர் காட்டிய இடத்தில் சுமார் நான்கடி உயரமுள்ள மண் கவரொன்று சுமார் பத்தடி தூரத்திற்குக் கட்டப்பட்டிருந்தது. வேகமாகத் தண்ணீர் வந்தால் கரைந்து ஒடி விடும்.

இதைச் சுவரில் தேங்கும் தண்ணீர் இதைக் கால்வாய் வழியாக ஒடி எங்க எரிக்குப் போயிடும். அதிலிருந்துதாங்க விவசாயம். இப்பப் பாருங்க... இப்படி நாங்க கட்டற தனால ‘ஜீழ்’ இருக்கிறவங்களுக்குத் தண்ணீர் வாரதில்லன்னு சண்டைக்கு வாராங்க. ஆயுங்களை வந்து இந்த மண் அலைவை வெட்டி வுட்டுட்டும் போயிடுவாங்க. மறுபடி யும் நாங்கள்லாம் ஒண்ணாக் சேர்ந்து ஒரு நாளைக்கு வந்து இதைக் கட்டிட்டுப் போவோம். இப்படித்தாங்க எங்க விவசாயம் நடக்குது. அரசாங்கமாப் பார்த்து ஆத்துல வாரதண்ணியைப் பிரிக்க ஆளுக்கு இவ்வளவுன்னு கொடுத்திட்டாப் பிரச்சினை இல்லைங்க. ஆனா செய்ய மாட்டேங்கறாங்க

களை...." என்று வருத்தப்பட்டுச் சொன்ன அத்தோணிசாமி.

"இதுமட்டுமில்லீங்க, வரும்போது பார்த்திருப்பீங்களே சார் ஒரு பாலம்... அது பாலமா? ஆற்றின் குறுக்கே தடுப்பகை (check dam) மாநிரி கட்டியிருக்காங்க. மழைக் காலங்களிலெல்லாம் தண்ணீர் அதற்கு மேல் குமிழியிட்டுக் கொண்டு ஓடும்....

அப்போ எப்படிங்க ஊரிலிருந்து வெளியே போவீங்க...?"

"அதை ஏன் கேக்கிறீங்க? அப்போல்லாம் ஆலங்குடிக்குப் போகணும்னு கொத்தமங்கலம் வழியாச் சுத்திக்கிட்டுத்தாங்க போகணும். பாலம் கட்டிட்டாங்கன்னு ஆறு மி.மீ. போனாப் போதுங்க. இப்போ மாநிரி பறிஞெரு மி.மீ. சுத்த வேண்டியதில்லை. பஸ்ஸும்லிடலாம். செவ்வரிமாய்ப்போகும். நாங்களும் இதைச் சுத்ததிரம் கிடைச்ச நாளேந்து சொல்லிக்கிட்டுத்தான், வரீறோம். பாரும் கண்டுக்கலை. அதனால கடந்த 84 பொதுத் தேர்தலைப் புறக்கணிக்கிறதா அறிக்கை விட்டோம். உடனே விழுந்தடிச்

இங்குதான் பாலம் வெங்கும் என்ருர்கள்.

பந்தற்குக் கொழுந்தைங்க படிக்கணங்க. ஆறு ஏண்டே மச்சரிதான் இருக்காங்க. எப்படிங்க போதும்? அஞ்சாம் வருப்புக்கு மேலே படிக்கணும்னு லூணு மி.மீ. தூரத்திலிருக்கிற கொத்தமங்கலத்துக்கு நடந்து போய்த்தான் படிக்கணும். அதனுலேயே நிறையப் பசங்க தொடரிந்து படிக்கிறதில்லீங்க..." தங்கனார் வேதனைகனையெல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தார் அத்தோணிசாமி.

கடைசியில் சர்க்கர்தான் எட்டிப் பார்த்தோம். நம்பிக்கை கொள்ச்சங்களைப் போல்

எங்கவர் பதிலே..?

* மக்களை கட்டிவைக்கிற அணை....

கக்கிட்டு அப்போதைத கலெக்டர் கற்பூர சுத்திர பாண்டியன் ஓடி வந்து, எல்லாம் செஞ்ச குடுக்கிறதா வாக்குறுதி தந்தார். வாரும் தேர்தலைப் புறக்கணிக்காதீங்கன்னு கேட்டுக்கிட்டார். நாங்களும் வோட்டுப் போட்டோம். அப்புறம் என்னுச்ச? அவ் வளவுதான். பழைய குருடி கதவைத் தெறடிங்கிற கதைதான்.... வீரக்தியோடு சொல்லிக் கொண்டே வந்த அவரிடம், "பள்ளிக்கூடம் இருக்குங்களா?" என்றோம்.

"இருந்து என்னங்க பிரயோஜனம்? அஞ்சாம் வருப்பு வரை இருக்கு. நாத்தி இரு

* அத்தோணிசாமி

திறைய மெழுகுவர்த்திகள் ஏற்றி வைக்கப் பட்டு, 'பரமண்டவத்திலிருக்கும் எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய ராஜ்ஜியம் வருக...'—அவ்வூர் மக்கள் அனைவரும் மண்டியிட்டுப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். வேறு வழி? நாங்களும் சிலுவையைச் சுமந்த தெஞ்சோடு வெளியே வந்தோம்.

— கெளசக்யா

வறிந்த எதிர்ப்புத் தீயாக்கிற்குத் திக்குவி செழுந்த தேவனரும் -
தெய்வமிதா திர்க்கள

கல்கி

1987 ஜனவரி 18
மலர் 45 இதழ் 25
அக்டுபர் மாத 5

சதிகலங்க அடித்த பொன்னையன் !

மக்களின் வரிப்பணத்தில், ஆபாசமான தூய்களை வாங்கி, தூய்கள்களில் வைக்க முடியாது' என்று கூறிய அமைச்சர் பொன்னையன், எவ்வளவு பாராட்டினாலும் போராது. அரசு மதுக்கடை வைக்கவில்லை பணம் பண்ணுவதும், லாட்டரி நடத்துவதும் தார்பிக ரீதியில் எவ்வளவு தவறோ, அவ்வளவு தவறு வரிப்பணத்தில் ஆபாச தூய்களை வாங்கி, தூய்கள்களில் அடுக்குவது. அரசு, விபராத விடுதிகளை நடத்துவதற்கும் இதற்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை. நமது கருத்தாகக் கூறிய பொன்னையன் அதற்காக வாந்தும் போடு. வேறு சில எண்ணங்களையும் அவருடன் பிடித்து கொள்ள விரும்புகிறோம்.

எவ்வளவுவோ வளர்ச்சி அடைந்து விட்ட அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கூட, தூய்க இயக்கம் என்பது அதிகரிக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டு இன்றைக்கும் அரசாங்கமே ஏராளமான தூய்களை விடுக்கு வாங்கி, உலகெங்கிலுமுள்ள அதன் தூய்க்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறது. அப்படியென்றாலும், இந்தியா போன்ற வளர்ச்சி அடையப் போராடிய வரும் நாட்டுக்கு, தூய்க இயக்கம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை எண்ணும் பரக்க வேண்டும். தூர் ஆட்சி முடித்து குடிசையில் குடிசை அமைத்த கடனே, அரசு எடுத்த முதல் நடவடிக்கை. தூய்க இயக்கத்தைப் பஸ்ப்படுத்துவதுதான்! அந்த நாடு சகல விதங்களிலும் இன்று உலகில் தலைநிலிர்த்து நிற்கக் காண்கிறோம். ஆனால் தமது நாட்டில் கைத்திரந்துக்குப் பின், தூய்க இயக்கத்துக்குப் போதிய அவசு முக்கியத்துவம் தரப்படவே இல்லை.

விட்டு வசியுடன் இணைந்த தூய்க வசி வகுவினேயை கணக்கம் என்றால், வகுவின வசியைப் புத்தகங்கள் வாங்கப் பணப்படுத்துவதிலும் கணக்கம்தான். ஆரம்பத்தில், தூய்க்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற தூய்களில், 400 படிசன் வாங்கிக் கொண்டிருந்த அரசு, அதை 430, 300, 300 என்று குறைத்தது. இப்போது 30 பிரதிகளுக்குக் கூட 'ஆர்டர்' தருகிறது. கருவத தேவத்துக் கூட்டுறும்பாண உதததான். கெட்டால் 'பணம் இல்லை' என்கிறது. இது சாஸ்வதிதேவியையே தமிழகத்திலிருந்து அடித்து விட்டுவது போவாகும்.

தூய்க்களை இனி வாங்கப் போவதில்லை; அறிவியல் தூய்களைப் பிரகரிவுங்கள்; விஞ்ஞானக் கதைகளைக் கொண்டு வாருங்கள்' என்கிறார், பொன்னையன். 'தூய்க்கள் ஆபாசமாக இருக்கின்றன; நாம் 31 ஆம் தாக்குவாடுக்குத் தவாராக வேண்டும்' என்று காரணங்களும் கூறுகிறார். விஞ்ஞானக் கதைகளும் அறிவியல் தூய்களும் தமிழில் வரவேண்டியதுதான்; அதில் கருத்து வேற்றுமையே இருக்க முடியாது. ஆனால் அதற்கு அவகாசம் தரப்பட வேண்டும். அரசு மாத்திரம் கற்று வுத்து அடிவயிற்றைத் தடவிப் பார்த்த கதைகளாக, அமைச்சர் சொல்லிவிட்டாரே என்று அவசரம் அவசரமாக எழுதப் படும் தூய்கள், பெரும்பாலும் பதாராகவே இருக்கும்; பணம் சம்பாதிப்பது ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும். எனவே, இவ்விட வகுவும் அவகாசம் அளித்து, அதன் பிறகு 31 அல்லது 30 சதவீதம் தூய்கள் அறிவியல் தூய்க்களாகவோ, அறிவியல் கதை களாகவோதான் வாங்குவோம்' என்று இன்றைக்கே அறிவிக்கலாம். அது நற்பயன் தரும்.

தூய்க்கள் உபயோகமற்றவை என்ற எண்ணம் தவறானது. சரித்திர தூய்க்கள், தமது பாரம்பரியச் சிறப்புக்களை மட்டுமன்றி, சில சிந்தனையிலையும் மக்களுக்கு விளக்க வைப்பனவ. ஆன்மீகத்தையும் கலை உணர்வையும் வளர்க்கக் கூடியவை. சமுதாய தூய்க்கள், இன்றையச் சூழ்நிலைமையப் படம் பிடித்துக் காட்டி, மக்களுக்கு விழிப்பொளிர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடியவை. சமுதாயத் தீமைகளையும், மூடப்பழக்கங்களையும் ஒழிக்க உதவுகின்றன. கஷ்டங்களைத் தாங்கி, உறுதியோடு முன்னேற வசைக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகின்றன. மக்களும் உற்சாகமும் அளித்து, செயல்திறனை வளர்க்கக் கூடியவை. ஆன்மீக தூய்களும் ஏராளமாக வெளியாகின்றன.

மாத்திரம் தூய்க்கள் என்ற போர்வையில்தான் சில பத்திரிகைகளின் தொடர் கதைகளிலும் கூட ஆபாசம் விநியோகமாவிறது என்பது உண்மையே. அவற்றை நீக்கி, தூய்க்களுக்கு நல்ல ஆரோக்கியமான தூய்களைத் தேர்வு செய்வ, பாரபட்சமற்ற சிறந்த எழுத்தாளர்கள் அடக்கிய குழு ஒன்றை அரசு அமைக்கலாம். அறிவியல் தூய்களை மட்டுமே வாங்கி அடுக்கினால் தூய்க்களுக்கு மக்கள் போக மாட்டார்கள்; தூய்க்கள் பணம் பெருகும்.

அரசு அமைச்சரும் ஏடுதா பதிப்பகத்தாருக்கும் சலுகை காட்டுவதாக நினைக்கக் கூடாது. அவர்களுக்குப் பின்னால் எழுத்தாளர்கள், அக்கக் கோப்புவர்கள், கவிதை விவா பாரிகள், அச்சக மை உற்பத்தியாளர்கள், எபண்டர்கள் என்று லட்சக்கணக்கான குடும் பங்கள் உள்ளன. அவைவருக்கும் வாங்குக்கப் பிரச்சினை இது; வலிந்துப் பாடு பிரச்சினை.

அக்கி அம்புகள்!

* 'ஐந்தாவகப் படுகொலி' என்ற தலைப்பில் தாயகம் தீட்டியுள்ள தலைவர்கள் எழுத்துக்கள் அக்கி அம்புகளாகவும் அந்தத் துறையினவர்களாகவும் உள்ளன. அரும்பலாவது விமர்சனம்.

ராஜபாளையம். கே.கே. ராமச்சந்திரன்.

* ஆளுங்கட்சி செங்கும் சிவ தவறுகளைக் கட்டிக் காட்ட, உங்களைப் போல் சிவ பத்திரிகைகள் இருப்பதாய்தான் பத்திரிகை தாமஸ் ஓரளவுக்குக் காப்பாற்றப் பட்டு வருகிறது. இதைப் புரீத்து கொள்ளாத சிவரேபிறா தீவகந்தான் எம்.ஜி. ஆர், எது செய்வதாலும் ஐயம் சொல்லுவதுபோல் கூறுவது வருத்தத்தக்கது. நல்லதைத் தட்டிக் கொடுத்தும், குறைகளைக் கட்டிக் காட்டியும் உங்கள் பணிகளைத் தொடருங்கள்.

கோயம்புத்தூர். என். வீரவேல்.

* நமதுகை என்ற கதாபாத்திரங்களை விளக்கித் தன் பங்கம், பணினைப் பற்றிச் சுயவிமர்சனம் செய்திருக்கும் கதாபாத்திரிகள் பேட்டி, கங்கிதில் வித்தியாசமான. பாசாட்டப்பட வேண்டிய குறத்தி, பங்குட்டி, எஸ். தய்யூதீஸ்.

* கதாபாத்திரிகள் பேட்டியில் 'விவிமானம் மறந்த போது' என்று சொல்லியிருக்கிறார். விவிமானம் பற்றி அவரேயும் அது தென்னிந்தியக் கேட்டுப் பதினும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படியே பல பதிக்கையில் அடிக்கடி விவிமானம் காட்டி விடுகின்றன இப்படி ஒரு தவறு!

* பிரேமநாதன் பேட்டி தன் காதல்செய்தல் கனக்கத் தக்கது. தான் செய்த தவறுகளைக் கூட, 'நமது' சென்றதுகளைக் கூட சொன்னது கண்டு அதிர்ச்சி! ஆச்சரியம் எவக்கு! பெண்ணைப் பற்றிய அவரது காதல்கள் புரட்சிகரமானவை; குறு சதம் உள்ளவை ஆகக் கூட!

சென்னை-3, அருண்.

* உதட்டினையில் பெண் கத்திராக்கைப் பற்றிப் பேசாமல் தடைமுறையில் செய்து காட்டத் துணியும் பிரேமநாதன் பேட்டியில் ஆச்சரியமும் பாசாட்டுக்குரியது. கோவை-8, கே.கே. கரேஷ்.

* 'அடுத்த ஐந்துபதின்மும் காமப்புகள் தமிழ் நாட்டு ஆர்.வி. அவர்களுக்கே அதிகம் இருக்கிறது' என்ற தகவலின் தோல்யம் பளித்தது. தமிழ்நாட்டிற்குப் பெரும்பாலும் கிடைக்கும் கதாபாத்திரத் தமிழன் தான் சொல்வதுதான் பூரித்துப் போயினால், பெங்களூர்-23, ப. ஸ்ரீரத்தி.

* அடுத்த ஐந்துபதின்மும் காமப்புகள் அதிகம், ஒரு பாலிஸ்டிக் விட்டுவிட்டார்கள். அதாவது சந்திராஜியின் பதவிக் காலமே இவ்விருவருமே, தீட்டிக்கொடுக்கும் காமப்புகள் உள்ளதல்லவா? சென்னை-28, எம். தியாகராஜன்.

* கவனமாகப்—ஸ்ரீதேவி எழுத்துவிட்டாள் அது தெய்வீகப் படப்பிசு என்று கூடப் பாசாயல் விமர்சனம் செய்துவிடுவதா? படத்தில் என்ன சொல்ல வருகிறார்கள் என்பதே புரியாத படத்துக்கு விமர்சனம் எழுதும் பழக்கத்தை சென்னை செங்கம்! இராமலிங்கம்.

* கவுர கப்பிரமணியன் எழுதி வரும் 'பொகம் என்பது இதுதான்' என்ற தொடர்கதையில், பத்தாவது அத்தியாயத்தில் 40' ஆம் பக்கத்தில் கத்திராத்தின் மனைவி தூயம் என்று வருவதற்குப் பதில் கத்திராத்தின் சகோதரி சிவகாங்கியின் பெயர் பிரகடனப்பட்டுள்ளது. பொகமும் சிறப்பித்துக்கான முழுமுதலான வேலை காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

குடியாத்தம். கே. ஆர். ராமச்சந்திரன்.

* தீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு இந்த இதழில் வந்த துணுக்குகள் அத்தனையும் அருமை; அபாரம். கவனிக்கலாம். கவனிக்க லி. ராஜசேகர்.

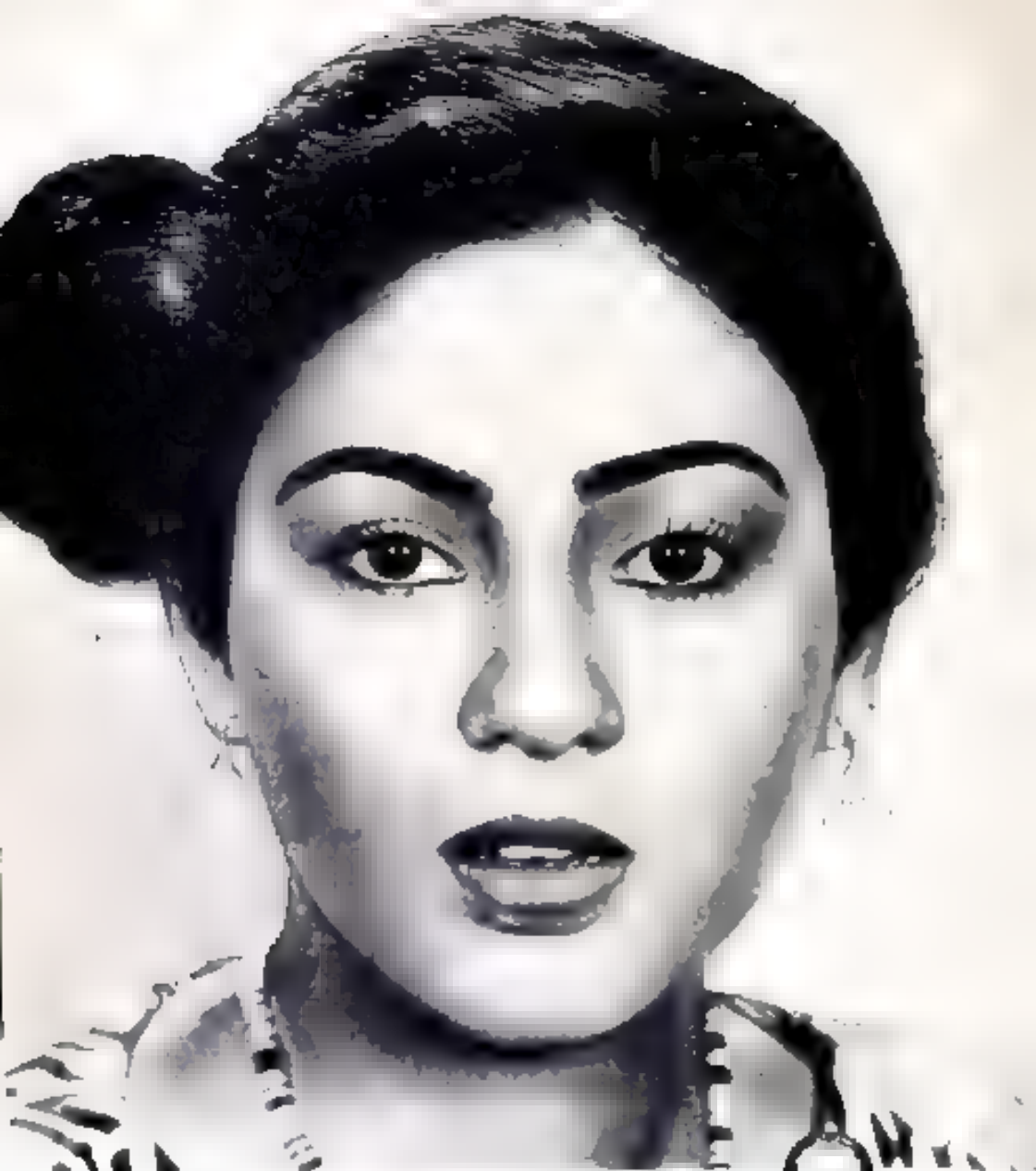
* படக்களில் சொக்க கதாபாத்திரம் கொட்டி, நம்மைக் கண்கலங்க வைக்கும் தகுதி சந்திரசேகர். திது வாழ்க்கையில்— திது தெய்வம் கைகொண்ட கதை சொல்லியும் நம்மைக் கண்கலங்க வைத்துவிட்டார்! காமக்குடி, எம். இராஜேந்திரன்.

* எதற்கெடுத்தாலும் ஆன்களை மட்டுமே குற்றம் காட்டும் பெண் குலத்தினர், வசதியான மரப்பின்னை விடைக்கும்போது, காமக்க கதாநிப் போவதையும் தவிரப்படுத்தும் கெலகத்தையும், வரத்தனை வாய்க்கு வதில் பெண் விட்டாரும் எந்த அளவுக்குப் பொறுப் பாசியாவின்றனர் என்பதைத், தேவி பாலாசியின், 'பதில் தெரிந்தோ வாங்க' சிறுக்கத் தன்கு ஏற்றத்துக் காட்டுகிறது. மனச்சாட்சி மக்கிப் போய்க் கொண் டிருக்கும் இச்சொந்தாத்தின் இந்தக்கை படைப்புடன் ஓரளவாயினும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்று தம்பு லிண்டென்.

அன்புமலர்நாடு-2, எம்.பி. சாமசாஜன்.

21.12.86 கல்வி இதழில் கடைசி பக்கக் கட்டுரை பார்த்தேன். தியாக பிசும்மத் தின் இயலத்தில் வெள்ளாலும் இல்லை; ஆர்நாற்றம் இல்லை; சர்க்கு ஆர்நாற்றம் விழா குறுதில் தான் ஆலோசனைக் குழு அங்கத்தினன். எவது தன்மர் முத்துசாமி விழாக் குழு அங்கத்தினர் தனி சபா காரியதரிசி இல்லை. பெங்களூர், டி.எம்.எஸ். மணி.

முத்துசாமி காரியதரிசியாக இம்மாதமிருக்க காலம்; ஆனால் திருவையூரில் உள்ளவர்கள் 'செட் டெட்டி' என்று குறிப்பிட்டே அவரை அழைத்து வரக் செய்தார்கள். வெவ்வேறு துரிதாற்றம் விழா வதில், தான் தேவிப் பார்த்து உணர்ந்ததென எழுதிவிடுக்கிறேன்; எழுதியதில் கதாபாத்திரம் திற்பிறேன்' எங்கிருக் கட்டுரைகளை எழுதிய என், சந்திரமொனன். — ஆசிரியர்!

**"லக்ஸரின் தனிச்சிறந்த புதுமணம் மிக அருமை
தொரியுமா?" ஜெயபுத் சொல்கிறார்.**

"பள்ளியில் விளையாடும் போது, படவுலகிலும்
கடனத்திலும் எப்போதும் புகழ் உள்ள அழகு. எனது
மேனிமெழிற் புகழ்ந்ததாக, மென்மையாக மாறலாம்.
வேண்டுமென்று விரும்பும் இப்போது அதை தனிச்
சிறந்த, அருமைபுள்ள புதுமணம் காரணமாக. அதை
இன்னும் அதிகம் தேசிக்கிறேன். மேலும்
உபயோகித்துப் பாருங்களேன்" என்கிறார் ஜெயபுத்

லக்ஸர்-சினிமாவுடன் எத்தியூக்களின் அழகு சேரம்.

புதுமணம் உடனடியாக உங்கள் கையில்

**நேர்த்தியான
புது மணம்**

சுவாதி பைனான்சியர்ஸ்

கூடுதல் வட்டி **4%**

வழக்கமான வட்டி விகிதங்களின் மேல் **4%** கூடுதல் வட்டி அளிக்கப்படுகிறது (குறைந்தபட்சம் ரூ 1000/-ம் அதன் மடங்குகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்)

6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வட்டி பெற கூடுதல் போனால் $1\% + 22\% + 4\% + 1\% = 28\%$

வருடத்திற்கு ஒரு முறை வட்டி பெற கூடுதல் போனால் $2\% + 22\% + 4\% + 2\% = 30\%$

காரணம் டெபாசிட் திட்டம்: இத்திட்டத்தின் மூலம் உங்களது முதலீடு III மாதங்களில் இரு மடங்குகிறது.

பேங்க் கிபாரண்டி பிக்சட் டெபாசிட்டுக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

சிறப்பு அன்பளிப்புகள்		
முதலீடு	வருடம்	சிறப்புப் பரிசு
ரூ 20000/-	8	1 சலான் நங்க மோதிரம்
ரூ 15000/-	6	1 சலான் நங்க மோதிரம்
ரூ 10000/-	2	1 சலான் நங்க மோதிரம்
ரூ 5000/-	2	1 அழகிய வெள்ளி குத்துவிலக்கு

(இச்சலுகை
31.1.87
வரை மட்டுமே)

திறந்த பொன்னான
வாய்ப்பை நமது
ஸிடாடீர்கள்.

சுவாதி பைனான்சியர்ஸ் லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம்:

சுவாதி பைனான்சியர்ஸ்

75, சங்கராஜன் தெரு (முதல் மாடி) உஸ்மான் கோடு,
எம்.எஸ். காம்ப்ளக்ஸ் தி. நகர், சென்னை-600 017 போன் : 443802

சுவாதி — உங்களது வெற்றிக்கு துணைவன்

ராழவும் அப்பாவும் அந்தச் சலூனும்...

புது

அந்த மகிழ்ச்சியான வேளையில் குழிப் பிட்ட வார்த்தையைப் பிரயோகித்து அப்பா உற்சாகத்தையே சூட்டிக்கவராக்கி விடுவா ரென்று ராழ கொழித் தூக்கக் கனவில் கூட நினைக்கவில்லை. பள்ளிக்கூடம் திரை ரொம்...ப தாளாகும் என்றதொரு உறுதி யான சத்தொலத்தில் இருத்தயோதுதான்

அப்பா இதைத் சொன்னார். "டேய் அப்பா... ராழ கெட்டிக்கோயேன்" என்ற ஆமோசனை தான் அது. எந்த வார்த்தையைக் காதால் கேட்கவே பயந்து கொண்டிருந்தாபெரு. அதைக் கடைசியில் கேட்டே ஆயிற்று. இந்த அப்பா ஏன் இவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறென்று அவனுக்குப் புரியவே

மிக்லை. எத்தனை நாளாகக் கொரு தாய் இப்படி முடி வெட்டிக் கொல்வாரென்றும் அவனுக்குத் தெரியவில்லை. திடீரென்று தினைத்துக் கொண்டதும் கொல்வாரென! சில சமயங்களில், தான் ஏதும் குறுப்பு செய்தால், அவர் வழங்கும் தண்டனைகளில் இதுவும் ஒன்றே என்று கூடச் சந்தேகித்தான். கழிபந்தில் குறுப்பு எதுவும் செய்ததாக அவனுக்குத் தினைவில்லை. பாருக்கும் தெரியாமல் ஒரு தடவை பாப்பாவின் கண்ணத்தைக் கிள்ளிவது ஈராகத்துக்கு வந்தது. இந்தக் காரியத்தைச் செய்தபொழுது ஆட்டுரால்த் தனியே வேறு யாரும் அங்கே இல்லைவே என்று நினைத்தான். 'திசையமாக ஆட்டுரல் கொல்லிக் கொடுத்திருக்கமுடியுமா?' என்று அவன் நம்பமுயற்சி செய்தாலும் முன்பொரு முறை, கம்பளிப் போர்வை பேசியதாகப் பாட்டி சொன்னதை நினைவுக்கு வந்து, அவன் நம்பிக்கையைத் தகர்த்தெறிந்தது.

"ஆட்டுரல் கொல்லிக் கொப்பா?"
அப்பா அவனை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தான். "என்னடா கனர்பே?"

செச்செ... திசையமாக ஆட்டுரல் கொல்லவில்லை. தான் முந்திக் கொண்டே மகாத் தப்பு என்பதை அவன் முற்றிலும் கனர்த்து மெனனம் காடுத்தான்.

அப்பா கைவைத்த பனியனை மட்டுமே போட்டுக் கொண்டு செருப்பைத் தேடினார். 'கடவுளே, அந்தச் செருப்பு காணாமல் போயிருக்க வேண்டும்' என்று அவர்மாத ஒரு வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பித்தான் ராஜ்.

ஆனால் அவன் வேண்டுகோள் கடவுளிடம் போய்ச் செருவதற்குள், மெனனக்கடியிலிருந்து செத்த எலையைத் துக்குவது போல துணியைப் பிடித்துத் தூக்கி வெளியில் போட்டதொரு காலிலும் மாட்டிக் கொண்டார் அப்பா.

"லட்கமி, டப்பாவில் ஐந்து ரூபா இருக்கும். எடுத்துட்டு வா."

ஆயிற்று. இப்போது அம்மா எடுத்துக் கொண்டு வந்துவிடுவாள். தினைக்கும் போதே அழுகை மூட்டிக் கொண்டு வந்தது ராஜ்வுக்கு. சில சமயங்களில் பத்துப் பைசா வுக்கு மக்காச் போளம் வாங்கினாலே கண்டபடி திட்டுகிற அப்பா, கொஞ்சம்கூட இஷ்டமில்லாத முடி வெட்டலுக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கத் துணிவது ஏன் என்று, ஒரு கணம் ஆச்சரியமாகக் கூப்பிட்டது அவனுக்கு. இதை அம்மாகூட ஆட்போலிகாதது தான். அவனுக்கு அவன் இழைக்கின்றபெரிய துரோகமாக நினைத்தான். அந்த ஐந்து ரூபாயில் ஏராளமான கமரிக் வாங்கலாமே, ஏன் கிள்ளதாக ஒரு ராக்கிடக்கூட வாங்க முடிந்தாலும் முடியும் என்ற ஆசை ஏற்பட்ட போது, தன் இலாசையை நினைத்துப் பெரிதும் துக்கித்தான்.

அப்பா கைகளில் பூட்டைத் திறந்து வெளியே கொண்டு வந்தார். வயிற்றை வலிக்கிறது" என்று சொல்லலாமா என்று ஒருகணம் நினைத்தான். பதிலாக யாருந்து என்ற பெயரில் பாட்டி வந்துகொண்டாள் கனர்த்துவின்ற என்னெனையென்னிப்பவந்து

அந்த எண்ணத்தாகக் கூறப்பட்டால், பெரியவருக்கு வசந்தத்தும் முதல் காரியமாக, அந்தப் பாரம்பரிய அடிமாரியிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்திருந்திருக்கும் டெஸ்ஸிஸில் கொண்டு போய்வது எடுத்துவிட்டு வந்துவிட வேண்டும் என்று நீர்மாவித்துக் கொள்ளுங்கள்.

தொகுப்பின் பேரவையில் அவர்கள் தகுதி உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் அப்பா, வழியில் அவன் போக அழுவதைப்போ, அவன்போது விழுந்துவிட்டபோ, இது இவர்களுக்கு விளையுமா அல்ல என்று கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை அவர்கள் ஜூனில் கொண்டு போய் விடுவதுதான் தான் பிறப்பெடுத்ததன் பின்னர் எப்படியோ காலமே கண்ணிரினால் கப்பெடலாயிற்றுக் கொண்டு புகுந்தார், வழியிலுள்ள எத்தனையோ மிட்டாய்க் கடை, கண்ணம், பழக் கடைக்காரர்களையும் முற்றிலுமாகப் புறக்கணித்துவிட்டு எங்கோ ஒரு ஜூனியர் பிளேக் கொண்டு போவது அடிமுட்டாள் தன்மை எப்பெட்டது அவருக்கு

கனம் சிறிக் ஓர் அழகான பொம்மைக் கடைக்குப் பக்கத்திலுள்ள சதுரனில் வைக்கிற திறத்தி அவரையும் இதற்கிவீட்டர் அப்பா வந்தக்கம்போல் அந்தக் கடை யின் விவப்பு திற பொர்னைக் கண்டதும், வயிற்றுக்குப் பீர் வந்தது அந்த திறத்தி லேயே. அப்பாவின் கையை உதறிவிட்டு ஓடிவிடலாமா என்று கூடத் தோன்றியது. ஆனால் சதுரனுக்கு அருகில் அது நடவாது என்பே திறத்தாக அந்த சதுரன்காரரும் அப்பாவின் பக்கம் ஓடுவேன் தோத்து கொள்ளக் கூடும். இவ்வாறு தோத்தாக மீட னைதாகப் பிடித்துவிட முடியும். அப்படி அகப்பட்டிருவிட்டால் மொட்டை அடித்து விடக் கூடிய அளவுக்குக் கொடுமையானவர் கனாக மாறினாரும். அச்சியப்படுவதற் கில்லா வந்து திறத்தபொது அளவுக்குக் குடும் தருகிறபடி.

“முருகேசு” என்று அப்பா கூப்பிட டாரோ இங்கியோ, கைகித் கத்தியுடன் வெளியே வந்த முருகேசு. “லாங்க சார்” என்று பஸ்ஸெல்லாம் இனித்துக் கொண்டிரு வாரேறறது. நாமுக்குக் கொஞ்சம் கூட பீடிக்கலில்லை இப்பிரப்பயம் கொடாங்களு டாக். அப்பா எப்படி இங்கனது சிபினை மாக இருக்கிறார் என்று விவரதான் இங்கே இருமுன்கூட அப்பா முடி வெட்டிக் கொண்டதென்கில் என்பது நினைவுக்கு வந்த போது, அவனுக்கு ஆத்திரமாகக் கூட இருத் தது. இந்த முருகேசைத் தோண்டுகாரர்கள் கூடக் காது பண்ணுறது ஏன் ஏன் என்று அவனுக்குப் புரிபடா த விஷயங்களில் ஒன்று.

அனாபுலாசனிக் புதிதாகக் போர்துண்டு
மெத்த மெத்ததென்ற குணங்க் வந்திரு
பதை அப்போதுதான் கவனித்தான் ராமு.
அங்கு உட்கார்ந்திருக்கும் கைத்தில் மெய்யின்
கட்டிக் கரீசன்க் சற்று குளையக் கடும் என்று
ஹீரிற்று சிறையையுபட்டான். ஒரு காலத்
தில் வெவ்வேயாகிருந்த துணி ஒன்றினுள்
பிசுடத் தட்டியிட்டிரு. இரண்டு கைப்பிடித்

[illegible][illegible][illegible]

அறிவிப்பாளர் அது சரி, பரமஸுத்தரி அமைக்கவே, உறுது வாய்விடுகிறதே? அறிவு வந்ததா...?

[illegible]

சுற்றுச்சூழல் அமைதி ஆய்விதழ் தீர்மானங்கள்
பெற்று வந்தன என்று பரிசீலிப்போமா?

[illegible]

Application: weight & temperature dependent

விருத்த இன்றுவரை எல்லா மதங்களும் உப
தேசிக்கும் வேத நூல்களின் சாரத்தை நாம்
பிழிந்தெடுத்தோமானால் மிகவும் ஒரே
வார்த்தை "அன்பு" என்ற ஒன்றுதான்.
அன்பின் மாற்றுப் பெயர்தான் தல்ஸென்
ஸம்: அன்பின் துவக்க இடம்தான் தல்
ஸென்ஸம்.

ஆனால் அன்பு என்பது பல வழியாகவே
எடுக்கிறது. அன்பு காரணமாகவே தந்தை
ஆத்திரமடைந்து மகனிடம் ஏகமாக இரைந்து
கத்துவானதாக காண்கிறோம். சமுதாயத்தின்
மீது உள்ள அன்பு காரணமாகவே காந்திஜி
தம்மை காலத்திற்கொண்டார்; உண்ணாவிர
தம் மேற் கொண்டார்; பரியாய் வாடும்
குழந்தைகளைப் பள்ள அன்பு காரணமாக

பலவிடத்து வயதுப் பெண்களை ஒரு
பையன் துரத்திக் கொண்டிருந்தான். இதைக்
கண்ட பெண்ணின் தந்தை அதிர்ச்சியடைந்துப்
பார்த்து, "ஏன் துரத்துகிறாய், அவளை?"
என்று கேட்டார்.
"என்னைக் கிள்ளிவிட்டான்!"
தன் பெண்ணை நிறுத்திக் கேட்டார்.

முன்னேறத் தேவையான முக்கிய குணங்கள்

"ஏன் அம்மா அவளைக் கிள்ளினாய்?"
அவ்வுயிர்ப்பும் பார்த்துவிட்டு அவன்
சொன்னான்: "அவள் என்னைத் துரத்த
வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்."

சிலர் சில விஷயங்களைத் தெரிந்து,
உணர்ந்து, காரியத்துடன் செய்கிறார்கள்.
சிலர், "ஏன் விஷயங்கள் இப்படி நடக்கின்
றன?" என்ற உணர்வு ஏதுமின்றிக் காரியத்
தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"வாழ்க்கையை நாம் தெரிந்துதான் வாழ்
கிறோமா? தெரிந்து, உணர்ந்து, ஒரு பலனை
எதிர்பார்த்துத்தான் வாழ்கிறோமா? அல்லது
ஏதோ தெரிகிற சம்பவங்களுக்கு ஈடு கொடுக்
கும் வகையில் வாழ்வதை ஒட்டிக் கொண்
டிருக்கிறோமா?"

சித்தரிக்கூரிய கேள்வி; நம்மைச் சுய
சோதனைக்குப் படுத்துப் கேள்வி. கத்தோலிக்
கப் பாத்திரியர்களும் கள்ளி மாதார்களும்
ஆண்டுக்கொரு முறை தனி இடத்திற்குச்
சென்று சுய சோதனை செய்து கொண்டுவராத
Retreat என்று சொல்கார்கள். அப்படி
அடிக்கடி நாளும் சுயசோதனை செய்து
கொள்வது நல்லது.

என்று சொசை ஒருவர் எழுதி இருந்தார்.
"வாழ்வை நான் விஞ்ஞப்படுகின்றேன் அமைத்
துக் கொள்ள ஒரு பத்துக்குணங்கள் மிகவும்
அவசியம் என்று சொல்லுகிறார் அப்படி
யானால் அவற்றைக் குறிப்பிட்டு எழுத
முடியுமா?" என்று கேட்டிருந்தார்.

இப்போது நான் சுயசோதனைகளில் இறங்கி
வேன். என் அனுபவங்களை, உலகநடப்புக்
களை, நான் படித்தவற்றை, வீர வரலாறுகள்
காட்டும் உண்மைகளைப் பற்றி யோசித்துப்
பார்க்கிறேன்.

ஒரே வாக்விதத்தில் கூற வேண்டுமானால்,
"வாழ்வின் தாழ்ப்பையே தல்ஸென்ஸம்"
என்ற ஒரு சொல்லில் கூறிக் கொடுக்கிறது"
என்று நிச்சயத்துடன் கூறலாம். அன்றி

எனந்த தான் திருடக் கூடக் கூடும்.

என்பது அன்பு என்பது நமது வாழ்க்கை
களின் ஒவ்வொரு செவ்வுக்கும் அடிப்படையாக
அளவையிலென்றும் என்று கூறலாமே
யொழிய அன்புமட்டுமே போதாது. அன்பை
மட்டும் உணர்ந்தும் உணர்ந்திக் கொண்டும்
இருந்தால் வாழ்க்கையில் முன்பென்றிட
மாட்டோம். வேறு சில குணங்களும்
தேவை: அவை என்ன?

நான் வாழ்க்கையெவ்வாறு முக்கிய குணங்
களைப் பற்றி இப்படி யோசித்துக் கொண்
டிருக்கிறேன் என்று நான் பார்த்துக்கொதி
வந்தால், பரந்தோதி மனவியல் படித்தவர்,
பரந்தோதி கூறியார்: "மிகவும் படித்த
அமெரிக்கனா ஒரு செவ்வினரின் போது சத்
தித்தேன். இதே கேள்வியைக் கேட்டேன்.
அவர் கூறினார்: 'வாழ்வின் ஒரு பகுதியைக்
Inequality வேண்டும். 'சொன்ன வார்த்தை
கையக் காப்பாற்றுவதன் என்று பிறரால்
போற்றப்படும் குணங்களை அவன் வளர்க்க
வேண்டும்."

விதிநு நேரம் எங்குள்ள பி. ஏ. ஸ்கூலில்
நிலைபெற்று, தாங்கள் இருவரும் ஊர்
கொண்ட அந்த கண்ணாடியைப் பற்றித் தி
தித்து கொண்டிருந்தபடியே, கொடுத்தவர்க
ளுக்கிடையே, பி. ஏ. கல்யாண அகாடமி கல்
ஆணை வாழ்க்கை வளம் பெற அனுமதி ம்
பொதுமா?

பி. ஏ. கல்யாண அகாடமி சொகுசாகவென்று
"இந்த விஷயங்களைப் பற்றி நானும் தீர்மான
மாக யோசித்திருக்கிறேன். எல்லாவற்றை
வும் கருக்கப்பாடு சொன்ன வேண்டியானு
மன்று விஷயங்களைக் குறிப்பிடுவோம்
அறிவு, மனப்போவம், செயல்."

எனக்கு உற்சாகம் பற்றித்தான் ஆங்கிலத்தின்
இந்தப் பேச்சு அமைந்திருக்கிறது என்று
கூறலாம்.

விஷயங்கள் எல்லாம் தெரியாதபோது
தமக்கு ஒரு பயம் ஏற்படுகிறது. தமக்குப் பரி
சயமில்லாத உறுதியைப் போதுமான அநு
வாகம் தரக்கூடிய அச்சம் ஏற்படுகிறது. அது
கூட பி. ஏ. கல்யாண அகாடமி தான். அந்த உறு
தியோடு போதும் போது ஒருவரை பயம் ஏற்படுகிறது
தமக்குப் புரியாத ஒரு உத்திரத்தில் கொள்ளு
தற்படுகிறபோது, ஏன் என்று என்று புரியாத
தினம் தமக்கு ஒரு நினைவம் ஏற்படுகிறது.

அறிவுதான் உறுது பயத்தைப் போக்கு
கிறது. ஊரைப் பற்றிய அறிவு, யந்திரத்தைப்
பற்றிய அறிவு தமக்கு உத்தரவுகள் அவற்றை
எளிதாக தாம் கையாளக்கூடியும். அறிவு
தமக்குத் தைரியத்தைக் கொடுக்கிறது. அது
தெளிவாகத் தெரிகிறது. மருத்துவம் கிராமத்
தில் பாலாதிப்போது உயர்வு, பி. ஏ. கல்யாண அ
காடமி மருத்துவம் ஆங்கில மருத்துவ
அறிவு தான் பயத்தைப் போக்கிவிட்டது.
அதனால்தான் அறிவை மகத்தான சக்தி
என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். வாழ்வுக்கு இது
அவசியம்.

இரண்டாவது தமது மனப்போவம் ஒரு
விஷயத்தை நம்மால் முடிவாகத் என்று அழுது
கொண்டே எடுத்துக்கொள்ளும் - தம்மையின்
உட்குறிப்பிடலாகவே என்று தெரிந்து
கொண்டே செய்கின்றோமானால் அது தோற்றுப்
போகும் சாத்தியம் தெள்ளத்தூறு சைந்த
தமக்கு மேல் மாறாக. "இது என்ன பிர
மம்! வெறுத்துக் கூடிவிட்டோம்!" என்று
உற்சாகமாக ஊரைக் கூட்டிவிடுமானால்,
காரியம் துவங்குவதற்கு முன்பே வெற்றி
யாக அமைவது!

வாழ்வை தாம் உற்சாகமாகவும் வாழ
வாய் வாருத்தப்பட்டு அழுது கொண்டும்
வாழ்வாய். அது தம் முன் உள்ள வாய்ப்பு.
தாம் உற்சாகமாகப் பேசினால் எதிரில் இருப
பவர் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள். உற்சாக
மும் பேசும் பழக்கம் ஆரம்பப்படுகிறது. அழுது
கொண்டே. அல்லது அதிகாரத்துடனே.
அல்லது தம்மைப் போன்றவர்களிடம் உள்ள
வர்களை முதலிடத்தில் வைத்து உற்சாக
மாகவே. பி. ஏ. கல்யாண அகாடமி கல்யாண
முகத்திற்குள்ளால் வாங்குவதற்குத்
சக்திதரும் வத்துவமும் வாழ்வில் உற்சாக
மாக மனப்போவத்தை எதிரும் கடைப்
பிடிக்க முடியும் வேண்டும்.

தமக்குவதற்குச் செயல், எதையும் செய்
தல் துறியபயம் விடுவதால் தமது தாட்டில்
"நிதிநேரம் மாங்காய் விடும்!" என்று
தம்புபவர்கள் அநியைக்களை எதிர்பார்ப்பவர்
கள். வாட்டிக் கிட்டை தமது வாழ்வார்
கள் அதிகமோ என்று ஒரு சந்திக்கும் எனக்கு.
தாட்டில் வயலும், கஞ்சும், அரிவாயும் அநி
யைக்கிடத்து என்று புலம்பும் அனாக்கி.
இந்த உபயோகமற்ற அரசாங்கத்தை தாம்
துக்கி எறிய வேண்டும் என்று கருதிச்
செயல்படும் திறன் தம் மக்களுக்கு இல்லை.
செயல்கள்தான் சாதனைகளை விளைவிக்குமே
தான். வெறும் ஆசைகள் சாதிக்காது;
வெறும் காயப் பேச்சு எதையும் சாதிக்காது.
பக்கத் தீவிரமையே படித்திருக்காணும்
சுருமம், செயல் என்று செயலில் பற்றிய
அனைக்கத்தான் அது. தீவிரம் தீவிரமாட்ட
பாண்டவர்கள் போரிடவில்லை என்றால் -
விவிலையும் அமைவையும் எடுத்துக் கொண்டு
மேல்கொள் செயலும் தோல் புறப்படவில்லை
என்றால் வெற்றி எப்படி வந்திருக்கும் என்று
யோசித்துப் பாருங்கள்.

இவ்வுலகில் இன்று தாம் பார்க்கும்
தூக்கம் பொருட்டாகும். உணவு, உடை,
விடு, காசு, விடுவோம், விமானம், தெளி
விக்கும் என்ற இத்தனை பொருட்டாகும்
மனிதனைச் செயல் திறந்தால் விளைந்த விஷ
யங்கள். வெறும் ஆசையால் மட்டுமல்ல.
இதை நீங்கள் கொல்ல விடும்போது தலை
வடித்துச் செல்லுங்கள்! கண்ணத்தில்
அழைத்துச் செல்லுங்கள்!

தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பயத்தையே போக்கி,
கயதத்தைவரும் கய வாழ்வு வாழ்வதையும்
மீறித் தியாக உணர்ந்துடன், செயல் புரிய
முன்னுக்கு வந்தால் ஒழிவ அந்தக் விமான
எனம் விடை யாது. தமக்குத் தெளிவான
அறிவு வேண்டும். முடியும் என்ற உற்சாக
மாக மனப்போவம் வேண்டும். பலம் விடை
விக்கும் செயல்புரிய தாம் முன் வா வேண்
டும்.

தீவிரமெல்லாம் தமது கருத்துக்களைக்
கூறி விடத்தினால் டாக்டர் பரஞ்சோதி. பீட்
ருக்கு மான் உமத்த கதைதில் துறாவன் பிடி
அடித்த அடிக்கிரென்று எல்லோருக்கும் விழுத்
ததைப்போல, பரஞ்சோதியின் அடி என்
மீது விழுந்தது! உங்கள் மீது!

— டாக்டர் எம். என். உதயசுந்தரி

K.N.S. சிவம்

இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ்

உங்களுக்கு வழங்கும்
பண்டிகைக் கால
சிறப்பு வெகுமதிகள்
1-1-87 முதல் 15-2-87 வரை

சிறப்பு வெகுமதிகள்		
சலப்பு நிதி	5 வருடம்	பிளாட்டினம்
Rs. 25,000	1 சவரன் தங்க நாணயம்	½ சவரன் தங்க நாணயம்
Rs. 15,000	½ சவரன் தங்க நாணயம்	¼ சவரன் தங்க நாணயம்
Rs. 10,000	¼ சவரன் தங்க நாணயம்	1 HMT கைக் கடிகாரம்
Rs. 5,000	1 HMT கைக் கடிகாரம்	வெள்ளி குத்து விளக்கு

(இச் சலுகை 15-2-87 வரை மட்டுமே)

நிதையான சலப்பு நிதி திட்டம் :-

1 வருடம்
20%

2 வருடம்
21%

3 வருடம்
22%

5 வருடம்
24%

கூடுதல் போனஸ்
வட்டி 2%

வங்கி சலப்பு நிதி திட்டம் :-

பிளாட்டினம்
சலப்பு நிதியில்
உங்களுடைய
முதலீடு 42 மாதங்
களில் இரு மடங்குகிறது.
(பன்னிய திட்டம் 48 மாதங்கள்)

5 வருடம்
18%

6 வருடம்
19%

7 வருடம்
20%

10 வருடம்
24%

(இதற்கு சிறப்பு வெகுமதி கூடுதலி இல்லை)

K.N.S. சிவம்

இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ்

P.P. 427934

55, ஆற்காடு ரோடு, கோட்டம்பாக்கம், சென்னை-600 024.

வருங்கால வளமைக்கு K.N.S. சிவம்

இப்போது நோக்கி.

காவியோரத்திலே நின்று பழு
வேட்டையாரின் பரிவாரங்கள்
போவதை வந்தியத் தேவன் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவ்வளவு? அவன்
நின்ற இடத்துக்குச் சற்று தூரத்திலே
யே அவனுடைய குதிரை நின்று கொண்டிருந்தது.

பழுவேட்டி. ரையரின் அட்களிலே

காவியோரத்திலே நின்று பழு
வேட்டையாரின் பரிவாரங்கள்
போவதை வந்தியத் தேவன் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவ்வளவு? அவன்
நின்ற இடத்துக்குச் சற்று தூரத்திலே
யே அவனுடைய குதிரை நின்று கொண்டிருந்தது.

அடே! இந்தக் குதிரையைப்
பாரடா!" என்று ஒருவன்.

"குதிரை என்று சொல்லாதிட்டோ!
குதிரை என்று சொல்!" என்றான்
இன்னொருவன்.

"சரி! இதைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி
இருக்கட்டும்! முதலில் அது குதிரையா
அல்லது கழுகுதான் என்று தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்!" என்றான் இன்னொரு
வேடிக்கைப் பிரியன்.

"அதைப்போ பார்த்துவிட்டால்மட்டும்!"
என்று சொல்லிக் கொண்டு அந்த
ஆட்களில் ஒருவன் குதிரையை
அணுகி வந்தான். அதன் மேல் தாவி
ஏற முயன்றான். ஏறப் பார்த்திறவன்
தன் எதுமானான் அவ்வளவு என்பதை
அந்த அறிவுக் கூர்மையுள்ள குதிரை
தெரிந்து கொண்டது. அந்த வேற்று
மனிதனை ஏற்றிக்கொள்ள முட்டேன்
என்று முயன்று பிடித்தது!

"இது பொல்லாத குதிரையடா!
இதன்பேரில் தான் ஏறக் கூடாதாம்!"

பரம்பலரயான அரச குலத்தவன் தான் இதன் மேல் ஏறலாமாம். அப்படியென்றால், தஞ்சாவூர் முத்தரையன் திரும்பி வந்துதான் இதன் மேல் ஏற வேண்டும்!" என்று அவன் சமத்தாரமாய்ப் பேசியதைக் கேட்டு மற்ற வீரர்கள் நகைத்தார்கள்.

ஏனென்றால், தஞ்சாவூர் முத்தரையர் குலம் நசித்துப் போய்து ஆண்டு கள் ஆகிவிட்டன. இப்போது சோழர்களின் புவிக்கொடி தஞ்சாவூரில் பறந்து கொண்டிருந்தது.

"குதிரை என்னம் அய்விதம் இருக்கலாம். ஆனால் என்னைக் கேட்டால், செத்துப் போன தஞ்சாவூர் முத்தரையனைக் காட்டிலும் உயிரோடிருக்கும் தாண்டவராயனே மேல் என்பான்!" என்றான் மற்றொரு வீரன்.

"தாண்டவராயா! உன்னை ஏற்றிக் கொள்ள மறுக்கும் குதிரை நிஜக் குதிரைதானா என்று பார்த்துவிட்டு ஒரு வேளை, பெருமானின் திருநாளுக்கு வந்த பொய்க்காய் குதிரையாயிருந்தாலும் இருக்கலாம்!" என்றான் மற்றொரு பரிகாசப் பிரியன்.

"அந்தையும் சோதித்துப் பார்த்து விடுகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு குதிரை மீது ஏறப் போன தாண்டவராயன் அதனுடைய வாலில் முறுக்கிவிான். ரோஸமுள்ள அக் குதிரை உடனே பின்வங்காங்களை நாலு தடவை விசிறி உதைத்துவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தது.

"குருகைஒடுகிறதடா! நிஜக்குருகை தானடா!" என்று அவ்வீரர்கள் கூச்சலிட்டு, "உய்! உய்!" என்று கோஷித்து ஒடுகிற குதிரையை மேலும் வீரட்டி ரார்கள்.

குதிரை திருநாள் கூட்டத்துக் கிடைபே புகுந்து ஓடிற்று. தூண்கள் அதன் காலடியில் மிதிபடாமலிருப்பதற்காகப் பரபரப்புடன் அங்குமிங்கும் நகர்ந்து கொண்டார்கள். அப்படியும் அவர்களில் லொர் உதைப்பட்டு விழுந்தார்கள். குதிரை தெறி கெட்டு வெறி கொண்டு ஓடியது.

இவ்வளவும் வந்தியத் தேவன் கண்ணெதிரே அதி சீக்கிரத்தில் நடந்து விட்டது. அவனுடைய முகத்தோற்றத்திலிருந்து குதிரை அவனுடைய

குதிரை என்பதை ஆழ்வார்க்கடியான் கண்டு கொண்டான்.

"பார்த்தாயாதமீ! அந்தப் பழுதுர்த் தடியர்கள் செய்த வேலையை! என்னிடம் தீ காட்ட வந்த வீரத்தை அவர்களிடம் காட்டுவதுதானே?" என்று குத்திக் காட்டினான்.

வந்தியத் தேவனுக்கு ஆத்திரம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. எனினும் பல்லைக்கடித்துக் கொண்டு பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தான். பழுதுர்த் வீரர்கள் பெருங் கூட்டமாயிருந்தனர். அவ்வளவு பேருடன் ஒரேசமயத்தில் சண்டைக்குப் போவதில் பொருள் இல்லை. அவர்கள் இவனுடன் சண்டை போடுவதற்காகக் காத்திருக்கவும் இல்லை. குதிரை ஓடியதைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டு, அவர்களும் விநாந்து மேலே நடந்தார்கள்.

குதிரை போன திசையை நோக்கி வந்தியத் தேவன் நடந்தான். அது கொஞ்ச தூரம் ஓடிவிட்டுத் தானாகவே தின்றுவிடும் என்று அவனுக்குத் தெரியும். ஆகையால் அதைப் பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. பழுவேட்டையை நிக் அகம்பாலம் பிடித்த ஆட்களுக்கு என்னைக்காவது ஒருநாள் நன்றாகப் புத்தி கற்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவன் உள்ளத்தில் அழுத்தமாகப் பதிந்தது.

பூனியத்தோப்புக்கு அப்பால், தூர சஞ்சாரமில்லாத இடத்தில் குதிரை சோகமே வடிவாக நின்று கொண்டிருந்தது. வந்தியத் தேவன் அதன் அருகில் சென்றதும் குதிரை களைத்தது. "ஏன் என்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று, இந்தச் சங்கடத்துக்கு உள்ளாக் கிலாய்?" என்று அந்த வாலில்லாப் பிராணி குறை கூறுவது போல் அதன் களைப்புத் தொனித்தது. வந்தியத் தேவன் அதன் முதுகைத் தட்டிச் சாந்தப்படுத்தினான். பிரத அனைத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டு சாலைப் பக்கம் நோக்கி வந்தான். திருவிழாக் கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் பலரும் அவனைப் பார்த்து. "இந்த முரட்டுக் குதிரையை ஏன் கூட்டத்தில் கொண்டு வந்தாய், தம்பி! எத்தனை பேரை அது உதைத்துத் தன்னிடம் டது?" என்றார்கள்.

“இந்தப்பின்னை என்ன செய்வான்? குதிரைதான் என்ன செய்யும்? அந்தப் பழுவேட்டரையின் முரட்டு ஆட்கள் அல்லவா இப்படிச் செய்துவிட்டார்கள்?” என்று இரண்டொருவர் சமாநானமும் சொன்னார்கள்.

ஆழ்வார்க்கடியான் இன்னமும் சாலைமீது காத்துக்கொண்டுதிருன். “இதேதடா சனியன்? இவன் தம்மை விடமாட்டான் போலிருக்கிறதே!” என்று எண்ணி வந்தியத் தேவன் முகத்தைக் கனக்கினான்.

“தம்பி! நீ எந்தப் பக்கம் போகப் போகிறாய்?” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

“நானா? கொஞ்சம் மேற்குப் பக்கம் சென்று, பிறகு தெற்குப் பக்கம்திரும்பி, சிறிது கிழக்குப் பக்கம் வளைத்துக் கொண்டு போம். அப்புறம் தென் மேற்குப் பக்கம்போவேன்!” என்று வந்தியத் தேவன்.

அதை யெல்லாம் நான் கேட்க வில்லை. இன்று ராத்திரி எங்கே தங்குவாய் என்று கேட்டேன்.”

“நீ எதற்காக அதைக் கேட்கிறாய்? ஒருவேளை கடம்பூர்ச் சம்பவரையர் அரண்மனையில் நீ தங்குவதா விரும்புகாய், எனக்கு அங்கே ஒரு வேலை இருக்கிறது....”

உனக்கு மற்றிரதந்திரம் தெரியுமா, என்ன? நான் கடம்பூர் அரண்மனைக்குப் போகிறேன் என்பதை எப்படி அறிந்தாய்?”

“இதில் என்ன அதிசயம்? இன்றைக்குப் பல ஊர்களிலிருந்தும் பல விரும்பாளிகள் அங்கே வருகிறார்கள். பழுவேட்டரையரும் அவர் பரிவாரமும் அங்கேதான் போகிறார்கள்.”

“மெய்யாகவா?” என்று வந்தியத் தேவன் தன் விவர்ப்பை வெளிவிட்டான்.

“மெய்யாகத்தான்! அது உனக்குத் தெரியாதா, என்ன? யானை, குதிரை, பல்லக்கு, பரிவட்டம் எல்லாம் கடம்பூர் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவைதான். பழுவேட்டரையரை எதிர் கொண்டு அழைத்துப் போகின்றன. பழுவேட்டரையர் எங்கே போனாலும் இந்த மரியாதையெல்லாம் அவருக்கு நடைபெற்றேயாக வேண்டும்.”

வந்தியத் தேவன் மௌன யோசனையில் ஆழ்ந்தான். பழுவேட்டரையர் தங்குமிடத்தில்தானும் தங்குவதென்பது எளிதில் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு அல்ல. அந்த மாபெரும் வீரருடன் பழக்கம் செய்து கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும்கிடைக்கலாம். ஆனால் அவருடைய முரட்டுப் பரிவாரங்களுடன் ஏற்பட்ட அநுபவம் இன்னும் அவனுக்குக் கசந்து கொண்டிருந்தது.

“தம்பி! எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாயா?” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் இரக்கமான குரலில் கேட்டான்.

“உனக்கு நான் செய்யக் கூடிய உதவி என்ன இருக்க முடியும்? இந்தப் பக்கத்துக்கே நான் புதியவன்.”

“உன்னால் முடியக் கூடிய காரியத்தை யே சொல்வேன். இன்றிரவு என்னைக் கடம்பூர் அரண்மனைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போ!”

“எதற்காக? அங்கேயாராவது வீரனை வரவிரைரா? ‘சிலம் பெரிய தெய்வமா? திருமால் பெரிய தெய்வமா?’ என்று விவாதித்து முடிவு கட்டப் போகிறீர்களா?”

“இல்லை, இல்லை. சண்டை பிடிப் பதே என் வேலை என்று திணக்க வேண்டாம். இன்றிரவு கடம்பூர் மாளிகையில் பெரிய விரும்பு நடைபெறும். விருத்துக்குப் பிறகு களியாட்டம், சர்மியாட்டம், குரவைக் கூத்து - எல்லாம் நடைபெறும். குரவைக் கூத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று எனக்கு ஆசை!”

“அப்படியிருந்தாலும், நான் உன்னை எப்படி அழைத்துப் போக முடியும்?”

“என்னை உன் பணியான் என்று சொன்னால் போகிறது.”

வந்தியத் தேவனுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட சந்தேகம் வலுப்பட்டது.

“அந்த மாதிரி ஏமாற்று மோசடிக் கெல்லாம் நீ வேறு யாரையாவது பார்க்க வேண்டும். உன்னைப் போன்ற பணியானன் எனக்குத் தெனவையில்லை. சொன்னால் தம்பையும் மாட்டார்கள். மேலும், நீ சொன்னதையெல்லாம் போகித்துப் பார்த்தால் என்னையே இன்று கோட்டைக்குள் விடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் உண்டா

கிறது."

"அப்படியானால், நீ கடம்பூருக்கு அழைப்புப் பெற்றுப் போகவில்லை யென்று சொல்லு."

"ஒருவகையில் அழைப்பு இருக் கிறது. சம்புவரைவர் மகன் கத்தன் மாறவேள் என்னுடைய உற்ற நன் பன். இந்தப் பக்கம் வந்தால் அவர் களுடைய அரண்மனைக்கு அவசியம் வரவேண்டுமென்று என்னைப் பலமுறை அழைத்திருக்கிறேன்."

"இவ்வளவுதானா? அப்படியானால் உன் பாடு இன்றைக்குக் கொஞ்சம் திண்டாட்டமாகத்தான் இருக்கும்!"

இருவரும் சிரித்து நேரம் மெளனமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

"ஏன் என்னை இன்னும் தொடர்ந்து வருகிறாய்?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்.

"அந்தக் கேள்வியையே நானும் திருப்பிக் கேட்கலாம். நீ ஏன் என்னைத் தொடருகிறாய்? உன் வழியே போவது தானே?"

"வழிதெரியாத குற்றத்திலுத்தான். நம்பி! நீ எங்கே போகிறாய்? ஒரு வேளை கடம்பூருக்குத்தானா?"

"இல்லை; நீதான் என்னை அங்கு அழைத்துப் போக முடியாது என்று சொல்லிவிட்டாயே? நான் விண்ணகரக் கோயிலுக்குப் போகிறேன்."

"வீர நாராயணப் பெருமான் சத்திக்குத்தானே?"

"ஆம்."

"நானும் அந்த ஆலயத்துக்கு வந்து பெருமானைச் சேவிப்பதற்கு விரும்புகிறேன்."

"ஒருவேளை விஷ்ணு ஆலயத்துக்கு நீ வரமாட்டாயோ என்று பார்த்தேன். பார்த்த வேண்டிய கோயில்; தரிசிக்க வேண்டிய சத்தி. இங்கே சகவர முனிகள் என்ற பட்டர், பெருமானுக்குக் கைங்கரியம் செய்து வருகிறார். அவர் பெரிய மகான்."

"நானும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரே கூட்டமாயிருக்கிறதே! கோயிலில் ஏதாவது விசேஷ உற்சவம் உண்டோ?"

"ஆம்; இன்று ஆண்டாள் திருநட்சத்திரம். ஆடிப்பதினெட்டாம்பெருக் கோடு ஆண்டாளின் திருநட்சத்திர

மும் சேர்த்து கொண்டது. அதனால் தான் இவ்வளவு கோலாகலம். நம்பி! ஆண்டாள் பாகரம் ஏதாவது நீ கேட்டிருக்கிறாயா?"

"கேட்டதில்லை."

"கேட்காதே! அதைக் காதிலேயே கேட்காதே!"

"ஏன் அவ்வளவு வைஷ்ணவம்?"

"வைஷ்ணவம் இல்லை; ஹிரோதமும் இல்லை. உன்னுடைய நன்மைக்குச் சொன்னேன். ஆண்டாளின் இனிய பாகரத்தைக் கேட்டுவிட்டாயானால் அப்புறம் வாரீசையும் வேலையும் விட்டு விட்டு விரைவில் என்னைப் போலீசும் கண்ணன்மேல்காதல்கொண்டுவிண்ணகர யாத்திரை கிளம்பி விடுவாய்!"

"உனக்கு ஆண்டாள் பாகரங்கள் தெரியுமா? பாடுவாயா?"

"சில தெரியும்; வேதம் தமிழ் செய்த நம்மாழ்வார் பாகரங்களில் சில தெரியும். பெருமான் சத்திதியில் பாடப் போகிறேன். வேணுமானால் கேட்டுக் கொள்! இதோ கோயிலும் வந்துவிட்டது!"

இதற்குள் உண்மையிலேயே வீர நாராயணப் பெருமான் கொலிஸ் அவர்கள் நெருங்கி வந்துவிட்டார்கள்.

விஜயாலய சோழனின் பேரருள முதற் பராத்தக சோழன், "மதுரையும் சமுதம கொண்ட கொப்பரகேசரி" என்ற பட்டம் பெற்றவன், சோழப் பேரரசுக்கு அன்நிவாரம் அமைத்தவன் அவனே. தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக்கு அவன் பொன் கார வேய்த்து சரித்திரப் புதழ் பெற்றவன். சோழ கொமணி, சூரகொமணி முதலிய பல விருதுப் பெயர்களோடு வீர நாராயணன் என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் அவன் கொண்டிருந்தான்.

பராத்தகனுடைய காலத்தில் வடக்கே இரட்டை மண்டலத்து ராஷ்டிரகூட மன்னர்கள் வலிமை பெற்று விளங்கினார்கள். மானிய கேடத்தி விருந்து அவர்கள் படைமெடுத்துவரக் கூடுமென்று பராத்தகன் எதிர்பார்த்தான். எனவே, தனது முதற் புதல்வனாகிய இளவரசன் இராஜாதித்தனை ஒரு பெரிய சைன்யத்துடன் திருமுனைப்

[illegible]

“பொலிக பொலிக பொலிக
பொலிற்று வல்லுயிர்ச்சொம்
நலியும் நாகழம் நைந்த
நயற்றுக் கிங்குயா தொன்று
மிக்கி
கலியும் கெடும் கண்டு கொள்ளின்
கடல் வண்ணம் புதுக்கள்

மண்ணெல்
மணியம் புகுந்து இளையாடி
ஆடி மழை தரக் கண்டோம்!
கண்டோம் கண்டோம்
கண்டோம்
கண்ணாக்கினியை கண்டோம்
தொண்டர் மன்னிலும் வாரீர்!
தொழுது தொழுது தின்னார்த்
தும்!

மலர் 1971 தண்ணீர் துறையின்
மேதகுத் துறையின் மலர் 1971
மலர் 1971 தண்ணீர் துறையின்
மலர் 1971 தண்ணீர் துறையின்

[illegible]

பார்க்குமுலாம் பத்துப் பாசு
பாடிவீட்டு,

தமிழக அரசுத் தேயிலைத் துறைக்கு
காசியாறு சட்ட கோயில்
ஒளி புகழ் ஆவிரத்து இப்பத்து
சன்னதாத மாசறுக்குமே

என்று பாகரத்தை முடித்தான்.
கேட்டிருந்தவர் சின் குயாருகிய
பாலகன் தன் தந்தையிடம் ஏதோ
கூறியான். அவர் மல்கிய கண்ணீரைத்
துடைத்துக் கொண்டு, "ஐயா! குரு
கர்ச்சு கோயர் என்னும் தம்பாழி
வார் யோத்தம் ஆவார் பாடல்கள்
பாடியிருப்பதாகத் தெரிகிறதே? அங்
வளவும் உட்குத்த தெரியுமா?" என்று

கேட்டார்.

“அடிமேல் அல்லவது பாக்மியம் செய்யவில்லை. சில பத்துக்கள்தான் எனக்குத் தெரியும்!” என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

“தெரிந்தவனரையில் இத்துப்பின்னைக் குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்” என்றார் சகவரமுனிகள்.

மீண்டும், இந்த ஊர் பல பெருமைகளை அடையப் போகிறது. பால்வடியும் முகத்தில் தேனும் பொலிய நின்று நம்மாழ்வார் பாகரங்களைக் கேட்ட பாலகன் வளர்ந்து நாமுனிகள் என்று திருநாமத்துடன் வைஷ்ணவ ஆச்சாரிய பரம்பரையில் முதல் ஆச்சாரியர் ஆகப் போகிறார். நுகுகர் என்னும் ஆழ்வார் திருநகரிக் குச் சென்று, “வேதம் தமிழ் செய்த நம்மாழ்வாரின்” ஆவிரம் பாகரங்களை யும் தேடிச் சென்றிது வரப் போகிறார். அப்பாகரங்களை அவருடைய சீடர்கள் இசையுடன் பாடி நாடெங்கும் பரப்பப் போகிறார்கள்.

நாமுனிகளின் பேரரசாக அவதரிக்கப் போகும் ஆளவந்தார் பல அற்புதங்களைச் செய்தருளப் போகிறார்.

இந்த திருவரும் அவதரித்த கேட்கத் திரத்தைத் தரிசிக்க, உடையவராகிய ஸ்ரீ ராமானுஜரே ஒருநாள் வரப் போகிறார். வரும்போது வீர நாராயண ஏரிவாயும் அதன் எழுபத்து நான்கு கணவாய்களையும் பார்த்து அதிசயிக்கப் போகிறார். ஏரித் தண்ணீர் எழுபத்து நான்கு கணவாய்களின் வழியாகப் பாய்ந்து மக்களை வாழ வைப்பது போலவே, நாராயணனுடைய கருணை வெள்ளத்தை ஸீவகோடிகளுக்குப் பாயச் செய்வதற்காக எழுபத்து நான்கு ஆசார்ய பீடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அம்மகானின் உள்ளத்தில் உதயமாகிறது. அதன்படியே எழுபத்து ஆசார்ய

மாசனாதிபதிகள்’ என்றப்பட்டத்துடன் வைஷ்ணவ ஆச்சாரிய புருஷர்கள் ஏற்படப் போகிறார்கள்.

இந்த மகத்தான திகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் வைஷ்ணவ குரு பரம்பரைச் சரித்திரம் விவரமாகச் சொல்லட்டும் என்று விட்டுவிட்டு, மறுபடியும் நாம் வந்தியத் தேவனைக் கவனிப்போம்.

பெருமானைச் சேவித்துவிட்டு ஆலவத்துக்கு வெளியில் வந்ததும் வந்தியத் தேவன் ஆழ்வார்க்கடியானைப் பார்த்து, “தம்பிகளே! தாங்கள் இத்தகைய பரம பக்தர் என்றும், பண்டிதிகொடவரீ என்றும் எனக்குத் தெரியாமல் போகிறது. ஏதாவது அபசாரமாக நான் பேசிவிருந்தால் மன்னிக்க வேண்டும்” என்றான்.

“மன்னித்து விடுகிறேன் தம்பி! ஆனால் இப்போது எனக்கு ஒரு உதவி செய்வாயா? சொல்லு!”

“தாங்கள் கேட்கும் உதவி என்னால் முடியாது என்றுதான் சொன்னேனோ? நீங்களும் ஒப்புக் கொண்டீர்களா?”

“இது வேறு விஷயம். ஒரு சிறிய சீட்டுக் கொடுக்கிறேன். கடம்பூர் அரண்மனையில் நீ தங்கிறால் தக்க சமயம் பார்த்து ஒருவரிடம் அதைக் கொடுக்க வேண்டும்.”

“யாரிடம்?”

“பழுவேட்டையரின் யாலைக்குப் பின்னால் மூடுபல்லக்கில் சென்றுனே, அந்தப் பெண்மணியிடம்!”

“தம்பிகளே! என்னை யார் என்று நினைத்தீர்கள்? இம்மாதிரி வேலைக் கெல்லாம்தான் தானா அகப்பட்டேன்? தங்களைத் தவிர வேறு யாராவது இத்தகைய வார்த்தையை என்னிடம் சொல்லிவிருந்தால்....”

“தம்பி! படபடப்பு வேண்டாம்! உன்னால் முடியாது என்றால், மகாபாஜாஸ்ப பிப்பம்மா! அன்னவளக்கு மட்டும் இந்த உதவி நீ செய்கிருந்தால், ஏதாவது ஒரு சமயத்தில் உனக்கும் என் உதவி பயன்பட்டிருக்கும். பாதக மிடலை! போய் வா!”

வந்தியத் தேவன் பிறகு அங்கே ஒரு ஊம்கூட திறக்கவில்லை. குதிரை மீது காவிரிவினரவாகவிட்டுக்கொண்டு எப்போது நோக்கிச் செல்லான்.

நாலாம் அத்தியாயம் கடம்பூர் மாளிகை

இத்தனை நேரம் இனிப்பாறியிருந்த வல்லவரையனுடைய குதிரை இப்போது நல்ல கறுகறுப்பைப் பெற்றிருந்தது; ஒரு நாழிகை நேரத்தில் கடம்பூர்ச் சம்புவரையர் மாளிகை வாசலை அடைந்துவிட்டது. அந்தக் காவத்துச் சோழநாட்டுப் பெருங்குடித் தலைவர்களில் செங்கண்ணர் சம்புவரையர் ஒருவர். அவருடைய மாளிகையின் வாசல் ஒரு பெரிய நகரத்தின் கோட்டை வாசலைப் போல் இருந்தது. வாசலுக்கு இருபுறத்திலும் எழுந்த நெடுஞ்சுவர்கள் கோட்டைச் சுவர்களைப் போலவே வளைந்து சென்றன.

கோட்டை வாசலில் யானைகளும் குதிரைகளும் ரிஷபங்களும், அந்த மிருகங்களை யெல்லாம் பிடித்துக் கட்டுவோரும், தினி வைப்போரும், தண்ணீர் காட்டுவோரும், ஆங்காங்கு தீவர்த்தி தூக்கிப் பிடித்து வெளியே போடுவோரும் தீவர்த்திகளுக்கு எண்ணெய் விடுவோருமாக, ஒரே கோலாகலமாக இருந்தது. இளையெல்லாம் பார்த்த வல்லவரையனின் உள்ளத்தில் சிறிது நயக்கமும் துணுக்கமும் ஏற்பட்டன. "ஏதோ இங்கே பெரிய விசேஷம் ஒன்று நடைபெறுகிறது. இந்தச் சமயத்தில் நாம் வந்து சேர்த்தோமே" என்று எண்ணினான். நடக்கும் விசேஷம் என்னவென்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளும் ஆவலும், ஒரு பக்கம் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. கோட்டை வாசற்கதவு திறந்துதான் இருந்தது. ஆளுவிதறித் திருந்த வாசலில் வேல் பிடித்த வீரர்கள் சிலர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்தால் யம் கிரகரர்களைப் போலிருந்தது.

தயங்கி நின்றால் தன்னை அவர்கள் நிறுத்திவிடுவார்கள் என்றும், எதிரியமாகக் குதிரையை விட்டுக் கொண்டு உள்பே போவதுதான் ச சிதம் என்றும் அந்த வீர வாலிபன் எண்ணினான். அந்த எண்ணத்தை உடனே

காரியத்தில் நிறைவேற்றினான். ஆளுல் என்ன ஏமாற்றம்? குதிரை கோட்டை வாசலை அணுகியதும் வேல் பிடித்த வீரர்கள் இருவர் தங்கள் வேல்களைக் குறுக்கே நிறுத்தி வழிமறித்தார்கள். இன்னும் நாலு பேர் வந்து குதிரையின் தலைக் கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவர்களில் ஒருவன் வந்தியத் தேவனை உற்றுப் பார்த்தான். இன்னொருவன் தீவர்த்தி கொண்டு வந்து உயரத் தூக்கி முகத்துக்கு தேரே பிடித்தான்.

வல்லவரையன் முகத்தில் கோபம் கொதிக்க, "இதுதான் உங்கள் ஊர் வழக்கமா? வந்த விருந்தாளிகளை வாசலிலேயே தடுத்து நிறுத்துவது?" என்றான்.

"தீ யார் தம்பி. இவ்வளவு துடுக்காகப் பேசுகிறாய்? எந்த ஊர்?" என்றான் வாசற் காவலன்.

"என் ஊரும் பெருமா கேட்கிறாய்? வானகப்பாடி நாட்டுத் திருவல்லம் என் ஊர். என்னுடைய குலத்து முன்னோர்களின் பெயர்களை ஒருகாலத்தில் உங்கள் நாட்டு வீரர்கள் தங்கள் மார்பில் எழுதிக் கொண்டு பெருமை படைந்தார்கள்! என் பெயர் வல்லவரையன் வந்தியத் தேவன்! தெரிந்ததா?" என்றான்.

"இவ்வளவையும் சொல்வதற்கு ஒரு கட்டியக்காரனையும் கூட அழைத்து வருவதுதானே?" என்றான் காவலர் களில் ஒருவன். இதைக் கேட்ட மற்றவர்கள் சிரித்தார்கள்.

"தீயாரா விருந்தாலும் இனி உன்னே போக முடியாது! இன்றைக்கு வர வேண்டிய விருந்தாளிகள் எல்லாம் வந்தாவிட்டது. இனிமேல் யாரையும் விட வேண்டாம் என்று எஜமானரின் கட்டளை!" என்றான் காவலர் தலைவன்.

ஏதோ வாக்குவாதம் நடக்கிறதைப் பார்த்துக் கோட்டைக்குள்ளே

சற்றுத் தூரத்தில் நின்ற சில வீரர்கள் அருகில் வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன், "அடே! நாம் அங்கே திருவிழைக் கூட்டத்தில் வீரட்டியடித்தோமே. அந்தக் குழுகை போல இருக்கிறதடா!" என்றான்.

இன்னொருவன், "கழுதை என்று சொல்லடா!" என்றான்.

"கழுதை மேல் உட்கார்த்திருக்கிறவன் என்ன விதைப்பாக உட்கார்த்திருக்கிறான் பாரடா!" என்றான் மற்றொருவன்.

வல்லவரையன் காடில் இந்தச் சொற்கள் விழுந்தன. அவன் மனத்திற்குள், "என்னத்திற்கு விண் வம்பு? பேசாமல் திரும்பிப் போய்விடலாமா? அவ்வது இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலரின் முத்திரை பதித்த இலச்சிணையை இவர்களிடம் காட்டிவிட்டு உள்ளே போகலாமா?" என்ற யோசனை தோன்றியிருந்தது. வடதிசைப் படை யின் மாதண்ட நாயகராகிய இளவரசரின் இலச்சிணையைப் பார்த்து விட்டுத் தன்னைத் தடுக்கக் கூடியவர்கள் வட பெண்ணையிலிருந்து குமரிமுனை வரையில் யாரும் கிடையாது அவ்வாறு?

இப்படி அவன் மனத்திற்குள் விவாதித்துக் கொண்டிருந்த போதுதான் பழுவேட்டையைர் ஆட்களின் கேலிப் பேச்சு அவன் காடில் விழுந்தது.

உடனே என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்து கொண்டான்.

"குதிரையை விடுங்கள்; திரும்பிப் போகிறேன்!" என்றான்.

தடுத்த வீரர்கள் குதிரையின் முகக் கறிதாவிட்டார்கள்.

குதிரையின் அடிவயிற்றில் வந்தியத் தேவன் தன் இரு கால்களினாலும் ஒரு அழுத்து அழுத்தினான். அதே நேரத்தில் உடைவானை உறைவிவிடுத்து உருவி எடுத்தான். மின்னல் ஒளி யுடன் கண்ணைப் பறித்த அந்த வான் கழன்ற வேகத்தினால் அவனுடைய கையில் திருமாவின் சக்ராயுதத்தை வைத்துக் கொண்டு கழற்றுவது போல் தோன்றியது. குதிரை முன்னோக்கிக் கோட்டைக்குள்ளே பாய்ந்து சென்றது. வழியிலிருந்த வீரர்கள் திடீர் திடீரென்று கீழே விழுந்தார்கள். வேல்கள் சடசடவென்று அடித்துக் கொண்டு விழுந்தன. வம்பு பேசிய பழுவூர் வீரர்களின் பேரில் குதிரை பாய்ந்தது. இந்த மின்னல் தாக்கு தலைச் சிறிதும் எதிர்பாராத வீரர்கள் நாற்புறமும் சிதறிச் சென்றார்கள்.

இதற்குள் வேறு பல காரியங்கள் நிகழ்ந்துவிட்டன. கோட்டைக் கதவுகள் தூய் தடாய் என்று சாத்தப் பட்டன. "பிடி! பிடி!" என்ற கூக்குரல்கள் எழுந்தன. வேல்களும் வான்

பெரியம்

களும் உராய்ந்து 'கொல்' 'கொல்' என்று ஒலித்தன. திரென்று அபாயம் அறிவிக்கும் முரக 'டம்! டம்!' என்று முழங்கிற்று.

வந்தியத் தேவன் குதிரையைச் சுற்றி லீரர்கள் வந்து சூழ்ந்து கொண்டார்கள். இருபது முப்பது ஐம்பது பேருக்கு மேலேயே இருக்கும் குதிரையின் மேலிருந்து வந்தியத் தேவன் பாய்ந்து தரையில் குதித்தான். கையில்லிருந்த வாளைச் சுழற்றிக் கொண்டே, "கத்த மாரு! கத்த மாரு! உன் ஆட்கள் என்னைக் கொல்லுகிறார்கள்!" என்று கத்தினான்.

இதைக் கேட்டதும் அவனைச் சூழ்ந்திருந்த வீரர்கள் திடுக்கிட்டுச் சிறிது தயங்கி விலகி தின்றுார்கள்.

அச்சமயம்மானிகையின் மேல்மாட முகப்பிலிருந்து, "ஆங்கே என்ன கூச்சம்? நிறுத்துங்கள்!" என்ற ஒரு இடி முழக்கக் குரல் கேட்டது. அந்தக் குரல் கேட்ட இடத்தில் ஏழெட்டுப் பேர் நின்று கீழே நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

"எனாமான்! யாரோ ஒரு ஆண் காவலை மீறிப் புகுந்துவிட்டான். சின்ன எனாமான் பெயரைச் சொல்லிக் கூவுகிறான்!" என்று கீழேயிருந்த ஒருவன் சொன்னான்.

"கத்த மாரு! நீ போய்க் கலவரம்

என்னவென்று பாரி!" இவ்விதம் மேல் மாடத்திலிருந்து அதே இடி முழக்கக் குரல் சொல்லிற்று. அந்தக் குரலுக்கு உடையவர்தான் செங்கண்ணி சம்புவரையர் போலும் என்று வந்தியத் தேவன் எண்ணினான்.

அவனும் அவனைச் சுற்றி நின்ற வீரர்களும் சிறிது நேரம் அப்படியே நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

"இங்கே என்ன ஆர்ப்பாட்டம்?" என்ற ஓர் இளங் குரல் கேட்டது. அந்தக் குரல் கேட்ட இடத்தில் நின்றவர்கள் விலகிக் கொண்டு வழி ஏற்படுத்தினார்கள். வாலிபன் ஒருவன் அந்த வழியாக விரைந்து வந்தான். கையில் பிடித்த கத்தியை இவ்வொரு சுழற்றிக் கொண்டு குர சம்புவரையர் சொந்த கப்பிரமணியரைப் போல் நின்ற வந்தியத் தேவனை ஒரு கணம் விலக்குபவன் நோக்கினான்.

"வல்லவா! உண்மையாகவே நீ தானா?" என்று உணர்ச்சி ததும்பக் கூலிக் கொண்டு ஓடிச் சென்று வல்லவரையனை அந்த இளைஞன் கட்டித் தழுவிக்கொண்டான்.

"கத்த மாரு! நீ படித்துப் படித்துப் பல தடவை சொன்னாயே என்று உன் வீட்டுக்கு வந்தேன். வந்த இடத்தில் எனக்கு இத்தனாகவ வீர வரவேற்புக் கிடைத்தது" என்று வந்தியத் தேவன் தன்னைச் சுற்றி நின்றவர்களைச் சுட்டிக் காட்டினான்.

அவர்களைப்பார்த்து, "கீழுட்டான் கனோ! போங்குட்டா! உங்கள் அறிவு உலகைக் கொழுத்துதான்!" என்றான் கத்தன் மாறவேன்.

கத்தன் மாறவேன் வந்தியத் தேவனின் கையைப் பிடித்துப் பரபரவென்று இழுத்துக் கொண்டு போனான். அவனுடைய கால்கள் தரையில் தில்லாமல் குதித்துக் கொண்டேயிருந்தன. அவனுடைய உள்மனமும் துள்ளிக் குதித்தது. யௌவனப்பிராயத்தில் உண்மையாக உள்ளம் ஒன்றுப்பட்ட ஒரு தன்பன் கிடைத்தால் அதைக் காட்டிலும் ஒருவனைப் பரவசப்படுத்தக் கூடியது வேறு என்ன உண்டு? ஆம்; காதல் என்பது ஒன்று இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் காதலில் இன்பமும் குதூகலமும் எத்

தனை உண்டோ அனாதை அநிகமான துன்பமும் வேதனைவும் உண்டு. யென வனத்துச் சிறைக் குதூகலத்திலோ துன்பத்தின் நிழல்கூட விழுவதில்லை. ஒரே ஆனந்தமவமான இதுவ பரவரத்தான்!

பேரகிறபோக்கில், வல்லவனாய், "கத்த மாறா! இன்றைக்கு என்ன இங்கே ஏகதடபுடலாயிருக்கிறது? இவ்வளவு கட்டுக்காவல் எல்லாம் எதற்காக?" என்றான்.

"இன்றைக்கு இங்கே என்ன விசேஷம் என்பதைப் பற்றி அப்புறம் விவரமாகச் சொல்கிறேன். நீயும் நானும் பெண்ணையாற்றல் கரைப் பாசனையில் தங்கியிருந்தபோது, 'பழுவேட்டையாரைப் பார்க்க வேண்டும்! மழுவாரைப் பார்க்க வேண்டும்! அவரைப் பார்க்க வேண்டும்! இவரைப் பார்க்க வேண்டும்!' என்று சொல்வாயே? அந்த அவர், இவர், கவர்—எல்லாவரையும் இன்றைக்கு இங்கேயே தீபார்த்துவிடலாம்!" என்றான் கத்தன் மாற வேன்.

பிறகு, விருந்தாளிகள் அமர்த்திருந்த மானிகை மேல் மாட்டத்துக்கு வல்லவனாய் கத்தமாறன் அழைத்துச் சென்றான். முதலில் தன் தந்தையாகிய சம்புவனரையரிடம் கொண்டு போய்நின்று, "அப்பா! என் தோழன் வானகுலத்து வந்தியத் தேவனைப் பற்றி அடிக்கடி தங்கனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பேனே? அவன் இவன் தான்!" என்றான். வந்தியத் தேவன் பெரியவரைக் கும்பிட்டு வணங்கினான். அதைக் குறித்துச் சம்புவனரவர் அவ்வளவாக மகிழ்ச்சி வடைந்ததாகத் தோன்றவில்லை.

"அப்படியா? சீமே அரண்மனை வாகனில் அவ்வளவு கலவரம் செய்தவன் இவன் தானா?" என்று கேட்டார்.

"கலவரத்துக்குக் காரணம் என் தோழன் அல்ல; வாகன் காப்பதற்கு நாம் அமர்த்தியிருக்கும் முட்டிகள்!" என்றான் கத்தன் மாறவேன்.

"இருந்தாலும் இன்றைய நினம் பார்க்கு, அதுவும் இருட்டி அரைஜாமத் திற்குப் பிறகு, இவன் இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டத்துடன் வந்திருக்க வேண்டிய தில்லை!" என்றார் சம்புவனரவர்.

கத்தன் மாறவேனின் முகம் கருங்

கிறது. மேலும் தந்தையுடன் வாதமிட அவன் விரும்பவில்லை. வந்தியத் தேவனை அப்பால் அழைத்துச் சென்றான். வந்திருந்த விருந்தாளிகளுக்கு மத்தியில் நடுநாயகமாக ஓர் உயர்ந்த பீடத்தில் அமர்த்திருந்த பழுவேட்டையாரையரிடம் அழைத்துப் போய், "மாமா! இவன் என் ஆசுவிர்தனபன் வந்தியத் தேவன். வானப் பேரரசர் குலத்தவன். இவனும் நானும் வட பெண்ணைக்கரைப் பாசனையில் எல்லைக் காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுதெல்லாம் 'வீராதி வீரர் பெரிய பழுவேட்டையாரைப் பார்க்க வேண்டும்!' என்று ஓயாது சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். 'பழுவேட்டையார் திருமேனியில் அறுபத்து நூறு போர்க் காயங்கள் இருப்பது உண்மையானா?" என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பான். 'ஒருநாள் தீயே எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்' என்று நான் சொல்லுவேன்" என்றான்.

பழுவேட்டையார் கருங்கிய முகத்துடன், "அப்படியா, நம்பி! தீயே எண்ணிப் பார்த்தால் ஒழிய நம்ப மாட்டாயோ? அவ்வளவு அவநம்பிக் கையா உனக்கு? 'வான குலத்தைக் காட்டிலும் வேறு குலத்தில் வீரம் இருக்க முடியுமா?' என்ற சத்தேகமோ?" என்றார்.

தோழர்கள் இருவருமே திருக்கிட்டும் போனார்கள். தோத்திரமாகச் சொன்னதை இப்படி அவர் குதர்க்கமாக எடுத்துக் கொள்வார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.

வந்தியத் தேவனுடைய மனத்தில் எரிச்சல் குமுறியது. ஆபீனும் வெனியில் காட்டிக் கொள்ளாமல், "ஐயா! பழுவேட்டையார் குலத்தின் வீரப் புகழ் குமரி முனையிலிருந்து இமயம் வரையில் பரவியிருக்கிறது. அதைப் பற்றிச் சத்தேகிப்பதற்கு நான் யார்?" என்று பணிவுடன் சொன்னான்.

"நல்ல மனுமொழி; கெட்டிக்காரம் பின்னை!" என்றார் பழுவேட்டையார்.

இந்த மட்டில் பிணைத்தோம் என்று வாலிபர்கள் இருவரும் அங்கிருந்து வெளியேறியார்கள். அப்போது சம்புவனரவர் தமது மகனை அழைத்துக் கூடுதோடு, "உன் தோழனுக்குச் சிக் கிரம் உனவு அளித்து எங்கேயாவது

மூத்தி சிவைய அடைய அத்தகைய பெற்ற சாதனை முழுக்கா எப்பாடுகள். இடையருத பக்தி செலுத்திச் செலுத்தி ஒருவன் இந்த அருகனையைப் பெற்று விடுகிறான். அவனுக்கு முத்தி மென் கிற சமயம் எனக்கு எட்டியுறப்போல் வந்து விடுகிறது. அப்போது அவன் ஒரு தீர் சங்கு மூல நிலைக்கு இருக்கிறான். கன்னிகாதான் செய்து தருகிற தகப்பன ரின் மவதிலே மாநிலிகள் இவனுக்கு இருக்கிறது. தகப்பனாரோ வாய் திறி அருந்த மாநிலி இவனைதான் மகிழ் காதுப் பெரிய பிரயாணம் செய்து பக்தி மார்க்கத்தில் எல்லா அனுஷ்டான முயற்சியைத் தான். அதனால் பண்டிதமானபாக் கத்தமாகி பாமாத்மாவில் இரண்டா களாகிற நிலை வந்துவிட்டது. எனக்கு பின் பகவானும் இன்ன பக்தியும் இன்ன மனம் பெண்ணை வாழ்த்தக் கொடுக்கி தகப்பனாருக்கு அழகை வந்திற மாநிலி மனப்பெண்ணைப் பரமாத்மாவைக்குத்தகம் செய்திற முழுக்காவுக்கும் பெரிய துக்கம் உண்டாகிறது.

இந்தத் துக்கத்தை கவலாகத்தில் வெளியிடுகிறார் ஒரு கவி. 'பக்திமாத் துள்ள பத்ரமந்து பவதி' என்று ஆரம்ப மாறும் கவலாகம் அது.

பரமேசுவரன் என்பதிலில்மகிந்து என்னை மோகத்தில் சேர்க்க இருக்கிறான். இவ்விமயம் தான் விபூதி யூசி கொண்டும்ருந்தாரம்சம்போட்டுக்கொண் டும், பூனை ஐயம் முதலிய பாகனில் ஏறிப் போக வேண்டியதில்லை. ஏ, விபூதிமேல் போய் வா! எனக்கு சேகமம் உண்டாகட்டும்; கபமான துந்தாரம் மாலைபய, உனக்கும்பிரியாவதை கொடுக்கிறேன்! ஐய பக்தி மார்க்கம் பழக்கா டுக்களே, உங்களுக்கும் விட்டுப் பிழி நேன். எனக்கு பக்தி பகலத் தருதுபலம் என்கிற ஆனந்த பிரபலத்தையே தந்த உங்களை எல்லாம் சிதைத்துப் போடுகிற

மோகம் என்கிற பதம் போகத்தில் தோன்று போகிறேன்" என்கிறார்!

மோகத்தைப் போக்குவதுதான் மோகம். ஆனால் பக்தி இன்பத்தையும் அதற்கான சாமக்கிரமங்களையும் எக் கிட்டுவிட்டு மோகம் பெற வேண்டும் என்கிறபோது இந்தப் பரம பக்தருக்கு மோகமே மோகமாகத் தோன்றுகிறது!

— இவர்க்கு கால்கி காமமோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகள்.

ஒரு தனி இடத்தில் படுக்கச் சொல்லு! நீண்ட பிரயாணம் செய்து களைத்துப் போயிருக்கிறான்" என்றார். மாறவேன் கோபத்துடன் தலையை அசைத்து விட்டுப் போனான்.

பிறகு வந்தியத் தேவனை மாற வேன் அந்தப்புரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றான். அங்கே பெண்கள் பலர் இருந்தார்கள். மாறவேனின் அண்ணைக்கு வந்தியத் தேவன் தமன் காரம் செய்தான். அவனுக்குப் பின் னால் கூச்சத்துடன் மறைந்திருக்கும் பெண்தான் கந்தமாறனின் சகோதரி

யாமிருக்க வேண்டும் என்று வலித் துக் கொண்டாள்.

'தங்கச்சி'யைப் பற்றி மாறவேன் பல தடவை சொன்னதில் ஏதேதோ கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தான் வந்தியத் தேவன். இப்போது ஒரு வாயு ஏமாற்றமேயடைந்தான்.

அந்தப் பெண்களின் கூட்டத்திலே பழுவேட்டையருடன் பல்லக்கில் வந்த மாது யாராக இருக்கலாம் என் பதை அறிய வந்தியத் தேவனுடைய கண்கள் தேடி அலைத்தன.

(தொடரும்)

பார் சார்ட் வித்யாரங்கிகளின் ஒரு பகுதி

மஹாத்மீ கோவிந்த தீக்ஷிதரவர்களால் 1942-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது தொடர்ந்து நடந்து வரும் வேத பாடசாலைமை மேற்படி ஸமிதிவாஸது தாம் பேரல் இயங்கிக் காப்பாற்றி வருகிறது. தற்போது பாடசாலையில் 78 மாணவர்கள் வேதாப்யஸம் செய்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு தாம் உணவளிக்க கமர் ரூ 300/- ஆகிறது. இந்த தர்மம் திரத்தரமால் தடக்க ரூ 1000/- மூலதனம் ஏற்படுத்தியோ அல்லது அக்ஷப்போது ரூ 200/- அனுப்பியோ ஒரு குறிய்ப்பிட்ட நிவந்தில் உணவளிக்கும் கைங்கர்வத்தில் பங்கு கொள்ளக் கோருகிறோம்.

தங்கொடை அனுப்ப வேண்டிய பெயரும் முகவரிவும்:

அத்வைத வித்யாசார்யா மஹா ராஜா ஸாஹேப்
ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதர் புண்ட்ய ஸ்மரண ஸமிதி
D-78, மூன்குவது ரிராஸ் தெரு, ஸ்ரீதகர் காலனி,
கும்பகோணம்-612 001.

மூத்த தங்கொடைக்கு 80/- விதியின்படி வருமான வரிவிவக்கு உண்டு.

ஸ்தாபிதம்: 1942

போன்: 3372

'சிறந்த ஆயுர்வேத மருந்துகளுக்கு' கும்பகோணம் லலிதா பார்மஸி

(D.L. No. 40/83)

157, பட்டமங்கலத் தெரு, மலிலாடுதுறை, Pin: 609 001.

பிராஞ்ச்: 39, ரெங்குனாதன் தெரு, இ. நகர், சென்னை-17,
போன்: 441454

வைத்த ஆலோசனை பெற விரும்புமோர் தபால் மூலமோ நேரிலோ மலிலாடுதுறை
லிலாசத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

எமது விசேஷ தயாரிப்புகள்:

1. தீனி பிசும்பகாமலக எதலம் — அகால நளர, கெம்பட்டை கேச வறட்டுவை போக்கிக் கூத்தலுக்கு கருமையும் குளிர்ச்சியும் தர.
2. மதுவஷ்ட எதலம் — மலிர் உதிர்நிலை நிறுத்தி கூந்தல் வளர்ச்சி பெற.
3. மெளவதீ ரஸாயனம் — ஆண்களுக்கான சிறந்த டானிக்
4. பஞ்சதீபாக்கி வேதனயம் — பிரஸவித்தபின் பெண்கள் உபயோகிக்கச் சிறந்தது.

கொஞ்சலும் கிண்குளம் நாகியும்...

கத்தரேசன் வருத்தினார். 'தேவனுமூர்த்தி' யிடம் நான் அத்தனை கடுமையாக நடந்து கொண்டிருக்கக் கூடாதுதான்.

அவர் அந்த அனுபவத்தில் உயர் அதிகாரி. மூர்த்தி காதாரண பிழை. என்னை. இருவருக்கும் இடையில் கொண்டப்பட்டிருந்த அத்தனையுப் பன்னம் மிக மிக ஆழமானது.

தேற்று ஒரு கோப்பை (ஸ்பைஸ்) அவரை மாக எடுத்து வரச் சொன்னார் கத்தரேசன். தேடுவதில் பல சிரமங்கள் இருந்ததாய், அதைச் சிறிது தாமதமாகக் கொண்டு சென்றான் மூர்த்தி. அத்தகைய அவசியம் அவசியமின்றி மண்ணியும் கேட்டுக் கொண்டான்.

ஆனால், கத்தரேசனுக்குக் கோபம் கொய் பளித்தது. "முட்டாவினா..... என்னடா வேலை செய்வது நீ! உப்பளம் வாய்கறதுவ இருக்கற வேகம் உத்தியோகத்துவ இல்லையே? உன்னையெல்லாம் வேலையில் வச்சிருக்கிறேனே மகா தப்புடா நாவே...."

இப்படிக் கொண்டப்பட்ட நெருப்பு வார்த்தைகள் பலதமிழில்லவரை தொடர்த்தது. அதிகாரம் என்ற பலம் கத்தரேசனிடம் திறைய இருந்தது. அத்தகையதில் அவருக்கு. கற்றியும் இருந்தவர்களில் பலர் மூர்த்தியை ஏன்மனமாகப் பார்க்க, சிலர் மட்டும் வேதனைமோடு முழுமுனூத்தனர்.

கொத்துவிட்டான் மூர்த்தி.

"மண்ணிக்கொங்க லாரி" என்று மட்டும் என்னமான குரலில் சொல்லிவிட்டு, நல்ல குளிர்ந்தபடி ஒதுங்கிச் சென்றான் அவன்.

இன்று அந்த நிகழ்ச்சியை நினைத்தபோது, கத்தரேசனுக்குத் தன் மீது அத்தகைய வந்தது.

ஓ... அற்பத்தனமான சினை விஷயத்துக்கு, ஏன் அப்படி அவசியமின்றிச் சிறிதெவர்? பாவம் அந்த மூர்த்தி, எப்படி வேதனை அடைந்திருப்பான் அவன்?"

அடுத்த வினாபேரே அவர் மனம் வேறு விதமாக மொகித்தது. "இப்போது என்ன

தமிழிட்டதாம்? அவனைக் கூப்பிட்டு இரண்டு வார்த்தைகள் அன்பாகப் பேசிவிட்டால் எப்பவன் குழிமிக் குளிர்ந்து விட மாட்டானா?"

திறைத் வேகத்தில் அழைப்பு மணிமய மூச்சு மூர்த்தி கத்தரேசன். மாயையில் வேலையா திருக்க மூர்த்தி, ஓசை கேட்டு ஓடி வந்தான். "லா..." நெற்றைய வேதனை இப்போது துனியும் அவனிடம் காணப்படவில்லை.

"வாய்பா மூர்த்தி" கத்தரேசன் குழைத்துக் கவிவுடன் அழைத்தார் கத்தரேசன். ஆனால், தடிப்பாக ஆரம்பித்தவரின் மனத்தில், உண்மையான அன்பே பிரசுரிக் ஆரம்பித்தது.

"என்ன வேலை லாரி செய்யணும்?"

"வேலை செய்ய இல்லவப்பா, கமமா பேசத் தான் கூப்பிட்டேன்" என்றவர், பாசத் தொடு அவன் தோளில் கையைப்போட்டார். தொடர்த்து அவனிடம் தோழமைமோடு பேசினார் கத்தரேசன்.

நிகழ்வதை தம்பமுடிவாதவர்களாகச் சூழ்ந்திருந்த ஹழிவர்கள் நிகழ்த்தனர். "நம்ம மனமோடும் இப்படிக்கூட நடந்துக்குவாரா?"

ஆனால் மூர்த்தியிடம் எத்தனிதமான மாற்றமும் இல்லை. அவர் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலோடு லாரி. மற்றபடி உணர்ச்சிகளால் பாதிக்கப்படாத நிலையில் இருந்தான் மூர்த்தி.

தான் எதிர்பார்த்த விடையுடன் சிறிதும் அவனிடம் காணப்படாதமையால் ஏமாற்றம் அடைந்தார் கத்தரேசன். "ஏன் இவன் இப்படி நடந்து கொள்கின்றான்? ஒரு வேளை நெற்றைய கொடுமோ?"

அதை அவனிடம் கேட்டார்.

தழுதழுக்கக் கூறினார் மூர்த்தி. "லாரி, இப்ப இருநாள் பேருக்கு முன்னுய, நீக்க என்னை மதிக்க அன்பாப் பேசினதுக்கு, சொம்ப தன்றி. ஆனா, இதனால் உணர்ச்சி வசப்பட்டு தான் கத்தோஷப்பெருவனு இருக்கா, நெற்று இவர்க்க எதிர்ப்பைய, என்னை நீக்க அவமானப்படுத்தி அவட்சியமாப் பேசினதுக்காக, இந்நேரம் நான் மனம் உடைஞ்சி போய், தூக்குப் போட்டுச் சொத் திருக்கணுமே லாரி."

மூர்த்தியின் மோதலினைக்கான காரணம் புகித்தபோது, கத்தரேசனின் அதிகாரத் திமிர் முழுமையாகச் சோதனாகி இருந்தது.

— இராஜா பாலச்சந்தர்

தனிடம் குதறிட வந்து வெட்கப்பட்ட நித்தம் இவர் பென் புகழ்பவகன்

நாகைய நிறுத்துங்க; நீஸ்பீஸஸ்ஸா, த்ரைதக் த்ரித்திம்ங்க...

ஒண்ணு பொத்து வந்தே ருங்க
அப்படிச் சொன்னுக்கிட்டிட்டு வந்த பாட்
டரிங்களைப் பிரிக்கிறபாதுதாங்க. அதுக்
குன்னா இருக்கிற இந்தப் பத்து மாதிரி
வாண பெப்பர் வெளியிலேவந்து அப்படியே
காத்துவாக்கிலே பறந்து அங்கங்கே மேலச்
சை நேவங்கனிலே விழுந்திருக்க. மாதும்
கனோ. ஆடுங்கனோ புல்லு மேலறப்போ.
புல்லோட புல்லா அப்படியே வானிலுள்ளே
போயிருங்க. அப்பறம் வந்திருக்குன்னான்
பொதுமா? தொண்டை துழியை மட்டித்
திருமாத் தெரியாதுங்க. ஆறு கொஞ்ச தொத்
துவெழுக்க விட முடியாதெனறத்துடிச்சை
லாக வெண்டியதுதான். அப்படிச் சொத்
துதாங்க என்னோட மருமம்... — சொல்
லிக் கொண்டே வந்த கம்பையா தனது
வாழ்க்கையின் மிகப் பெரிய முதலீடுகக்

கருதிப் போனது வந்த அந்த மருமம் மீட்டு
செத்துப் போனதை நினைவுக்குக் கொண்டு
வந்தபாது மிகவும் கவங்கிப் போனார்.
“எப்படி விஷம் வேலை செலவுதோ தெரி
யாதுங்க. என்னோடது பகமாடுங்க. தவிரச்சு
கிடாரி. அதியாவமாய் போச்சுங்க...” —
ஒட்டாடி வந்த செல்லக்கண்ணு என்ற பெண்
மணி துறையிட்டார்.
அந்தப் பெண்மணியைத் தொடர்ந்து
அந்தக் கிராமத்திலிருந்த பலரும் ஓடி வந்து
எங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.
வென்னாடு. செம்மறி ஆடு. பக மாடு.
எருமை மாடு... என்று அவரவரும் திறந்த
வற்றைச் சொல்லிக் கவங்கினார்கள்.
“இந்தப் பட்டணங்க வந்ததிலோந்து எங்
களுக்குத் தொத்தாவுதாங்கப்பா. இந்தப்
பாழாய் போன பொதை வந்த நேரத்திலே

சாப்பிடு முடியவில்லை. அப்போதே சாப்பிட்டா வாந்தி வந்திருந்து, மயக்கமா வருது. நல்ல வகி, உண் எரிச்சலுனு அவதிப்பட்டு மாண விங்கய்யா. ஒண்ணு இந்தப் பட்டணங்களை மூடுங்க, இவ்வேண்டு ஒரு துணி வெஷத்தைக் குடுத்திடுங்க, நாங்க எல்லாரும் சந்தோஷமாச் சூடிச்சிட்டுச் செத்துப் போயோம்!” - ரொம்பவும் ஆதங்கப்பட்டுச் சென்றார் பச்சையம்மா என்ற பெண்மணி.

கிராமத்து மக்கள் புடை சூழ, அந்த சயப் பட்டணங்களுக்குள் சென்று பார்த்தபோது நில அடுப்புகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன குப்புபுவென்று புளக கிளம்பிக் கொண்டிருந்தது. அவற்றையெல்லாம் புளகப்பட்டு எடுத்துச் கொண்டிருந்த நமது புளகப்பட்டுக் காரனா, அந்தப் பட்டணங்களின் கணக்குப் பிள்ளை தடுத்தபொது, “என்னவ்யா நடுக் கடுகு? இப்படிப் பொருளை விட்டு எங்க வயித்திலே அடிக்கக்கிட்டிருந்தா கம்மா இருப்பாய்? பிபாப்பிபா” என்று அவரை கிராமத்து மக்களை அடக்கிவிட்டார்கள்.

அங்கே அடுப்பிலிட்டு எரித்துக் கொண்டிருந்த வேலையாட்களிடம் அந்தப் புளக அவர்களிடம் பாதிக்கவில்லையா என்று விசாரித்தப்போது, “நாங்க அப்படியும் இப்படியும் தகர்த்துக்கிட்டுப் பொருள் படாம இருந்துக்கு வாழங்க...” என்றார்கள்.

இதற்குள் ஓடி வந்த அந்தக் கிராமத்துத் துயக்கப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் ஜெயராமன், “சா! இந்தப் புளகயால என்னுல பட்டப் பட்ட முடியறதில்லீங்க, அப்படியே துண்ணா எடுத்து மூக்கை மூடிக்கிட்டு உட்கார்த்திருடுவான். இப்ப வருது பாருங்க, கொள்ளைப் புளக, இதிலு ஆபத்துக் குறைவுதாங்க. அபேதா அங்கிருந்து வரும் கழப்புப் புளக, அதுதாங்க ரொம்பக் கொஞ்சம். நீங்க வார கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னாடி கூட வந்துதுங்க. இப்பத்தான் திண்ணைப் பொச்சு, அப்போ வந்திருந்தீங்க என்ற உங்கனாலே இவ்வளவு பிரமம் இருந்திருக்கவே முடியாதுங்க. மயக்கம் அடிக்க விழுந்திருப்பீங்க. வாங்க... எங்க வக்கியையும் வந்து பார்த்திட்டுப் போங்க...” என்றார்.

போனேம், கதிரே இல்லாத பள்ளி தரை பெல்லாம் புரட்டோசா வீட்டுச் சமன்படுத்த வேண்டிய அளவுக்குக் துண்டும் குழியுமாகக் கிடந்தது. ஆன்பென்டான் கூனாறின் ஒரு பகுதி காணாமல் போயிருந்தது. இத்திலையிற் அந்தப் புளக உன்பென் வருவதற்குச் சேக்கியா வேண்டும்? குழந்தைகளெல்லாம் பரிதாபமாக மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்காதிருந்தன.

சாணம் பலமுறை இது பற்றிப் பலருக்கும் மறுப் போட்டுப் பார்த்திட்டேங்க. ஒண்ணும் நடக்கலை. நீங்க வந்த வேலை வரவது எங்க வக்கியுக்கு ஒரு நல்ல வழி பிறக்கணும். பிடிக்கிற குழந்தைங்களோட எண்ணிக்கை உவாணும்! என்றார் ஜெயராமன்.

“எல்லாம் சரி, இந்த அளவுக்குக் கொஞ்ச மாண புளகையைக் கக்கும் இந்தப் பட்டண

இப்படிப் பிரச்சனைகளைச் சீர்தகு முட்டாள்கள் விடுத்துதான் ஒருநிதம் 'பஞ்ச' பதத்து சென்று தீவனத்திலே உலத்து சாவு தடை உணிக் கொன்றிருது... என்.ஜி.ஏ.என்

களை அப்படியாபடுத்தச் செல்லி, தங்களை யாருக்கும் முன்றலிட வில்லையா?” - சுற்றி விடுத்த அந்தக் கிராம மக்களிடம் பார்த்துக் கேட்டோம்.

“என்னவகய்யா கொண்ணீங்க? யாருக்கும் இப்படி ஷன், குடுக்கலையான்னு? சரியாப் போச்சுக்கய்யா. மனுத்தி நாள்லே கடுவெட்டி கிட்டே போ’ டிஷன் தடுக்கிறதிலேந்தது எல்லா கிட்டிலையும் குடுத்தாப் பார்த்தாக்கங்க. இந்தப் பட்டணங்க வந்த மூணு வருஷமா எங்களுக்கு அதாங்கய்யா வேலை. ஆனா யாருமே கண்டிக்கலீங்க...”

அவ்வா, அந்தப் பட்டணங்க காலைய பத்தரை மணிமீலேந்து, சாயங்காலம் மூணரை மணி வரைக்கும் தான் வேலை செய் யும். அப்போதான் பொருளையும் வரும். அந்த டைம்ல வந்து பாருங்கயன்னு கொல் லிட்டு வருவோம். ஆனா வற்றவங்க சரியாச் சாயங்காலம் மூணரை மணிக்குப் பிற்பாடு தாங்க வருவாங்க. அப்போ எப்படிப் புளக யரும்? அதனால 'நான் வந்து பார்த்தேன்.

செ.வி. ஆனந்த்

புள்ளிச் சகாப்தம் பரதேவச் சாஸனம்

அப்போது இந்தக் கிராமத்து மக்கள் முறை விட்ட மாதிரி புனைபே வரவில்லை என்று சிப்போர்ட் எழுதினான். என்ன நடவடிக்கை? இந்தப் பட்டறைக்காரங்க ஆனால் கடலில் பிரமுகர் ஒருவருக்கு சொம்பவர் வேண்டியவர்களாம். அப்பறம் எப்பறங்க நடவடிக்கை எடுப்பாங்க...? மன்றங்கள் அந்த மக்கள் ஆதரவற்றதோடு.

இருப்பினும், நகரிலிருந்து கமார்க்கு வந்த தொண்டிலும், புதுக்கோட்டை மாவட்ட எல்லைச் சுற்றிவந்திருக்கிறதோடு இரக்காமல் பட்டை என்னும் அந்தக் கிராம மக்களின் விவதனை பற்றி, நமக்குக் கடிதம் எழுதிவிருந்த இருப்பினும், நகரிலிருக்கும் எதிர்பார்ப்பு எய்திக்குச் சென்றோம். அங்கிருந்த துணைராஜ் என்பவரைச் சந்தித்தோம்.

“காரி, நங்கள் அந்தக் கிராமத்தைத் தத் தெருவாக்கிட்டு இருக்கோம். இதுவரைக்கும் அந்தக் கிராமத்திலே ஸ்தலியிருப்பது கால நடைகள் செத்திருக்கு. இதுக்கெல்லாம் அந்தப் பட்டறைகள் தான் காரணம். நங்கள் களும் பலருக்கு மறுக் கொடுத்துப் பார்த்தி-

டோம். ஒன்றும் நடக்கலை. கடைசியா, கற்றுப்புறச் சூழல் தூய்மைக் கட்டுப்பாட்டுத் துறைக்கு எழுதினோம். ‘பொதுச் சுகாதாரச் சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறதென்றும் அப்பிரண்டு தொழிலாளர்கள் என்ற ஒரு மாத காலமாகச் செவல் படலியில் என்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார்’ என்று அதன் துறைச் செவலாள் கே.என். ரத்தின வேலு என்பவரால் எங்கள் கமிதிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியுள்ளார். ஆனால், அந்தத் தொழிலாளர்கள் எப்போதுமே இயங்காம இல்லாமல், நீங்க வந்த பிரதேசத்து ஒரு விமோசனை கடைக்குமா என்று பார்ப்போம்!” என்று அவர் ஆற்றுகையிலே.

கடைசியாக அந்தப் பட்டறைகளில் கொத்தக்காரிகளில் ஒருவரான ஆர். கப்பர மணியம் என்பவரைச் சந்தித்து விளக்கம் கேட்பதற்காக, டெலிபோனில் தொடர்பு கொண்டோம். அவர் வெளிப்புச் சென்று விட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதனால் அவரைச் சந்திக்க முடியவில்லை.

எது எப்படியும் போனாலும் அந்தப் பட்டறை களிலிருந்து வெளி வரும் புனை கெடுதலை விளைவிக்கக் கூடியது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. நங்கள் அந்தக் கிராமத்திலிருந்த கமார்க்கு ஒரு மணி நேரத்திற்குள் பிளைய எங்களுக்கு அதுவரை இல்லாத இவ்வளவு கண் டீச்சளும். ஒரு வித்தியாசமான இருப்புக் கொண்டாமைமற்றப்பட்டதிலிருந்தே அந்தப் புனைவின் தக்கத் தன்மை புரிந்துவிட்டது. ஒரு மணி நேரம் இருந்த நமக்கே அப்படி வெள்ளம் இருப்பது தான் ஒரு மணி நேரமும் அங்கேயே வாழும் கமார்க்கு இருதாற்றைப்பது பேசின் திவ் என்ன?

இத்தனைக்கும் அந்தப் பட்டறைகள் அரசு உச்சைக் இல்லாமல் தான் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அப்படி இருந்தும் அவற்றைத் தடை செய்வதில்லா. அவற்றின் மீது உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பதிலோ அதிகாரிகளுக்கு என்ன தயக்கம்? இந்தக் கேள்வியை மாவட்டக் கமிஷனரிடம் கேட்டோம். “நங்கள் தீண்டப்பது போல் தடை முறை அந்தனை கலையாது அல்ல. அதனால் அவற்றின் மீது வழுக்குத் தொடுத்தது போல். முடிவுக்காகக் காத்திருக்கிறோம்” என்று.

எப்படியோ இறுத்தக்கப்பட்டால் அந்த மக்களுக்கு உடனடியாக நீதி கிடைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பவலியில், மெனையில், நாமதமாகக் கிடைக்கும் நீதி, மறுக்கப்பட்டு நீதிக்குச் சமம் என்று முன்னம் கமிதிக்கோர், நீதிபதி வி. ஆர். கிருஷ்ணமயரீ கொல்லியிருக்கிறார்.

— இளங்கோவன்

அட்டை வண்ணப்படங்களும், புதுக் கோட்டை மாவட்டச் செவதிகள் தொடர்பான மற்ற படங்களும் எடுத்தவர்:

கே.வி. ஆனந்த்

மேலாதிதான் கைத்தாங்கலாக உட்கார் வைத்தான். அவிழ்த்த கத்தலிக் கொண்டை இட்டான். மாராப்பைப் சரி செய்து. மரத்தப் போன முகத்தைத் தடவி. "விராஜ விரலாப் பிடுகிடுக்குக்கேடி.... தாமதம் போவதை இப்படியும் அடிப்பான்?" எனப் பொருமி....

"கைக்குப் போயிருடி. புகுஷ வட்சனம் கிழிச்சது போலும். உன் ஒருந்தி வயிறு நினைவாதா அங்கே?" என விசைதையடித் துவிட்டான்.

காலையில் இருந்து அதே போலேதான் மங்குவது.

கைக்குப் போ.... போனது என்ன?

எந்த இராஜ வாழ்க்கை இங்கே பாழாய்ப்

தாக்கைப் பிடுங்குகிற கேள்வி கேட்பான். "போதுமடி நீ வாழ்த்து" என கைவொரு கூட்டிப் போய்விடுவான்.

அவாகள் வாரும் அருகில் இல்லை என்பதனால்தான் இந்த கூட்டம் போடுகிறாரு?

இன்றைய சண்டைகூட ஓர் அற்ப விஷயத் துக்கத்தான் நடத்தது.

புதியபந்தாலை நேரம்.

விடியலின் எல்லைச் சந்தங்கலும் வந்திருக்க தன்.

பறையாகக் ஒலி. பத்தினிய உரக்கப் பாடும் கோலில் ஒலி பெருக்கி. குழாய்ச் சண்டை. பெய்பாக்காரனின் கரக்கின் மணி ஒசை. வாகை தெளிப்பு....

விலமாடுகள்

போகிறதா?

அது மாத வாழ்வில் நிம்மதியான போது கிடைப்பது. செலவு, ரலிக்கை என வாங்கி வந்து கிடைப்பது. சந்தோஷமாய் தாது இ. ச. கைக்குப் போய் வந்தது கிடைப்பது. பாதிச் சம்பளத்தை கண்ணால் பார்த்தது கூட ஒன்றி ரண்டு து கையகத்தான். இரவில் சேட்டுக் கச்சேரி முடிந்து வரும்போது கைவலத்திற்கு வும். குடிவெறியொரு அகிைத்துக் கொள்ளப் பக்கத்தில் படுத்துக் கொள்வதற்கும்தானு ஒன்று முடிச்சை வாங்கிக் கொண்டது? ஏதாவது சொன்னால் கோபம். அடி. உதை. "பிடிக்கவில்லையா போடி உங்கப்பன் வீட்டுக்கு".

எத்தனை இந்தப் பாடு?

அனுமையா? ஆதாவதற்கவனா? ஏன் சித்திக்குக் கொண்டு விடக்க வேண்டும்?

யோகனைகளில் மனம் வதாலடை வ, உடம் புகுறும் தென்பு வந்துவிட்ட மாதிர் இருந்தது. மெதுவாக எழுந்து கண்ணடியின் முக நின்று.

உதட்டோரத்தில் இன்னும் இரத்தம் கசிந்தது. நிமிர் முடியாமல் முதுகு எரிந்தது.

பாவி.... மகாப் பாவி.

மாமி கொன்ன மாதிர் தன் ஒருத்தியின் வயிற்றுப் பாட்டைச் சமாளிப்பது ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை.

அம்மாவைக்குத் தெரிந்தால் தெறிக்கொண்டு வந்துவிடுவான். "இதுக்குத்தானு என் புள்ளையைக் கட்டிக்கிட்டே?" என

மூத்தி அ'வென்றுதாங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

பாக்காரன் வருகிற நேரம். முத்தின மாத பாக்கியைத் தாடும் அவன் முகத்தைப் பாக்க முடியாது.

உத்துவானே என்றபவத்துடனேயே. "இந்தாங்க...." என மெதுவாக எழுப்பினான்.

"என்னடி?" திணைத்த மாதிரியே எரிந்தான்.

"பாம்பாக்கி தாணும். பணம் வேணும்."

"ரத்திசியே வாங்கி வைக்க என்ன கேடு?"

"நீங்கதானே காரியை தரவேண்டும்."

"உன் தலை.... பாக்கெட் இருக்கு. எடுத்துக்க."

மஞ்சளா தகர்த்தான். சம்பள வாரம் இது. கோபித்துக் கொள்ள முடியாது. உதறி விட்டுப் போய்விடுவான். ஒரு வாரம், பத்து தாட்களுக்குக் காண முடியாது. ஒரு முழு மாதத்தையும் எதிரே வைத்துக் கொண்டு எத்தப் பைத்திவக்காரியாவது அனாதச் செய்வாள்? எத்தனை கடன்கள்? மணிகை பாக்கி, வாடகை, தரண்ட் பீக், சாரதா மாயிவிட்ட கவாந்தரக் வாங்கிய ஐம்பது ரூபாய்.... பாக்கெட்டில் கைவிட்டவளுக்கு "நிக்" கென்றது. தூறு ரூபாயுடன் சில சில்லறை நோட்டுக்கள்தான் இருந்தன.

"என்னங்க.... சம்பளம் என்னுக்க?"

"துடைக்கப் பார்த்துட்டியா.... எத்தனை தடவை சொல்லி இருக்கேன். பாக்கெட்டைத் தொடாதின்னு...." கூடுவே அவளது அப்பாவின் பிறப்பைச் சந்தேகிக்கிற ஒரு கெட்ட வார்த்தையையும் சொல்லிக் கொண்டு எழுந்து உட்கார்த்தான்.

மெதுவாக வாசனை

மந்திரம் வட்சியும் பண்ணவில்லை. கடன் காரர்களின் முகங்கள் மட்டுமே கண் தெளிவாக நின்றன அவளுக்கு.

"என்ன தெளிந்தது? மீதிப் பணம் எங்கே?"

"உக்கப்பணுக்கு மொப் எழுதி இருக்கேன். பொறு... பொறு... வரும்."

"வாருக்கும் கூபசாக் கணக்குக்கடத்தீர்க்கலை. என்ன பண்ணுவேன். சொல்லுங்க. என்னுக்கு?"

"புலம்ப அடையிச்சட்டியா? மூதலா உன் கணக்கைத் தீர்த்தாத்தாண்டி இந்த வீடு உருப்படும்."

மற்ற கடன் எப்படியானாலும் மாயிவிடும் வாங்கிவதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அக்கம்பக்கத்தில் அவளை வாங்கும் தல்வ சினைவிதிபாக நினைப்பதில்லை. கொஞ்சம் நெருங்கிப் பழகுவான் மாயி இருந்திதான். பின்னாலே வக்கல்பிஸ் கட்டவைத்திருந்த பணம் அது. கேட்டவுடன் எடுத்துக் கொடுத்தான். சொன்ன கெடுவில் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் என்ன நினைப்பான்? அவனது பிரிவத்தையும் இழந்துவிட வேண்டி யதுதானா?

"சொல்லுங்க.... ஒரேவடியா ஒழிந்து போறேன்."

துக்கம் பீரிட்டு வந்தது. காய்கறிகளாகியிடம் கூட நேற்றுப் பேசுக வாங்கி இருந்தான். "உனக்குக் கடன் குடுக்கணும்னு என் தோட்டத்தை வித்தாத்தான்

முடிசுமமா..."

காம்பலுண்டியில் எல்லாப் பெண்களும் சிரித்தார்கள். இனி தெருவெல்லாம் கடிச் சிரிக்குமோ - ஒவ்வொரு கடன்காரனும் வாசலில் நின்று கத்துவதைப் பார்த்து.

"பூராத்தைதும் வக்க விடையாடினில் கணா... இனி ஒரு மாசத்துக்கு தான் என்ன பண்ணுவேன்?"

"விடையாடிப் போசுகணா உனக்கு வாகு சொன்னது?" ஏதோ அபாண்டத்தைத் தடுக்கிற மாதிரி அவேசத்துடன் கேட்டான்.

"இன்னொருத்தர் வந்து சொல்லணுமா? அதான் தான் தான்" நடக்குதே....

கொபத்துவிடுங்க, அடக்கிக்கொண்டான். "சரி... சரி... எத்திரி. காலைய அழுது தொலைக்காதே. உனக்குப் பணம்தானே வேணும். தானைக்கு வாங்கிக்க...."

மூர்த்தி கடிக்காரத்தைப் பார்த்தான். குனிந்து புறப்பட்டால் நேரம் சரியாக இருக்கும் போல இருந்தது.

"ஏன் இப்ப முகூர்த்தம் சரி இல்லையா?" எனக் கேட்டான் மந்திரன்.

மூதறத்தான்.

இப்படிப் பொறுப்பு இல்லாம நடந்துக் கதிக்கொண்ட... குடும்பம்னு ஒண்ணு நடத்த

நானும் நடுத்தி இருக்கிறது ஓர்பகம் இருக்கா?

"இல்லை... விடியா மூஞ்சியை ஓர்பகம் வச்சுக்கிட்டா பொழுப்பு அப்போதான்..."

"இந்த புத்தி உள்ளவரு ஏன் கட்டிக்கிட்டிடுவாருமர்?"

"உங்கப்பனைக் கேளு... போடி..."

"போகத்தான் போறேன். ஏம்பா ஒரு சூதாடிக்கு ஏன்னைத் தள்ளிவிட்டேன்னு கேக்கத்தான் போறேன்."

"ஏன்னடி சொன்னே?"

நூர்த்தி உக்கிரத்துடன் அவள் மீது பாய்ந்தான். மாறிமாறி அறைந்தான். "பேசவிவா... எரித்துப் பேசவிவா?"

"பேசவேன். கடன்காரங்களுக்கு பதில் சொல்றவ நான். இப்படி சூதாடித் தொலைச்சுட்டு வத்திர பேசாம என்ன பண்ணது?"

"மறுபடியும் நான் சூதாடினேன்னு சொல்லாதேயு... மேலும் அடித்தான். பழக்கத்தான் அவன் சூகத்தைப் பொத்திக் கொண்டு, குனிந்து சிரி. முதுகில் திறைப விழுத்தது. அக்கம்பக்கம் கூடிவிட்டது.

"விடு தம்பி... என்ன இது கேவலப்பட்ட பொழுப்பு..." என மாமி உள்பேர் வர உதறி ளுள்.

"தரித்திரம் பிடிச்ச தாமி. இவ வத்தவல இருந்துதான் எனக்கு கஷ்ட காலம். போய்த் தொலை... இன்னையோடு ஒழிஞ்சு போ."

"நீசேன் புறப்படறேன் மாமி." எனவில பெட்டியுடன் தின்றவனைப் பார்த்து மாமிக்கு விவர்த்தது.

"எங்கேயடி?"

"எங்க ஊருக்கு."

"போயி?"

மஞ்சளாவுக்கு பதில் சொல்வத் தெரிய வில்லை.

"போறேன். கடவுள் விட்ட வழி..."

தான் சொல்லித்தான் அவன் புறப்பட நேர்ந்தது என்று தெரிந்தால் நூர்த்தி விடுவானா? மாமி பவப்பட ஆரம்பித்தான். தன் புருஷனுக்கும் அவன் பதில் சொல்லி ஆக வேண்டும். "உனக்கென்னடி ஊர் நாட்டான்மய?" என அந்த மனிதரும் குதித்தான். தான் எங்கு போய் முட்டிக் கொள்ள முடியும்?

தவறு பாதகாப்பு முக்கியமாகிவிட உப தேசிக்க ஆரம்பித்தான் மாமி.

"போய் என்னடி பண்ணது? விட்டுக்கும் பாய். ஊர்லெயும் பேச்சு.

அவளது தொனி மாற்றம் மஞ்சளாவை

அலிந்து அச்சமே துறுநிறித. கண்ணைப் பன்னி காணலாம் மேல் இவ்வளவு பாசம் வைத்திருக்கிற ன்ளினவா? இதுப்படத்தைத் தவிர வேறு எங்கேயும் பார்ச்சு யூடியாது என்னை அளவுக்குப் பண்ணிருக்கிறார் மனிதர்?

விழுதிக்கேது டாக்டர் ரோதாப் பரவாவிட்டு, "காக்காக்கு அடுத்தப் போடுவென்" வசனம் மூன்

மனைவி ரெடி

ரூப நாத்தகத் தானடி தான்கம் தாமக இருத்தா துக் அவர் அதைச் சொல்லிவிடுக்கிற விதத்தில் சிபிசை வரவழைத்திருக்கிறார்.

கருக்களுக்கு இனிமேல் குறுக்கென பிறக்காது என்று, அப்பத்திக்குத் கொண்கை தம்பி, ஒரு காலத்துக்குடைய, சி. கருக்காக்கப் போடச் கூடாது? தன் கருக்கு இவ்வுருது கையாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்துக்கொடு இருக்கட்டும்! தனி வீட்டில் கொண்ட பெண் ஒரு பறிய்ப்புக் கட்டாமலா இரண்டாவது கையாணத்திற்குச் சேர்வ அயக்கம் பூரித்ததாக கருவாம்!

கீதகாவ்யம் என்னை பெண்கள் பெத்தவர். அதையும் கொக்கெனது அப்படியே குடிதும்!

முடிவிரோனின் கித்தாயணி கொஞ்சமே கொஞ்சம் சத்தி கொண்டிரு தவறுதல் கையாண ஓர்பகப் படுத்துகிறார். இருக்காது ப. கே. தேர்விடலாம்.

இனையாணவின் இன்னிமை மறவரில், மறவு இருக்கிறது. இன்னிமை கின்னில்.

அப்படிதான் என்னவோ தங்க கையாண இருக்காது நோக்கத்தினதான் தவறுதல் என்னாம் னத்திச் சென்ட. அச்சத்திருக்கிறார் பாய்நடிய ஈளான். போலப் போலப் பதம் தப்பிப் போய் விட்டது.

"சொக்" என்ற து. டயலாக் உடையவனின் தங்க மீள் எந்த னாறு இளம்புகிறது பாருங்கன —

தங்கவேலு வாதிலார் பற்ற னைக்கும் கொட்டியும் னாசிப் பட்டாக ஒளித்திருக்கிறது பாருங்கள் —

மரப்பிண்டிக்கு எதும் கொடுக்க வேண்டித் வந்தவா ன் மனோமா அட்டு எதற்கை வாய்க்கிப் கொடுத்த துக் கொண்டு வந்திரு. பாருங்கன. —

அப்பேசெய்யவன் பாய்நடியான இருக்கிறார். அருள் —

எப்போது 'முக்கியமான' இ. தனிக் அடிபட்டு, பாண்டியராஜன் அப்படிதிரிவிடம் அடக்கி:ரே: அப் போதே கையாண படுகது விடுகிறது தேன் வெள்கு அப்பறம்முதுக்க முழுக்க அப்பத்திரிவிடமேலும் உப பார்விடுதா, கொஞ்சம் கண்டகாம் 'கட்டி'யல் தெனிக் வேண்டி இருக்கிறது.

எட்டு மனோகர் அப்பா. தவகம் வகனின் விதவா ளுக் காறு வேண்டும் பன்ற கையு கையாய்க் காண் கிறவர். ரொம்ப தான்கப்பறம் இனையில் பாய்நட தாய், கொஞ்சம் வித்திராசமாய் அப்பாவைப் பார்வகிற மாமி இருக்கிறது.

அதாவது 'டனஸ்' தங்கவேலுவின் ரூபம் வன்

— ஜெயமங்கலதன்

AGIL 1009 86 13m

மீண்டும் மீண்டும்
கனவக்கத் தூணும்
நியூட்ரின்
மில்க் பிஸ்கட்ஸ்

உலகம் புகழ் தரும் உயிர்வளம்
உயிர்வளம் உயிர்வளம் உயிர்வளம்
உயிர்வளம் உயிர்வளம் உயிர்வளம்

பொன்மொழிப் போட்டி - 2

இந்தப் போட்டியைப் போட்டியில் - எவ்வளவு கவிதை கொள்ளும் ஆவனவற்றைத் தான் பரிசுத் தொகை இடங்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது!

இந்த இயற்றில் கம்பகம் மாற்றின்கலில் ஒன்று பொன்மொழிகள் என்பன. இதை ஒன்று பொன்மொழிகள் என்பன. எந்தப் பொன்மொழியை வாசனை செய்து? உய்யுதல் பூர்த்தி செய்து அனுப்பும் கல். முக்கிய நிபந்தனை: இவ்வகை உய்யுதல் கல் பொன்மொழிகளைத் தவிர்த்தி முழுமையாகப் பெற்றிட வேண்டும் என்று. ஒருவருக்கு மேல் உய்யுதல் கல் அளித்தாகப் பரிசுத் தொகை வழித்து அளிக்கப்படும். கவிதைப் போட்டி "பொன்மொழிப் போட்டி - 2" என்று குறிப்பிடப்படும்.

அரிசுடாட்டியல்:

கவிதைப் போட்டி:

செய்திய சான்றிதழ்:

விருவகாணத்தர்:

திருவள்ளுவர்:

முடிவு தேதி: 28.1.87.

பெயர்: .....

விலாசம்: .....

புருஷம் துக்க வைத்தது.

"இருக்கட்டும் மாலி.... இங்க எத்தனை நாளைக்குத்தான் அடிபட்டுச் சாகிறது?"

இதற்கு மாலிக்கு பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை.

பெயரில் ஏறி உட்கார்ந்தான்.

"எந்த ஊருக்கு?"

சொன்னான்.

பெயர் புறப்பட்டு விட்டது.

இனி என்ன செய்யது? எதுவும் சரியாக வில்லை.

எத்தியயின்னவாழ்க்கையைநிறைத்தபொது பழமாகவும் இருந்தது.

தான் அவசரப்பட்டு விட்டபொய்மா?

அப்படியும் திணக்க முடிவிலில்லை. அவன் இப்பொழுதுக்கு இருந்தப் பொய்யை இல்லை. இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் இன்னும் ஆறு மாதங்கொரு வருஷம் பொய் கழித்து இந்த முடிவுக்குத்தான் வர வேண்டுமென்று. இன்னும் கொஞ்ச காலம் என்பது ஒரு வாய்ப்புமே?

ஊரில் எத்தனைபொய் பெண்களைப் பார்த்திருக்கிறான். குடிசை, குதிரை, பொய்யைப் பொறுக்கிகளுக்கு மனைவியாகவாகவன் சாமித்த வாய்க்கைதான் வாழ்கிறார்கள். அதெல்லாரும்கல்கல் முடிக்கப் புகழ்மைப் பற்றில் துறை சொல்லிப் புலப்படுத்துவர். இவ்வகை அவர்களுதான் படுத்தப் புகழ்மை. அப்படி அவர்களைநிதி இவ்வகை. இத்தனை உயிர்வெய்திவெய்துமாய்... இப்படியும் இத்திருந்தாவதான் அவனுக்கு பொய்யைப் பொய் அழைக்கிறது...

"என்னக்கொண்டது? பொய் கொடுக்கக் காட்டுவாருமா?"

"கொடுக்க இல்லை! கவிதைக் கவிதை. அப்பத்தான் அவனுக்குத்தான் பயம் வரும். கவிதை அறிவு இல்லாவிட்டாலும், கவிதைப் பொய்யைக்குக் கொண்டு."

அப்படி எவரும் பயம் கொண்டாகிய தந்த சந்திரன் இல்லை. அவர்களைப் பார்த்து பொய்யைப்பாட்டவர்களைத் தான் அறிவே.

அப்படி அறிவுக் கவிதை. "தன்னி நிலம்" என்று சொல்லாத புருஷன் அவனுக்கு. குடிப்பதில் எத்தனைபொய் கவிதை நடைவன் வந்தது உண்டு. தான் குடிப்பதில். வருமானம் பொதுமன் பட்டினி கிடக்க வேந்தது உண்டு. குறுகல் எல்லாவற்றையும் கவிதையால் கவிதைக் கவிதை நினைதான் கூறாமல் அவனுக்கு.

மஞ்சளாவுத்த. அப்படியாவது. வெகாணத்தல் ஏதோ ஒன்றில் புதுத்து பறக்க வேண்டும் போலிருந்தது.

அவனைக் கட்டிப் பிடித்து. பிதாக்களில் முகத்தைப் பதித்து. "அம்மா... அம்மா" என்று சொல்லி. படியில் படுத்தது. தனது கவிதை இரக்கம்...

மாலி மாநிசி தனது பாதுகாப்பைக் கருதி ஒதுக்க முடியுமா அவனால்? உலகில் ஆதிதானில் இருந்து மாநிசைத் தொடர்ந்து வரும் கவிதை இந்த அம்மா கவிதை ஒன்று மட்டுமே.

தானே!

அப்போதான் முதலில் அவனைப் பார்த்தான். அப்போதில் ஏதோ அளரத்துக் கொண்டு நின்றவன் தற்செயலாக நிமிர், எதிரொலிப் பெட்டியுடன் உள்ளே நுழையும் மகன்.

"ஊ...ஊ..."

"அம்மா..."

அவனையும் பாசமும் பொங்கும் அவனது குரலாக் கேட்டுத்தான் எத்தனை நாளாயிற்று. பிதக்கி எய்திற்றுத் தெல்லாம் கனாந்து விடும் போல இருந்தது.

"என்னம்மா... நினைந்து கடுதாசிகூட போட்டாய்?" ஒடி வந்து பொட்டிய வாய்க்கிக் கொண்டான்.

செபகம் கப்பலிய முகம். தனித்த நடை... நனித்த குரல். என்னவோ விபரீதமர்க்கத் தென்ற வாய்க்கப் பார்த்தான். "தனிவாயா வந்தே? அவரு எங்கே?"

மஞ்சளாவுக்குத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்துவது சிரமமாகிவிட்டது.

"அவரு... அவரு..."

"உன்னை வாய்... அம்மா போனோடு அனைத்து அவசரமாகக் கூட்டிப் போனான். "தாய்மா... அக்கா... என்னதான் ஓடி வர. "போங்கடா அப்பாஸே" என விரட்டி.

"என்னடையா?" என்றான் கவலையுடன்.

மஞ்சளா தலையசைத்தான்.

"பொலிக்கிட்டு வந்தியா?"

"ம்..."

"என்ன சண்டை?"

கருக்கமாகச் சொல்ல நினைத்து வாயெடுக்க, குரல் எழும்பவில்லை. எதை முதலில் சொல்வது எதை தெரியாமல், எல்லாமேமோடு உடை. "அம்மா... என்னைத் ததிர்ப்படி அவன் வீது சரித்தான் மஞ்சளா."

"என்ன பொண்ணு நீ... முதலிலியே எல்லாம் எழுத வேணும்? நான்கு என்ன சொத்தாப் போயிட்டோம்..."

அப்பாவுக்கு நிஜமாகவே கொபம் வந்து விட்டது.

அம்மா கவரில் சாய்த்தவன் எழுந்திருக்க வில்லை. சைமலவரை வாய்க்கிக் கொள்கிற திக் அவளுக்குப் பின்னால்தான் நிழம்புவெங்கியும். கொள்குக்குக் கவலாணம் தீக்கமாகிவிட்டது. அடுத்த வாரம் பரிசும் போட வருகிறார்கள். வாழ்க்கையை வெறும் சந்தோஷக் களவுகளாகவே காண முடிவிற பருவம். தன் திஸ்பாயக் கண்டு அதிர்த்தி அடைவானோ?

"ஆரம்பத்திலேயே அழுத்திப் பிடிக்கணும். இவ்வளோ நான் மறைக்கட்டு இப்ப வந்தா என்ன பண்ணு சொல்லு..."

பெகவது அப்பாவா, அத்தியரா என்ற சந்தேகம் வந்தது மஞ்சளாவுக்கு.

வந்த இரண்டு நாளாக மருமகனைப் பற்றி அதிகம் பேசவில்லை அவர். மஞ்சளாவுக்குத் தான் குறை கொன்னார். ஏன் முதலிலேயே தெரிவிக்கவில்லை என்ற ஒன்றைக் கேள்வியே வெய்தி தின்றார்.

தெரிந்தால் மட்டும் என்ன சாதித்திருக்க

முடியும் என்று மந்தனாவுக்கு விளங்க வில்லை. படுக்கையிலேயே பவிர்ந்து கொள்ளும் இளம் மனைவியின் கண்ணிருக்கே கணவராத வன். கிழட்டு மாமனாரின் புத்திமதிகளுக்குச் செவி சாய்க்கப் போகிறாரு?

"உங்களுக்குக் கஷ்டம் தர வேணும்னு நினைச்சேன்பா... முதல்வ கொன்னதும் இப்பச் கொன்னதும் அவரு அவருதான். மாறப் போறதில்லை."

அதை நீயே முடிவு பண்ணிட்டாய் போதுமா?

"சரி... நீங்கயே சொல்லுங்க..."

"என்ன செய்யலாம்... கொல்லு..."

"அது தெரிஞ்சா நான் ஏன்யப்பா இங்க வந்தேன்?" மஞ்சளாவுக்கு அதுவிதிட்டது.

"வந்து செண்டு தாளாக்க... இன்னும் யோசிக்கலையா?"

"சட்"டென்று அம்மா நிமிர்ந்தான்.

"தீ ஏன்டி... அப்பாவிட்ட கொலிச்சக் கடும?"

"என்னுன் அம்மா."

"பின்பே என்னம்மா? பிடிக்கலன்னு கொல்வட்டும். போயிட்டேன்... அதென்ன தென்னை?"

"மகராசியாப் போ... இங்கே வச்சக் கண்குரு கட்டிக் குடுத்தது?"

"அந்த ஆளுகிட்ட இல்லை..."

"வேறே எங்கே போவோ அப்பா நேத்திக்கே எழுதிப் போட்டுட்டார் மாப் பிள்ளைக்கு."

"என்னம்மா இது?"

"குடும்பம்னு என்னை சச்சரவு வரத்தான் செய்யும். அதுக்காக வேணும்னு விட்டுர முடியுமா?"

அவரு எப்படிண்ணுதான் உனக்கு கொன்னேனே அம்மா...

"பயப்படாதே... எல்லாத்தையும் அப்பா பார்த்துக்குவாரா."

"என்னுல முடியுமா..."

"இதென்னடி பிடிவாதம்? கொள்கு கக் யானை பன்ற நேரத்துல?" மஞ்சளாவுக்கு தெற்றியில் அடித்த மாதிரி இருந்தது. பொறி கெங்கியது.

மாமியின் பாதுகாப்பு ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

அவளுக்குத் தாது கயதலம். அம்மாவுக்கு அடுத்த பெண்ணின் கவலை. கல்யாணத் திற்குப் பின் எப்படிவரவது புருஷனோடு ஒட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் அம்மாவின் அபிப்பிராயமா?

"முதலிலேயே நீ தெரிவிச்சிருந்தா இந்த அளவுக்கு நடத்திக்கோது" என்றான் அம்மா.

"ஏன்! படை எடுத்த வந்து அவரைப் பிடிச்சிருப்பீங்கனோ?"

"படைபும் சேனைபும் மருமகன்கிட்டே ஆளுமா? ஊ. காலல் விழுந்துதான் ஊரியம் சாதிக்கணும்."

அம்மா தன்னை மேலும் கேவலப்படுத்தி விட்ட மாதிரி இருந்தது மஞ்சளாவுக்கு.

தான் அதுவரை அடைந்த எல்லாத் துயரத்தையும் விட, அத்தருணம் மிகுந்த துன்பம் அளிப்பதாக உணர்ந்தான்.

இனிமையான நேரங்களில் **என்ஷைஸ்®**

ஜாடிங்குகள் 100% பாலியஸ்டர்
பாலியஸ்டர் பிளண்டஸ் மற்றும் காட்டன்

சிறந்த ரகங்கள் சரியான விலை

நேஷனல்
டெக்ஸ்டைல்
கார்ப்பொரேஷன்
(தமிழ்நாடு மற்றும்
பாண்டிச்சேரி) லிமிடெட்
ஒரு மத்திய அரசு
நிறுவனம்
100% சோனகந்தாம் பில்ஸ் ரோடு, கோயமுத்தூர்-605009

உங்கள் அருகாமையிலுள்ள
எங்கள் ஷோரூமிற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்
அதிகார பூர்வமான ஏஜென்டுகள் - தமிழ்நாடு: மெஹர் ஏஜென்ஸிஸ்,
89, கோடென்ஸ் தெரு, சென்னை 600 001.
கோத்தாரில் டிரஸ்ட், 120 தெற்கு மாசி தெரு மதுரை 625 001.

வரையில் மெட்டர் பென் வந்து நின்று. பளபளக்கும் கண்ணு கிழர் புடைவை அணிந்த ஞானம் அவசரம் அவசரமாகப் பெட்டியை எடுத்து வர... "என்னங்க பரங்குப் பெட்டியைச் சுமந்து வந்தீங்க... பரவாயில்லை. இரும்பறப்போது மெட்டர் பரவா பரவா நெருங்கி வந்தீங்க... ஏன் பேச்சாக வாங்கி வந்தீரவாம்" என்றவாறு பெட்டியை மேலே அடுக்கினான் தமிழ்ச் சைவன்.

தன்னிடம் செல்வப் படுத்து வா உன்னை போலவன், முடிவிற்கு முன்னாலே கதவின் வெளிப்பே திறந்து. ஒரு வினாடி போய் தான் வந்தது. வெளியூர் செல்வனாகியேப் போயிட்டு வாங்க என்று வழி அனுப்புக உட முடியாமல் சேலவாதம் தடுத்து நிறுத்துவான்... கணவன்மேல் தாங்கிகொண்டது அத்திரம் வந்தது. தயங்கித் தயங்கித் தன் அருகே நின்ற மகளைப் பார்த்தான். புலனாகவில்லை கண்களில் நீர் போத்துக் கொண்டு வருவான் என்று தயாராகக் காத்திருந்தது.

மனைப் பிழைதான் போய் இந்தக் குழந்தைப் பெண் மீது உடவா ஆதாரம். ஒரு பெரிய திகழ்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளச் சொல்பவன், இப்படி அழகானவனும், சிந்திய மூக்கும், உடம்பே கண்கள் கருமராகக் கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு இனக்காரமாவியிருக்கிறார்.

"என்னங்க... கதவைத் திறங்க" ஞானம் படபடவெனக் கதவைத் திறந்து "தாங்க கொளப்படுகிறேன். புலனாக அப்பா மெட்டர் சொல்லி, ஆசிரியரும் வாங்கிட்டுத்தான் கொளப்படுவான் திகழ்க. கதவைத் திறங்க."

முற்புறத்திலிருந்து சத்தம் வரவில்லை. கதவைத் திறந்தவுடன் கதையித்ததுதான் நிச்சயம் வெளியில் வெளியில் உட்காந்திருந்த வர்கள் வேறு கவாசிப்பதாக இந்த நாடகத்தையும் பார்க்கத் துவங்கியிருந்தார்கள்.

"வாடி புலனாக. உங்கப்பாவைக் கூட கொட்டிடுக்கு. அவாமிட்டச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறேன். குடி முடிவாகு" மகன் கண்கள் பற்றினான்.

வெளியிலிருப்பவர்களுக்குக் பிடிவாதமான வேலைத்துக் கதவினான். "அப்போ போயிட்டு வரீடுங்க. அடுத்த விவாதக் கிழமை வந்துருவோம். போகெவ்வா, அப்பாளை நல்லாகக் கவனிச்சுக்கம்மா. வரீடுமும்..."

புலனாக ஒன்றும் புரியாத மிரட்சியுடன் தான் திரைத்திரைபோது, வேறு அத்திரமும், பொருளையும் மனத்தைப் புழக்க முகத்தைத் தோளில் இடித்துக் கொண்டான்.

"வேன் உசரங்க. பார்த்து ஜாக்கிரதை யா ஏறுங்க..." தமிழ்ச் சைவன் கை கொடுத்து இருவரையும் வண்டியில் ஏற்றினான். "என்ன வாத்தாய் ஜூட்டமமா... காதலர் அம்மாளுக்குப் போய் போயிருக்கு உன்னைப் பூத்துக்கிடப்பாரு..."

"அவருக்கு வேறு வேலை என்ன?" ஞானம் குன் கொட்டினான்.

மாமாகம் என்பது இயற்கை?

தந்தையைப் பற்றித் தன் தாய் இயல்பை அடைபெறமாகப் பேசியது புலனாகின் மனத்தை வகுத்தியது. அதேமையம், தன் தந்தை ஏன் இயல்பை அக்கிராமமாகத் தாங்கன் சென்னை செல்வதைத் தடுத்திருர் என்றும் புரியவில்லை. அப்பா, அவன் மெட்டர் வேறிப் பாடுவதைத் தடுத்திருரா அவனு அவன் படிப்பு தடைபடுகிறதே என்று கவலைப்படுகிறாரா? இந்த வகுப்பைப் பரீட்சை எழுத முடியாமல் போனது அவனுக்கும் வகுப்பத்தான். அவன் தோழிகள் அனைவரும் அடுத்த வகுப்பிற்குச் சென்ற பிறகு, அவன்

உறவுக்குள்ளாய்

மட்டும் எப்படி அந்த வகுப்பில் தங்கிவிடுப்
பது. எய்வளவு பெரிய அலமானம் அது!
ஆனால், அம்மா எடுத்துக் கூறிவிருந்தான்.
"ஐயம், உடம்பு என்று வந்து பரீட்சை எழுத
முடியாமல் போய் அந்த வகுப்பில் தங்க
வேந்தா அது அலமானமா என்று பரீட்சை
யில் பாசாகாம அந்த வகுப்பில் இருக்
கிறதுதான் அலமானம். நீ பாடிச் சம்பாதிக்க
ப் போற புகழுக்கு முன்னாலே, அதைவிட
ரொம்பச் சின்ன விஷயம் புலனு. பரீட்சை
அடுத்த வருஷம்கூட எழுதிக்கலாம். இந்த
மாநிரி வாய்ப்புகளை ஒரு தாம் விட்டா இன்

னெருமுறை விடைக்காது. அம்மா எது செய்
தாலும் அது உன் தன்மைக்குத்தான் செய்
வாங்குகிறது மட்டும் மறத்திடாதே..."

அம்மா எடுத்துச் சொல்லும்போது அவன்
பேச்சில்தான் திவாயமிருப்பது போலத்
தோன்றுகிறது..

ஆனால், அப்பா கடந்த ஓரிரண்டு மாதங்
களாக மிகவும் மாறியிட்டான். ஆரம்பத்தில்
அம்மாவுக்கும், அவருக்கும் பலத்த வாக்கு
வாதங்கள் நடந்தன. ஆனால் அண்ட வெகு
சீக்கிரமே ஒய்ந்துவிட்டன. திடீரென அப்பா
தந்தையாகக் கருங்கிவிட்டான். குடும்பத்தில்
எல்லா-னும் பேசுவதில்லை. பேச்சோலில்லாத
போது மனம் திறந்த தொட்டி எது?
"குழம்பு பிளந்துமா, சிலனுமான்னு கேட்
டாக்கூடப் பதில் சொல்லாம, தலையாட்டும்
படி வாயிலே என்ன கொழுக்கட்டையா
அடக்கக் கிடக்குது?" ஞானம் கெதிப் பார்த்த
தான். அதற்கும் பதிலில்லை.

கத்தரித்தின் இந்த மெளனத்தால் மிகவும்
பாதிக்கப்பட்டவன் புலனுதான். பேச்சுக்கு
தூறு முறை அப்பாவை அளழப்பவன் அவன்.
அவரீட்டில்லாக்கப்போக அவனுக்கு ஆறிரம்
விஷயமிருக்கும். பகிர்த்து சிசிக்கச் செய்தி
கனுக்குத் தளரவே இருக்காது. ஆனால் அப்பா
அவனை ஒதுக்குகிறான். இல்லை, அவராகவே
ஒதுங்கிவிட்டான். அப்படி அவன் என்ன
தான் தவறு செய்தான்? அந்தையும் அவன்
தேரீடைவாகவே கேட்டான்.

சத்திரசேகர் ஊருக்குக் கிளம்புகிறான்.
காலை மீதமே கத்தரித்தின் வீட்டுக்கு வந்து
அன்னைபட்டும் விடை பெற்றுவிட்டான். கத்
தரித்தையும் ஞானத்தையும் சேர்த்து திறக்
கையத்து அவர்கள் காவில் விழுந்து நமஸ்
கேற்று ஆசிபெற்றவனை, கத்தரித்தன்விக்கை
யாக எழுப்பி அடைத்தான். இருவர் கண்
களிலும், சேவாகமெடுக்க, பாச உணர்
வில் உட்டுப்பட்டு தின்றனர். "வாழ்க்கை
யில் தன் குடும்பத்து உழைத்து முன்னுக்கு
வாணும் சேகர். உங்கப்பாவை விடவும்
பெரிய ஆளாக வா. ஆனால் உங்கப்பா
மாநிரி என்னும் எல்லோருக்கும் நல்ல
மனத்தோடு வாழு..." பேசும்போதே கத்
தரித்தின் நா நழுந்தழுந்தது.

"போயிட்டி வாபிறன் மிலாது, புலனு..."
இருவருக்கும் பொதுவாகச் சொல்லிக்
கொண்டார்கள்.

"திருப்ப எப்போ எங்கனெயல்லாம்
பார்க்கவருவே" என்று கேட்ட மிலாதுவிடம்,
"கட்டாயம் அடுத்த வருஷம் விடுமுறையில்
வருகிவன்" என்று பதிலளித்தான்.

புலனுவிடம் அவன் வாய் திறந்து தலையே
விடை பெறவில்லை. ஆனால், அவன்
பார்க்கை, அவன் பார்க்கையில் கைத்து அன்பு
மொழிபெயிவது. அதில் அளவில்லா நெருக்
கம் இருந்தது.

காலைச் சேகரை வழிவனுப்ப கத்தரித்
தின் மனப்போது, புலனு அவர் அழைக்
காமமே தானும் கிளம்புகிறான். கட்டத்
தோடு கட்டமாத அவனுக்குக் கையாட்டிய

ஏதவும் அவனுக்கும் 'வாழ்க' போஷம் போடப்பட்டது.

கைகுறுக்கங்கள். விசாரிப்புகள். அங்குப் புகள்...புலனாவும். ஓர் ஊழல்மலிவப்புடன் அனைவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார்கள். தமிழ்ச்செல்வன் நனைவி பலரை இவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். நம்ம ஊர் ஒதுவார் மகன்ங்க, பிரமதமாரப் பாடுது. நம்ம கட்சிப் பாடல் எல்லாம் அது சொல்வதாங்க... என்று.

"அம்மாடி... அண்ணன், அண்ணி என்று இவர்கள் எவ்வளவு மரியாதையுடனும், அன்புடனும் பழகுகிறார்கள். அதேசமயம் சிரிப்பும், பேசுக்கமாக ஜாஸியாகத்தான் இருக்கிறார்கள்" என ஞானம் நினைத்தான்.

கரங்கனீ... கரங்கனீ... என்று ஒருவர் துவங்கி, அதன்பின் பேரும் சேர்ந்து கைதட்டிக்கொண்டு கோரணாகப் பாட்டுப் பாடினார்கள். தொடர்ந்து என்னடி ராக்கம்மா...

"பாப்பா நீ பாடும்மா..." யாரோ புலனாவிடம் சொல்ல, அவன் பழக்கமில்லாத குழலில் தெளிந்தான். ஞானம் அவன் கையைக் கிள்ள, அவன் "தேவனே, தேவனே மக்கள் துயர் களைத்த எங்கள் தலைவனே..." என்று புத்தகத்தில் படித்திருந்த பாடலைத் துவங்க, அனைவரும் சேர்ந்து கைதட்டினர். மதுபடியும் வாழ்க வாய்க்க என்று ஒலித்தனர்.

பாடித் களைத்தவர்களுக்குப் பலகாரம் வந்தது. இவர் சுகுவிப் பலகாரத்தை ஏந்தியபடி, பேசிச் சிரித்தபடி சாப்பிடுவது, புலனாவுக்கு ஐந்தாம் வகுப்பில் திருவையாறுக்கு எக்ஸ்கர்ஷன் சென்றதை நினைவுபடுத்தியது. "இன்னும் சாப்பிடு, எவர்க்கப்பாடே" யாரோ இன்னும் பிரண்டு இடிலியைக் கட்டாயமாகப் போட்டார்கள்.

"நீங்க என்னம்மா சாப்படறீங்க?" "இடிலி போதுங்க..." ஞானம் பவ்யமாகப் பதிலிస్తుதான்.

"சரி, சாப்பிடுங்க. குடிக்க..." "காப்பி போதுங்க."

"காப்பியோ? கேட்டவர் சிரித்தார். "காப்பி சாப்பிட்டுத் தாகம் தீருமா? வாங்க, வாங்க, ஏதாவது தாக சாந்திக்கு எடுத்துக்கலாம். தங்கச்சி, இந்த அம்மாவுக்கு வந்தாவது குடிக்கக் குடும்மா..."

திரிந்தபோதுதான் ஞானத்துக்குப் பலகாய்களில் ஏந்தியிருக்கும் பொன் நிறத் திரவத்தின் வாசம் புதுமையாகப் பட்டது. புலன் விழித்தபோது, தற்காப்பு கண்கள் எழுந்தது. பெண்கள் கூடவா, இப்படி... புத்தி சொல்ல வேண்டிய அண்ணன்காரர்களை ஊத்தித் தள்ளுங்களே... இதெல்லாம் தவறான காரியங்களாகிற்றே...

ஊற்ற முடியாத குழலில், ஏற்க முடியாத செயல்களின் தடுவே, ஞானம் அருவருப்பை அடக்க மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

(தொடரும்)

ஒரு இனிய உதயம்

எடுத்தவுடன் மெஜரை டிஷ்யூட்டிஷ்யூம் செய்துகொடுகிறார்கள். அப்படிக்கொன்றவர் யார் என்று அறிந்து அவரை மடக்குவதற்காக முரட்டு, விஜய்காத்ததைத் தேர்த்தெடுத்து, கராதே, உன்னைப் பிடி என்னைப் பிடி மலியுத்தம், குதிரையெற்றம், மோட்டார் பைக்கெற்றம் எல்லாம் கற்றுக் கொடுத்து - கொக்கு தலைவில் வெண்னென். இந்தப் படத்தில் ஸ்டான் மாஸ்டரே ஏகப்பட்ட சிபிசினிஸம் ஏப்பம் விட்டிருக்கிறது. தொடர் தற்கெல்லாம் சண்டை.

அப்பறம் நாடியயம் கற்ற அம்மாவின் பாட்டும் பரதமும்.

தபால்காரர் தவறுதலாகத் 'தவிடு யார்' என்று கேட்க, கோப ஜனகராகத் 'நீ தவிடு, உங்கப்பன் தவிடு' என்று பரம்பரையை இடுப்பதும், 'ஒரு மணி ஆட்டர் வந்திருக்கு' என்று தபால்காரர் முடித்தவுடன், அப்படியே தபால் என்று வாபஸ் வாங்கி, 'நான் தவிடு, எங்கப்பன் தவிடு' என்று ஒப்பிப்பதும் - செமை ஹி ஹி!

குதிரை ரேஸ், குதிரையை மோட்டார் பைக்கில் விரட்டும் ரேஸ் என்று கைட்டு மெனிக் கு காரியாவும் இரைக்க இரைக்க ஒடிவிடுகிறது.

யார் அடித்ததோ பெண்ணரி நிலிவீ, 'அன்பே என் அன்பே' பாடல்களை இசையமைத்திருப்பது மெனாஜ்-கியான். இவையாதுவாவுக்கு எதிரிச் சவால் விட, ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். புது இசையமைப்பாளர்கள் என்ற கூற்றில் கண்ணா ஓரளவு இருக்கிறது.

விஜயகுமார் கடைசியில் நல்லவராமே! கொஞ்சம் எதிர்பார்த்த திடுக்கி. விஜய்காத்த சண்டை சச்சரவு என்று ஒப்பேற்றிவிட்டார். கதாசபையும் லாஜிக்கையும் மறந்துவிட்டால் - கதாசபை அப்பறம் என்ன இருக்கிறது?

- ஜெயமங்கலம்

முதல் பரிசுக் கவிதை

தெனியிலுள்ளே டிவ்னி விஷ்டென!
 சொல்லாங்க அதன் பேரை!
 பரம்பலில் பல் லிஷம் கக்கும். அன்றே
 கொல்லும்!
 ஆனும் தெனியிலுள்ளே டிவ்னி கத்திகள்
 அனுகூலமாக நின்ற கொல்லும்.
 மாலையிற் சட நுபயித்தி, பாட வுடன் படித்தல்
 மனோந் தக்கனாடும் கருவாடும் மதித்தி
 இனறுவனக்கம், சக்கங்கம்
 அத்தினையும் போக்க. அதியாயம் வந்தார்
 இனிமாவுக்குத் தம்பி சேழிக்க வந்தான்
 ஏன் இத்தத் தலைவரி!
 இருக்கிற வனிகள் போதாதா!

— இர. சீவன் (M.M.S.)
 பதவி : பருவநகர் கல்வித் துறை,
 பருவநகர்.

இரண் டாம் பரிசுக் கவிதை

செய்தாயும் சந்தைவாடும் கண்ணாடியில்
நிறைவுகளின் நிறைவுகளில்
உதும் உதும்
பக்திநிலையில் பக்திநிலை
நகையாப்புகளின் நகை
பொருதுபொருதுகளில்
உலகமகளை உலகமகளை
ஆண்டபுருஷமாயின் உலகமகளை
என்களுக்கிடையேயே!

— தலைநகரம் சென்னை?
 சேலம். நம்மில் எல்லாம்
 தலைநகரம் சென்னை-எல்லாம்.

30.11.86 கல்வி இத்தழில் வெளி
பரண கட்டுரைகள் அடிப்படையில்
எழுதப்பட்ட கவிதைகள்:

கரணம் குறித்து
கருணாநிதி கருத்துத் தடையாணை
தமிழ் புதிதில்
கிட்டி ராஜ் கிராமம் ம.கதி.ய.ய.வை
அம்மா, அப்பா,
கரணம் குறித்து ம.கதி.ய.ய.வை

என். சத்திரசெகரன்
பி. எஸ். கிருஷ்ணன்
பெரு மெய்யசைவம் கரையேன்.
புத்த சாஸ்திரம்.
இதற்கு நான் உதவி.

எங்கள் ம.வி.க்கள்
விளம்பர ராஜாக்களாக
'வரவேற்பு விழா'
நடத்துவதில்
தங்கள் ம.வி.க்களுக்கு
முழுச் சீமா' நடத்துவது
அவியமமாக
ஆகியிருக்கிறது!

— ப. அப்பது தாதிக
பி.எஸ்.சி. ஏ.எம்.இலியம் (இரண்டாமாண்டு)
தெ.இ. இந்துக் கல்லூரி,
தா.க.தேவாலயம் (சூழி மாவட்டம்)

யுள்ளவர்க்கு உதவியாக வாய்க்கும் பொழுது
திராவிடப் பிழை வாசிக்கும்
தொடக்கத்தில் திரா. மன்னு!
இதில் பல சந்தை தொடங்கிக் கா. சி. யார்?
வாணிக திட்டங்கள்
வாய்மை, ஐதீசம், கா. சி. யார்?
அறிவுப் பதி அடையுமா?
கடிக் கா. சி. யாக பாறுவது
என்று?

மு. பனவர் செவ்வாய்
மேலநிலை முதலாளி
அரசு மேலநிலை அரசு
அரசு முதல் அரசு. பிறகு மேலநிலை அரசு.

ஒப்புயர்வற்ற சாகவதமான மூன்று நிதிகள்

பேராசிரியர் வே. ஸ்ரீ. வேங்கட ராகவாசார்யரின்
விரிவான தமிழ் விளக்கத்துடன் தேவநாகரீயில் அச்சிடப்பெற்ற
மூன்று நூல்கள்

நிதி ஒன்று: ஆத்மலாவணக் குஞ்சுநயகர்ம பிரயோகம் ஸத்தியாவந்தனம்,
புன்யாநுவாசனம், அக்ஷிஸத்தானம், ஓபாலாசனம், ப்ரஹ்மயக்ஞம், ஆவணி அவிட்டம்,
காயத்ரி ஐயம் இவைகளின் செயல் முறைகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

350 பக்கங்கள், விலை ரூ. 30 தபால் செலவு ரூ. 6.

நிதி இரண்டு: ரிக்வேதி பூர்வ பிரயோகம்

ரிக்வேதிகளின் இயல்புகளில் தலைபெறும் ஜாதகர்மா தொடங்கி விவாஹம்வரை
உள்ள 16 கப சடங்குகள் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

250 பக்கங்கள், விலை ரூ. 65, சலுகை விலை ரூ. 50, தபால் செலவு ரூ. 6

நிதி மூன்று: ரிக்வேதிகளின் 16 கப ஸம்ஸ்காரங்கள்

இவை தெளிவான தமிழில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

80 பக்கங்கள், விலை ரூ. 13 தபால் செலவு ரூ. 5.50

இம்மூன்று நூல்களையும் படித்தால், இக்கப சடங்குகளை நம்முகள் செய்யலாம். புஸ்தகத்
தின் விலையை மட்டும் அனுப்புபவர்களுக்கு எமது செலவில் ரிஜிஸ்டர்ட் போஸ்ட்
மூலம் புஸ்தகங்கள் அனுப்பப்பெறும். ரிக்வேதிகள் இந்திதிகளைத் தமக்காகவும் தம்
ஸத்திகளுக்கு அளிப்பதற்காகவும் பெருமளவில் வாங்கவேண்டுமென்பதற்காக
இச்சிறப்புச் சலுகை 28.3.1987 வரையில் தரப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் இவ்வரிசை சந்தர்ப்
பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களாக!

மணிவார்டர் அல்லது டிராஃப்ட் அனுப்பவேண்டிய விலாசம் (V.P.P. இல்லை):—

Prof. V. S. VENKATA RAGHAVACHARIAR,
2, Railway Border Road, Tambaram Sanatorium,
Madras-600 047.

ஸ்ரீ ராமசுந்தர பரப்ராஹ்மணே நம:

லிப்கோவின் மகத்தான வெளியீடு!

சீர்த்தனாசார்ய ஸ்ரீ உ. வே. C. R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அவர்களின்

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

தமிழ் வசனம்

ஐந்தாம் பதிப்பு

பால காண்டம் முதல் ஐந்த காண்டம் முடிய
இரண்டு பாகங்களில் மொத்தம் 1800 பக்கங்கள்
ஒவ்வொரு முகவிய கட்டத்திற்கும் முழுப் பக்க படங்களுடன்
2 பாகங்களும் சேர்த்து ப்ளாஸ்டிக் உறைபுடன் ரூ. 125.

பொங்கலை முன்னிட்டு 31.1.1987 முடிய சலுகை விலை ரூ. 110/—

தபாலில் பெறவிரும்புவோர் ரூ. 122/— (M.O. அல்லது டிராஃப்ட்) அனுப்புக.

(1) 108 ஸ்ரீவைஷ்ணவ திவ்யதேச ஸைபலம் ரூ. 6, (2) பன்னிரு ஆழ்வார்கள்
ரூ. 2, (3) நரவாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் ரூ. 80, (4) ரிக்ஷிகளும் கோத்ரங்
களும் ரூ. 6.50, (5) இக்ஷ்வாகு குலதனம் என்னும் ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் ரூ. 8.
தபால் செலவு ப்ரத்யேகம். இவ்வச முழு விலைப் பட்டியலுக்கு எழுதக.

THE LITTLE FLOWER CO.,

P. B. No. 1028, T. Nagar, Madras-600 017.

போன்: 441558

58-ஆம் ஆண்டு!

அகலாபரகாயகி

அகலாபரகாயகி வழுக்கம் போல அன்றுப் வாக்கில் போய்விட்டு, தமது வீட்டு வாசலை நெருங்கியவுடன் தரைவிரிந்து எட்டெகாலடி உயரத்துக்குத்துவளிக்கிறது. ஆகிய விளைவாட்டுப் போடவளின் உயரத்தானது தனில் சாதாரணம் பூநியடித்துவிட்டதை உணராமலே தரை இறங்கினார்.

துள்ளுதுக்குக் காரணம்: அவர் கண்ட காட்சி.

அந்தக் காட்சியாவது: அவரது வீட்டு வாசலில் வழியை மறித்துப் பூண்டு அடுக்குச் செங்கல், ஒரு வாரி போட்டு மணல், அரை வண்டிக் கருங்கல் இவ்வி அத்தனையும் அம்பாரமாகக் குவிக்கப்பட்டிருந்தன.

அகலாபரகாயகி அரை நிமிஷம் போல யோசித்தார்.

"செங்கல்கள்கட்டில்கள்களுக்குமுட்டுக் கொடுக்கலாம். ஆனால் அதற்கு ஒன்றிரண்டு கல் போதும்.... மணல்....! ஆனால் அதுக்குக் கார்ப்புண்டில் வளர்த்திருக்கும் ஒரு ஜோடி தென்னாங்குமரங்களுக்கு வெர்ட் மணல்க் கொட்டலாம்... அதற்கும் ஒரு 'லொடு' தேவைப்படாது. கருங்கல் துல்லி முழுக்க முழுக்க அதிகப்படிதான். இதெல்லாம் மொத்தமாகத் தேவைப்படாது என்பது சர்வநிச்சயம். இவைதமக்கென்றுவந்திருக்க முடியாது. ஒருபேரைப் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் தருவித்திருப்பாரோ! செங்கல் வண்டிக் காரம் முதலில் தவறுதலாகக் கல்லைக் கொண்டு வந்து அடுக்கியிருப்பான். கல்வழிச் சாண் காப்பியாக மற்றவர்களுக்கும் தம்ம வீட்டு வாசலிலேயே கொட்டிவிட்டுப் போயிருப்பார்கள். எதற்கும் பக்கத்து வீட்டுக்காரரைக் கேட்டால் தெரிந்துவிடும்...."

அகலாபரகாயகி போனபோது அந்தப் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் கர்லாக் கட்டைக்குப் பதிலாகக் கிரைண்டர் குழியை வைத்து விடுவிறுவென்று கற்றிக் கொண்டிருந்தார். அந்த அனுபவமான விச்சையும், அந்த ஆசாயியின் அந்த முண்டாக்கினையும் கண்டு அசத்து போய் நின்று அகலாபரகாயகி, பிறகு தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, "உங்க வீட்டு ஒரு விஷயம் சொல்லலாம்தான்..." என மெதுவாக ஆரம்பித்தார்.

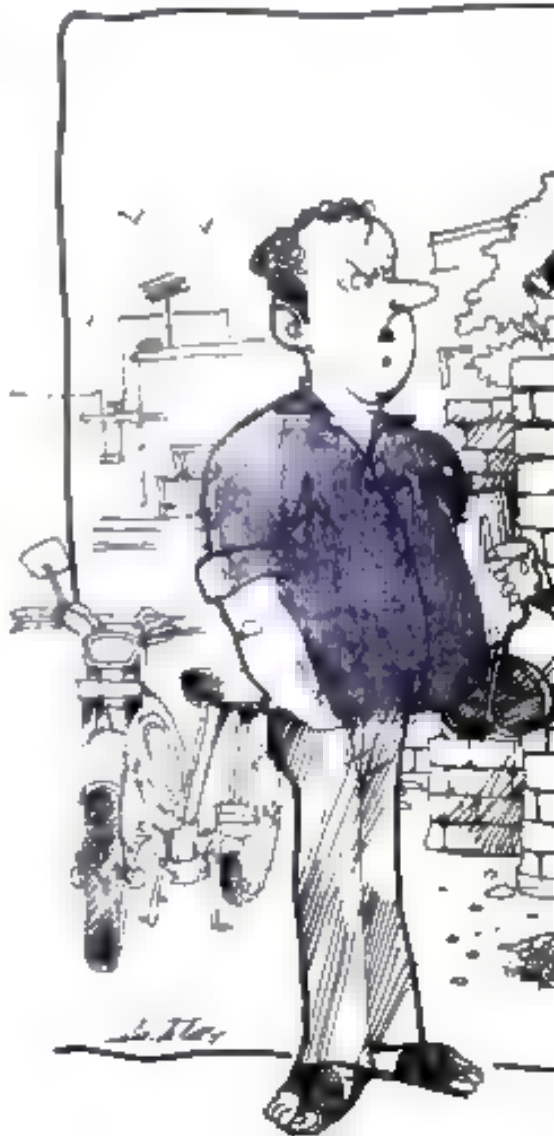
"வாய்வா வந்தாது! நானே உம்மைக் கூப்பிட்டுப் பேசலாம் இருந்தேன். உம்ம வீட்டு மாமரம் இருக்கே. அதை எப்ப வெட்டித் தொலைக்கப் போகிறீர்!"

"வெட்டினால்? எதுக்காக?"

"மரத்திலிருந்து இலை, பழப்பூ எல்லாம் எங்க வீட்டிலே விழுந்து, எக்கச்சக்கமாகக் குப்பை சேருதல்வா... மாசாமாகம் ஆகி வச்ச, பத்து ரூபாய் தண்டம் அழுது, குப்பை

வை அள்ளிக் கொட்டறேன்..."

"அப்படியா! எங்க வீட்டுப் புழக்கடை ஏதே கட்டதான் உங்க வீட்டு முருங்கை மரம் டன் டன்னாக இலை உதிர்கிறது... கம்பளிப் பூசித் தொல்லை பெறு. நான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கலா? வானயத் திறத்திருக்கிறது."

சுருக்கப்பேர்ப்பாடு

"அதுதான் அடிக்கடி இருட்டுத்தனமா முருக்கைக் காணயப் பறிச்சு, மணக்க மணக்கச் சாம்பார் வச்சுச் சாப்பிடறீங்கனோ - அப்பறம் எப்படியும்கூட காணயத் திறப்பீர்?"

"தீங்கமட்டும் ரொம்பமூல்கொ? மாவடு, மாங்காய், மாம்பழம் எல்லாம் என் வீட்டு

மரத்திலே பறிச்சுக்கிறீரே, பாவி மனுஷா?" என்று பதிலுக்குக் கொட்டியுப்பார் அகோர சாமி. ஆனால் கிராண்ட் குழலி தம்முதெனதக் குறிப்பாத்தது வீசப்பட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயத்தின் காரணமாக, சட்டென்று கருதியை மாற்றினார்.

"அதெல்லாம் மிடக்கட்டும் சார்... என் வீட்டு வாசலிலே தெறைய மணல், தூய்லி, செங்கல் எல்லாம் குவித்திருக்கே, பார்த்தீங்கனா?"

"அது உம்ம தலைபெழுத்து! பொறுத்துக் கிட்டுப் போம்!"

"என்னது! தலைபெழுத்தா! செய்வதை யும் செய்துட்டு, அறிவாயமாப் பேசறீங்கனோ!"

"நான் அறிவாயமாப் பேசறேனா? காலங் காலையே வந்து வம்புக்கு இழுக்கிறது நீரா தானா?"

"நிச்சயமா நீங்கதான்... 'வாக்' போயிட்டு வந்துக்குள்ளே வழியை மறிச்சு மண்டிசைக் கொட்டி வச்சிருக்கீரே... கருப்பிடுவீங்கனா?"

"ஓரோ பாகும்... இந்த ராங்கெல்லாம் தம்பகிட்டே வச்சுக்காதிர்... உமக்குச் சரிவா ரெண்டு திரியும்ட வந்தீர்கள். அதுக்குள்ளே இடத்தைக் காணி பண்ணிடும். இல்லாட்டி, புத்தாக்கு அடுத்த பஸ்ஸைப் பிடிக்கும்படி யான நிலைமையிலே வீடு போய்ச் செருவீர்!"

சொல்லியபடியே அந்த ஆசாமி கிராண்ட் குழலியைக் கேழே வைக்கவும், அடுத்த திரிடம் தன் மீது தான் பாயப் போகிறார் என்று எப்போதும் போலத்தப்பிக்கணக்குப் போட்ட அகோரசாமி, உடனடியாக வாயில் வாங்கினார். போகிறபோக்கில் அந்த வீட்டு வாசலில் இருந்த பவழமல்லி மரத்தை அக்கிரமம் தீர ஜா உறுக்கு உறுக்க மட்டும் தவற விக்கலை...

பறிமேழாம் தம்பர் வீட்டுக்காரன் மிரட்டு கிறான். 15ம் தம்பர்காரரைக் கேட்டுப் பார்ப் போமா? ஒருவேளை இந்தச் செங்கல் உமா ராஜமெல்லாம் அவர் வீட்டுக்கு வந்ததாக்க இருக்குமோ?

இந்த யோசனையுடன் இன்னொரு பக்கத்து வீட்டுக்கு அகோரசாமி சென்றபோது, முன் கைவு சாத்தியிருந்தது. வெளியிலிருந்த அழைப்பு மனதின் குமிழை அழுத்தினார்.

முருகுதாசன்

விட்டிருப்பேன் மணி ஒளிப்பதும், டாக்டர் தடுத்து வரும் ஒசையும் கேட்டன.

கதவு துத்து சென்டி மீட்டர் அகலத்துக்குத் திறக்கப்பட்டது.

காம்பஸ் கைத்து கைரத்தது போன்ற வட்ட முகம்; கருள் கருளாகக் கூத்தல்; கொழுத்துச் சிவந்த கண்ண்களில் கொத்துக் கொத்தாக முகப் பழு. உதடுகளில் தந்தச் சிவப்பில் சாயம் - இந்தக் கொலத்தில் மகன் ஏது பெண் ஒருத்தி எட்டப் பார்த்து. "என்ன?" என்று அகட்டினான்.

"சுத்து... எங்க விட்டியே செங்கல், மணல், ஸூலி, எல்லாம் எடுத்துக்குக் கிடக்கு...."

"எங்களுக்குத் தேவைப்படாது சார்!" என்று மூன்றே வார்த்தைகளைத் துப்பி விட்டு, டாக்டர் கதவை அடைத்து சாத்தி வந்து அந்தப் பெண்.

விஷயத்தைச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் என்ன அவசரம்? இந்தக் காலத்து மகன் ஏது வாக்கமே இப்படித்தான்" என்று மூன்று முணுமுணுப்படியே மறுபடியும் மணிக் குழுவில் கைவைத்து அழுதவிறார்.

மணி அடித்ததே தவிர, கதவு திறக்கப்படவில்லை. "ஒருவேளை அந்தப் பெண் மாயக் குப்போலிருக்கக் கூடும்" என்ற முடிவுடன், கதவின் வெளிப்புறத்திலிருத்ததாய்ப்பாறியப் பலனாகச் சத்தப்படுகிறார். மணிக் குறிமுக விட்டு விடுவதும் எடுக்கவில்லை.

கதவு திறத்ததும் தன் வீட்டு நம்பரைச் சொல்லி, "நான் அந்தவிட்டுக்காரன்" என்கிற அறிமுகத்துடன் தான் பேச ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்கும் தீர்மானத்துக் கொண்டார்.

"டாக்டர்!" என்று கதவு அந்திரத்துடன் திறக்கப்பட்டது. இம்முறை இடைவெளி எட்டு செ.மீ.க்கு அதிகாந்திருந்தது. ஆனால் எட்டிப் பார்த்தபோது ஓர் அலாபு சதவீத கழுக்கைத் தவிர.

"வணக்கம் சார்! நீம் நம்பர்லே...."

"நீம் நம்பரா? பக்கத்து வீடுயா?"

கதவை அடைத்து ஸ்பூன்; கழு. தலை.

பொறுமையில்லாத இந்த மனிதர் இந்தப் பெண்ணின் அப்பறக்கதான் இருக்க வேண்டும் என்று உறுதிப்பட்டது அகோரசாமிக்.

எடுத்த விஷயத்தை எளிதில் எககழுவ விரும்பாத ரகம் அவர். எனவே, கதவை ஒவ்வீ ஒவ்வீத் தட்டினார். மணிசபையுள் நொடர்த்து அழுத்தி விதிச் செய்தார்.

மூன்றும் முறையாகக் கதவு திறந்தது. இடைவெளி வரிகமாக, குத்துச் சண்ணைக் கையுறை அணிந்த ஒரு கரமும் அதைத் தொடர்ந்து வழுக்கைத் தவிரவும் வெளிப் பட்டன.

"யோவ்! இந்த ராக்கெல்லாம் நம்ம வீட்டு, வச்சக்காதிர்! நான் ஒன். டீ. பீர்ஸ் சொல்குக்குப்பேன் நீர் ஒடிப் போயி ஹும்... இங்காட்டி... என்றபடியே தீண்டி. அந்தக் கரம் அகோரசாமியின் முகத்தில் பின்னையா கழிப்பாடுவது போலச் செல்ல மாக ஒருமுறை இடமிருந்து வலம் வந்து, எச்சைக் குறி பார்த்து நிற்கவும், சிவது

மூக்குப் பெலாத்து விடுமோ என்ற பவத்தில் உதறியடித்துக் கொண்டு, காம்பஸ்க்கை விட்டு மேலமாக வெளிப்பெறினார் அகோர சாமி.

இப்போது அவரது விட்டு வாசலில் வெட்டுக் கிளி போல மொபெட் ஒன்று நிற்க. காக்கி பேண்ட்லாம் வெள்ளைச் சட்டையும் அணிந்த கட்டை குட்டையான ஓர் ஆசாமி, மிளிர் போட்டுப் புத்தகம் ஒன்றைத் திறந்து வைத்து, மேலும் தீழுமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அகோரசாமி கைக் கண்டதும் அந்த நபரின் முகம் மேலும் கடுகடுப்பாகிவது.

"நீங்கதான் இந்த விட்டுச் சொந்தக் காரரா?"

"ஆமாம் என்ன விஷயம்?"

"சாங்கன் வெட்டை எடுங்க!"

"சாங்கனு? எதுக்கு?"

"அப்பமன்னா நீங்க சாங்கன் வாய்கல் விடா?"

"எனக்கு எதுக்கு சார் அபெல்லாம்?" குட்டை, ஆசாமிவிடம் திரை மரீயாத தலைகாட்டியது. "அப்ப நீங்க வட்டச் செவ வளர் அங்குல மன்றத் தலைவருக்கு ஏதாச் கம் சொந்தக்காரருங்களை?"

"அப்படிவெல்லாம் ஒண்ணுமில்லையே!"

"இங்காட்டி... உங்க விட்டியே சில பழி களை இடிச்சுக் கட்டாதுக்கு தரை வளர்ச்சிக் குழுவிலிருந்து அனுமதி வாங்கிவிடுக் கணுமே!"

"நான் விட்டை இடிச்சுக் கட்ட நதாகவா? உங்களுக்குச் சொல்லுங்க!"

"பீக்பேன் எதுக்கு இதெல்லாம் வாங்கி, ரோட்டிலே போக்குவரத்துக்கு இடைந்துவா குவீச்ச வச்சிருக்கீங்க?"

"தானு குவீச்சிருக்கேன்?"

"இப்பே, தானு"

"எனக்கு என்னுங்க தெரியும்?"

"உங்க விட்டு வாசல்வெளியே இருக்கு? உங்க பொருளாகத்தானே இருந்தாணும்?"

"அப்படிப் பார்த்தால், உங்க மொபெட் கூடத்தான் என் விட்டு வாசலிலே நிக்கது. அது என்னுன்னு சொன்னால் கம்மா விடுவீங்களை?"

"விதண்டாவாதமா போகாதீங்க!"

"விதண்டாவாதம் செய்வது நீங்களை தானு!"

மிட்டர்! இந்த ராக்கெல்லாம் நம்ம கைலிலே வச்சக்காதிங்க!"

அந்த மிரட்டலை அன்றுமூக்குவது முறையாகக் கேட்டதும் அகோரசாமியின் மூலிக் குள் அதுவரை இருந்து வந்த திணை புத்தி, அனாயுத்த மீதி இருக்கப்பட்ட "ரப்பர்-மென்ட்" போலீஸ்க் கெண்டு அனுத்தது. என்ன செய்கிறேன், இதன் விளைவுகள் எப் படியெல்லாம் விபரத் உருவெடுக்கும் என் றெல்லாம் போலிக்காமல் அந்தக் கட்டை மனிதரின் கண்ணத்தில் "பனார்!" என்று ஓர் அரைவிட்டார்.

ஏகாதாரின் போதனைகளில் அந்தக் கட்டை மனிதருக்கு அவ்வளவாக நம் பிக்கை கிடையாது போதும். எனவே, மறு

கண்ணத்தை காட்டாமல் அகோரசாமியின் பனியைப் பிடித்து ஓர் உலுக்கு உலுக்கி, அசாமியின் தூதிப் பெயரை முன் மொழிந்து, "..... பயலே! உன்னை எப்படிச் சவனிச்சகங்களுமோ அப்படிச் சவனிச்சகம் விடறேன்!" என்று காரைச் சுழட்டாமல் குறுகாத்து, சட்டரென்று மொபெட்டில் தாவிப்பெறினார்.

அகோரசாமி மனம்—ஜில்லிக் குவிவல் மீது தூக்கிரைதவராகக் கால் வைத்து, குழல் பத்தில் நன்னாடிவபடியே விட்டிருந்து சென்றார்.

அடுத்த பதினாத்தாவது திமிட்டி ஒரு மிருக்கான சப்—இன்ஸ்பெக்டர் இரண்டு பொனிகாரர்கள் சிலைம் விட்டு வாசலில் வந்து நின்று, "சார் இப்படிக் கொஞ்சம் கார்த்திகனா?" என்று தெரவிக்கவும் அனுத்தார்.

மறைந்த நடிக்கலின் ஆலி, ஆட்டோவில் ஏறி கார்வலம் வந்த செவ்விதையம் படித்துக் கொண்டிருந்த அகோரசாமி, பெப்பரைத் தூக்கிவெறித்தவிட்டு வரவலுக்கு விவரத் தார்.

"அரவங்க ஹழிவர் தன் கடனமையச் செய்யும்போது குறுக்கிட்டு அவரை அடித்த தாக உங்க போலீஸ் ஒரு புகார் வந்திருக்கு. கொஞ்சம் ஸ்டேஷன் வரைக்கும் வந்துட்டுப் போங்க!" என்றார் இன்ஸ்பெக்டர் காரைத் தூதில்.

"தான் கட்டாயம் வந்துதான் ஆகணுமா?" தீங்கனா வரட்டி, பாதுகாப்போட அனுதர்க்கிட்டுப் போதாக்குத்தாக கான்ஸ்டபிள்களைக் வந்திருக்கேன்...."

"தான் சொல்றதைக் கேளுங்க இன்ஸ்பெக்டர், அந்த ஆசாமியை தான் அடிச்சது வால்வல்தான்.... ஆனால் அங்குப் பின்னணியிலே ஒரு தனிக் கதை இருக்கு. தான் எந்தவயம்புதும்புக்கும்போகாத, அடக்கமான ஆசாமி சார்...."

"அத்தனை மட்டுமே சொல்வாதிங்க....! அரை மணி நேரத்துக்குள்ளே உங்கமேயே மூன்று எப்பளெயின்ட் வந்திருக்கு. இதுக்குப் பேர்தான் அடக்கமா?"

"மூன்று புகாரா? யார் கொடுத்திருக்கான்?"

"உங்க பக்கத்து வீட்டுக்காரங்கதான்.... ஒருத்தர் வீட்டிலே போய் மிரட்டிப் பேசி, அவங்க வீட்டு மரக்கிணையை ஒடிச்சு, கலாட்டா பண்ணிவிடுக்கேன்.... இன் னொருத்தர் வீட்டிலே கயகப் பொண்ணு விட்டே கம்பு வளர்த்திருக்கேன், இதுக்கும் அப்பாவிலே, கலர்ன்மென்ட் சர்வசட்டைக் கண்ணத்திலே அறைஞ்சிருக்கேன். ஒரு பெரிய மழையின் செய்வற காரியமா இதெல்லாம்?" தீங்கனே பாருங்க கன்ஸ்பெக்டர், எங்க வீட்டு கால்கிலே எத்தனை செங்கல், மணல் எல்லாம் கொட்டிக் கிடக்கு...."

"ரோட்டிலே போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் பண்ணுக்காக, கார்ப்பரேஷனும், வீட்டை இடிச்சுக் கட்டறதுக்கு அனுமதி வாங்காததுக்காக நகர வளர்ச்சிக் குறையும்

"உங்க பின்னக்கு தயவு புத்தி வர துக்கு மகாபாரதம் கதை சொல்லிக் கொடுத்தீங்கனே, இப்ப எப்படி இருக்கான்?"

"சுவிசைவக் குருவா தெரினக்கண்டு 'தமிழ் சிவ பெரிய ஆனாவிட்டான்!'"

— என். வி. ரமணி

தனத்தையே உங்களுக்கு நோட்டீஸ் விடுவாங்க, தயாரா இருங்க!"

"ஐயோ! அது வேறே தலைவெதனை இருக்கா?"

இப்ப தீங்க என்விட்டேயும் தகராறு வச்சகிட்டால், மொத்தம் அரை டஜன் பேசு ஆகிப் போயினும் அதனுல்தான் சொல்றேன். மரியாதையா கிட்ட ஸ்தலுக்கு வாங்க!"

இன்ஸ்பெக்டருடன் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று, ஸ்டேட்மென்ட் எழுதிக்கொடுத்து, தான் அடித்த கால்கிச் சட்டையின் இருக்காததால் பதிவாக்கு ஓர் அரைவாங்கிக் கணக்குத் தீர்த்துக் கொண்டு, இனி நயல பின்னலாக 31 ப்பதாக உறுதிமொழி அளித்து, இனித்த கான்ஸ்டபிள்களுக்கு இன்ஸ்பரண்டு ரூபாய் அன்பளிப்பு அருது, தம்மை இப்படியெல்லாம் ஆட்டிப் படைக்கும் விதைய நொத்து கொண்டு, அகோர சாமி வீடு திரும்பினாரே இல்லப்போ, முன்பு போலீஸ் அதிகரிவால் தன்னைக் குறித்தார்.

அவரது வீட்டு கால்கில் விடத்த செங்கல் இத்திவாநிலம் இருத்த கலா தெரிவாமல் மறைத்து போயிருந்தன.

கால்கில் தின்றபடியே சுப்பாடு போட்டு மனைநிலை அனுத்தார். "ஆமாம், இங்கே இருத்ததெல்லாம் எங்கேபோச்சு?" என்றார். பக்கத்துத் தெருவிலே 16-ம் ரம்பர் வீட்டை இடிச்சுக் கட்டறாங்களாம். அவங்க தான் இதைவெல்லாம் தருவிச்சிருந்தாங்களாம். தீங்க ஸ்டேஷனுக்கும் போயிருந்த போது, காரியைக் கொண்டு வந்து அத்தனை வயதும் அங்கிக் கொண்டு போயிட்டாங்க...."

மனைநி சொல்வச் சொல்லு, அடுத்த தெரு 16-ம் எண் வீட்டுக்குப் போய் அந்த ஆசாமி லை ஓர் உலுக்கு உலுக்கலாமா என்ற வெறி வந்தது அகோரசாமியிக்கு.

ஒரே தானில் ஒரு பேரை வம்புக்கிழுத்தவர் என்ற சிறப்புடன் கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம் பெற விருப்பமில்லாததால் கால் செருப்பை உதறும்போது அந்த எண்ணத்தை யும் சேர்த்து உதறிவிட்டு, வீட்டுக்குள் போனார்!

12 சிவாட்ச சிவாட்ச

அப்படியே, காத்தில் கரைந்து போய் விடமாட்டோமா என்று இத்திரா நினைத்தாள். பாண்டியனுக்கெதிரில் போனவிடம் அவமானப்பட வெட்கமாய் இருந்தது. "நான் தான் இத்திரா" என்று சொல்வதற்குள் மூச்சிறுத்தது. விலங்கிக்குமோ என்று பயத்துடைகளைப் பின்னுல் கட்டிக் கொண்டாள்.

"நீங்கதானுமமா?"

போலீஸ்காரர் சற்றுத்தளர்த்தார். "கவல்டர் அனுப்பினுமமா. உங்ககிட்டே இந்தப் பார்சலைக் குடுத்துட்டு வரச் சொன்னு மும்மா!" அறை வாசலில் வைத்திருந்த ஒரு பிரஷன் கலர் பார்சலை நீட்டினார்.

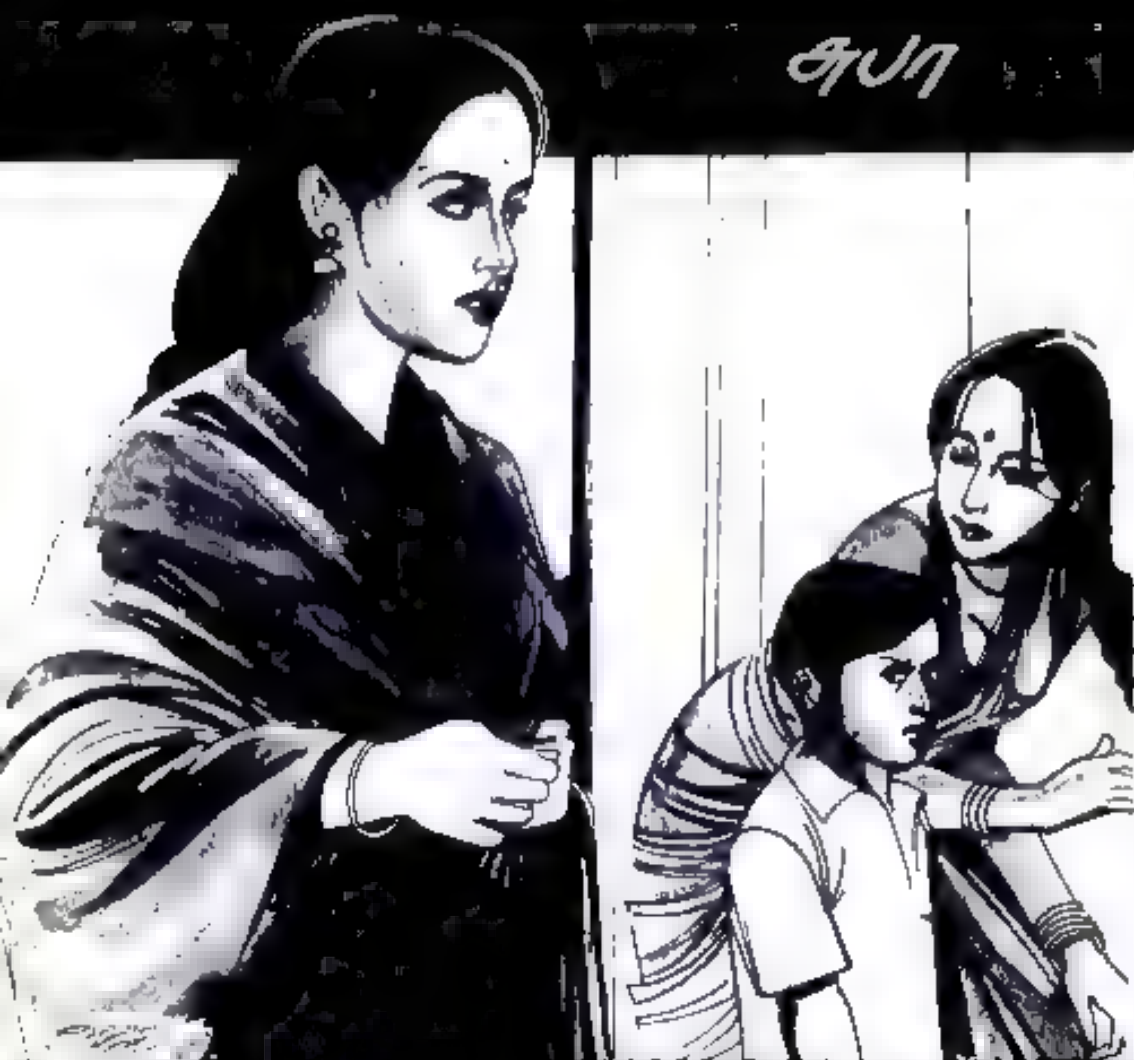
இத்திரா நிம்மதியாகப் பெருந்தக் கிடி

டாள்.

"என்னம்மா அது?" என்றான் நந்தகுமார் ஆர்வத்துடன்.

பார்சலில் நந்தகுமார் மேடையில் வரங்கி விடுக்க வேண்டிய சிறு வெள்ளிக் கோப்பை இருந்தது. மூன்று புத்தகங்கள் புது வாசலை புடன் குறுக்கில் பட்டு ரிப்பன் கட்டப்பட்டிருந்தன. சரிசைப் பேப்பரில் சுற்றப்பட்ட ஒரு நீள் செவ்வகப் பெட்டி இருந்தது. திறந்தாள். இரண்டு பேனாக்கள், பனபனப்பான தங்க முலாம், நந்தகுமாருக்கு, மாறு அன்புடன் ஆட்சியாளரின் அன்புப் பரிசு என்ற வாக்கியம் சதுர அட்டையில் இருந்தது.

அப்புறம் ஒரே ஒரு கலர் பொட்டோ.

கனாவசுகள்

தந்தமுமாரின் கண்கள் அம்மானைத் தேடிக்கொண்டே கவெட்டிட்டுக் கையை நீட்டி, கவெட்டிச் சிரித்துக் கொண்டே அவனிடம் பரிசுக் கோப்பையை வரங்கும் காட்சி அதில் உன்னதமாகச் சிறைப்பட்டிருந்தது.

"அட கவெட்டி அப்பாவுக்குப் போலீஸ் மரியாதையெல்லாம் நடக்குது போல இருக்கே" என்று சொல்லிக் கொண்டே தங்கராஜ் பீஸ்கெட் பொட்டலத்துடன் நுழைந்தான்.

தந்தமுமாரி சத்தே நான்கு கொன்ன, போலீஸ்காரர் ஒரு சல்லுட்டுடன் விலகிக் கொண்டார்.

"ஏதெனெயே பரிமாணவைப் பாக்க நீங்க வரவில்லன்னு சொல்லிட்டிருக்கா, இப்ப புன்னா வேறே பெரிய ஆளாவிட்டாரு..." என்று தங்கராஜ் இழுத்தான்.

"நான்கே நான் பரிமாணவைப் பார்த்தேப் போறேன். அலகிட்ட கொஞ்சம் பேச வேண்டியிருக்கு" என்னுள் இந்திரா. பாண்டியன் அடிக்கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டு.

இந்தமுறை இந்திரா வந்தபோது, பரிமாணாவிட்டுத்தின்னா வில்கின்னப்பெண்ணை அம்மானை இல்லிப், உன்னை மூச்சுரைப்புடன் வீட்டுவிட்டு, 'பன்னென்னு', 'பதினாறு' என்ற எண்ணிக்கைத் தொடர்கேட்டது. இந்திரா எந்தவித முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் தாலென்று நுழைந்தான். அன்றைக்குப் போல இன்றைக்கு ஏதாவது குடியான காட்சி கிடைக்காதா என்று.

பரிமாணா தன்னிடு இன்றைக்கும் கவிற்றை வைத்துக் கொண்டு, 'பதினாறு' என்று குறியாட்டத்தைத் தொடர்ந்தவன், இந்திராவைப் பார்த்ததும் கவிற்றை அந்தரத்திலேயே விட்டான். கவிற்றை எறிந்துவிட்டு, தூல் தூல் என்று ஓடி வந்து அப்படியே கட்டிக் கொண்டான்.

"வாக்கா... வாக்கா... நந்துவுக்கு இப்ப எப்படி இருக்கு?"

"தேத்திக்கே னதயல் பிரிச்சிட்டாங்க, இன்னிக்குப் பன்னிக்கூடம் போறான். நீ வேலைக்குக் கிணம்பறங்குன்ன புடிச்சுமூன்று ஓடி வந்தேன். எம்மேலெ கொலமா விருக்கியாமே?"

"இன்னே என்னக்கா அடிக்கடி வந்து பாக்கிறென்னு சொன்னே. வேலைவை விட்டப்புகம் இந்தப் பக்கம் தலைவச்சிக் கூடப் புக்க மாட்டென்கறியே..."

"அட, பரிமாணாவுக்கா இயலாதுவு கொப்பம் வருது?"

"பரிமாணாவுக்குத்தான் கோலம் வருது..." கால் மாற்றி நின்றபோது அந்த தூல்தூல் சப்தம் மறுபடியும் கேட்டது.

"அது என்னது. புதுசா ஏதோ சவுண்டு கேக்குது?"

பரிமாணா சட்டென்று பம்மிக் கொண்டான். "ஒண்ணுமில்லக்கா..."

"ஏய் போக்கிரி, காலைக் காட்டு பாப்போம்..."

"போக்கா..." என்று கிணங்கிக் கொண்டே புடைவையைச் சற்று உயர்த்திக் காட்டினான்.

"அட, இந்தக் கொலுசு எப்ப வாய் இது?"

"நான் எங்கே வாங்கினேன். அவரு வாங்கித் தந்தாரு..."

"எவரு?"

"போக்கா, ஒண்ணும் தெரியாதவ மாநிரி..." மூச்சுதைக் கக்கனாய் மூடிக் கொண்டான்.

"ஆயா எங்கே பரிமாண?"

"அடுப்புப் பொன்னையோட அல்லாடிட்டிருக்கா..."

"பரிமாண..." இந்திரா வெகு தயங்கி இழுத்தான்.

"என்னக்கா, இந்திரா யோசிக்கிறே. என்ன சொல்லு..."

"நந்துவைப் பெரிய படிப்பு படிக்க வைக்கணும் பரிமாண..."

"சரிக்கா,"

"எனக்கு எங்க அண்ணன் வீட்டிலேயு அடரவு இல்லை..."

"ஆமாங்கா..."

"எனக்கும் நந்துவுக்கும் ஒரு அடாரமே இல்லை பரிமாண வாழ்க்கையில்..."

"எனக்குப் புரிவிலக்கா, நீ என்ன சொல்றேன்னு..."

"உக்கண்ணன் எப்படிப்பட்டவரு?"

"வாருக்கா?"

"அதான்டி, அந்தப் பரட்டைத் தலைக் காரரு, அவரைத்தானே அண்ணன் அண்ணன்னு கொண்டாடுவே?"

"பாண்டி அண்ணனா... தங்கமானவரு, ஏங்கா கேக்கிறே?"

"அந்தத் தங்கம் நான் தானிக்கு முன்னால ஒரு கேள்வி கேட்டுது பரிமாண..."

"என்னக்கா அது... எக்குத்தப்பா ஏதாவது சொல்லிட்டாரா அண்ணன்?"

"ம்..."

"என்னன்னு?"

இந்திரா கொஞ்சம் இடைவெளி விட்டுக் கொன்னான். "எல்லாத்தையும் இழந்தவ, என் கழுத்தில் மறு தாவி கட்டிறென்னு... பாத்தியா உங்கண்ணன் போக்கா..."

பரிமாணா திடீரென்று காட்டுப் பூனை போல் சிறிஞன்.

"எங்கண்ணன் போக்குக்கு என்னக்கா? சரியாத்தான் சொல்லிவிருக்காரு..."

"இந்திரா வை நெருங்கி மூலவாயைப் பிடித்துத் தாக்கினான். "இப்ப சொன்னியே நந்துவுக்குப் படிப்பு, படிப்புன்னு..."

அண்ணன் வீட்டு எச்சப் பாத்திரத்தைப் பாக்கரு மாநிரி பாக்கருக்கன்னு... இதுக்கெல்லாம் ஒரு வழி பொறக்க வேண்டுமா? எங்கண்ணன் பெரிய மனசோட ஒரு வழி காட்டியிருக்குதுக்கா, நீ என்னக்கா சொன்னே?"

சுலாபுதீன் கொஞ்சமும் இங்குதான்.

“என்ன சொல்லப் போறேக்கா? நல்ல முடிவுதானே?”

“யாழ்ப்பாணம், தஞ்சாவூர்”

“சாவத்தரம் நான் வந்து உடைச்சிட்டேன். சீ. பேரத்தா வந்திருந்தா” என்று

2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-2663-2664-2665-2666-2667-2668-2669-2670-2671-2672-2673-2674-2675-2676-2677-2678-2679-2680-2681-2682-2683-2684-2685-2686-2687-2688-2689-2690-2691-2692-2693-2694-2695-2696-2697-2698-2699-2700-2701-2702-2703-2704-2705-2706-2707-2708-2709-2710-2711-2712-2713-2714-2715-2716-2717-2718-2719-2720-2721-2722-2723-2724-2725-2726-2727-2728-2729-2730-2731-2732-2733-2734-2735-2736-2737-2738-2739-2740-2741-2742-2743-2744-2745-2746-2747-2748-2749-2750-2751-2752-2753-2754-2755-2756-2757-2758-2759-2760-2761-2762-2763-2764-2765-2766-2767-2768-2769-2770-2771-2772-2773-2774-2775-2776-2777-2778-2779-2780-2781-2782-2783-2784-2785-2786-2787-2788-2789-2790-2791-2792-2793-2794-2795-2796-2797-2798-2799-2800-2801-2802-2803-2804-2805-2806-2807-2808-2809-2810-2811-2812-2813-2814-2815-2816-2817-2818

ஆயா எனக்கு பேசிய வாய்க்கித் தரேன்னு
கொன்னியே, ஞாயலகிடுக்கா?

74. என்னை இன்னொரு பெயரையே சொல்லு
கூட விவரம் கூடாது? 74

மேலும், அரசாங்கம் கொண்டு ஆய்வு இருப்பில்

ஆமாம் ஆயா... ஆறு அம்மாவைக் குட்டம்படி சாஸிக்விட்டு வெளியை விட்டு

"இப்பொழுது உலகம் சிதைந்து..."

பித்தலாட்டிகள்.

உய்யகம்மா அங்கு போய் செஞ்சுதுவா

அம்மாவைப் போல பின்னாலும் பாதி
பெரியவாளைப் போல நினைப்பதும் பெரிய தா

தந்தையார் கைவிடப்படும் துக்கோடு திரும்பும்

— — — — —

தமிழ் வேடிக்கை பார்த்தாதே...
வேடிக்கை பார்த்தே காக கெடைக்காது.
இங்க பாடு பனை இருக்குது. வேயிங்க
இப்படி சார்ந்து துலி காக்கிப் பார்சல்ல
தடுவில ஓடி. மொத நாள் இதைச் செய்
பொறும்...

கனியை இப்படியே வரவிடுக்கதா?

உத்தரவுகள் சற்று மேலிதழ்விட்டு.

¹⁰“தெய்வத்திற்கு மரணம் அல்லது தீமை...”

கனகபுரம் தேவரத்தினம் அழகியும் பழையதும் இன்ற

சென்னை நகராட்சி, சென்னை. அ. ச. சிவசாமிநாயகர்

மாநாடு பிப்ரவரி 11 அன்று நடைபெறும் போது, அன்றைய தினம் மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும் அனைத்து மாநிலங்களிலும், குறிப்பாக தமிழகம், கருத்துரைக்கப்படும்.

கனையுள் பார்த்தான். இரண்டு சாத்தியம்:

[illegible]

என்று நிச்சயித்துப் புனியங்காய்க்கு ஒரு

ஆயனாந்தம், பெரிய மீனாசை காவத்த சிப்பராவ்
காவத்தப்பிதாசுரிகாண்டனாதிப்பரவம், காவத்த

தயங்கித் தயங்கி நுழைந்தான்.

Abstract

[illegible]

சூரியன் மீது பூம்பூம்பு வடிவிலே கண்டால் சிமீட்டர் ஆரம்பித்திருந்தது. அவருக்கு முன்பு இருந்த மண்ணைப்போலச் செஞ்செய்யப்பட்டிருந்த வெங்கலில், மணிகள் காற்றை ஒலிப்படுத்தின. கற்பிகாவிலில் அகல் வெங்கல்கள் இருந்து வந்தன. மரங்கள் போன்றவை உத்தம புருஷனை வாய்க்கட்டு, எண்ணிவைத்துக் கற்றி வந்தன.

நந்தகுமார் கண்களை மூடிப் பிரார்த்தனை செய்து, கண்களைத் திறந்தபோது, எதிரே பூமாரி நின்றுகூத்தாள். எவ்வளவு இரண்டு பாராட்டிப் பூக்களை வைத்திருந்தாள்.

"எவ்வளவு அம்மா?" என்று அவனிடம் பாராட்டிவைத்திருந்தாள்.

"வீட்டில் இருக்காங்க..." என்று நந்தகுமார் புரியாமல், பூவை வாங்கிக் கொண்டான்.

"அப்ப, நீ அச்சனைக்குக் கொடுத்தாய் தபை, அய்யங்க எப்பன் இவ்வளவு! பிராகாரம் எத்தப் போய்விட்டாய் என்று!"

"சாமி, பூ..." என்று தயங்கிற்று நந்தகுமார்.

"வீட்டில் அம்மாவைக் கொண்டு கொடு. எங்காந்தா எல்லாம் நல்லபடியாகத்தான் நடத்தி வைப்பா, வாங்கம்மா, அச்சனைக் கூடைவை மறந்திடங்கப்பேன்" என்று பிராகாரத்தைக் கற்றி வந்த பெண்ணிடம் திரும்பினார்.

நந்தகுமார் கொள்கை விட்டு வெளியே வந்தான். அம்மாவிடம் பூவைக் கொடுக்க வாயா, கூடாதா? சாமி பூதானே, கொடுத்தால் தப்பில்லை, சாக்கெட்டோடு போட்டுக் கொண்டான்.

இருள் வெகமாய்ப் பரவ ஆரம்பிக்க, வீட்டை நோக்கி ஓடினான்.

வீட்டில் நுழையும்போதே, "வாங்க கொடை!" என்று கத்தி, தெற்றிலிச் சவ்வாடுக் கொண்டிருந்த பொங்கை, நந்தகுமார் திரும்பிக் கொண்டே, "என்று இவ்வளவு பிலேட்டு?" பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல் செஞ்செய்ய மார்புக் கொண்டான். "செய்யுமா வாரேன் நீயிரண்டு வந்திட்டாய்னு தோட்டத்தில் உக்காத்திருக்கா, நீயாவது சிகிச்சைத் தொண்டை இப்பே இருந்துக்க, சேரவேண்டு வெளியே விளையலிட்டான், மாமா கடைவிலிருந்து இவ்வளவு வாங்கலே போறது."

சிகிச்சை என்னுக்குப் பாராட்டுடன் போராடிக் கொண்டிருக்க, விளையாட்டுக்கு ஓடினான்.

முற்றம் திறைப்பு பாதிரியாரைப் போட்டுத் தேய்த்துக் கொண்டு இத்திரா உச்சார்த்திருக்க, பக்கத்தில் அந்தப் பாதிரியாரைக் கழுவித் கொண்டிருந்த பெண்ணை இதற்கு முன் நந்தகுமார் பார்த்த இவ்வளவு, ஒட்டம் தயக்கமான தடைவாகக் குறைந்து போக, நெருங்கினான்.

அம்மா...
தாக்கைத் திறந்து துழாவிச் சேயை விடுதல்

"அதாவது அசம்பாவிதம் நடந்ததுக் கப்பறம், போலீஸார் மாமூல் வாழ்க்கை திரும்பிவிட்டதுன்னு சொல்றாங்கனே, அதுக்கு என்ன அர்த்தம்?"

"அவங்களுக்கு வழக்கம்போல மாமூல் வச ஆரம்பிக்கட்டதுன்னு அர்த்தம்."

— சேனா அ. கதிரவெல்

சாக்கெட்டையும், பூவையும் எடுக்க, பூமாரி கைகளைத் திறந்து, அம்மாவிடம் திரும்பினாள்.

இத்திரா பாதிரியை தேய்ப்பதைத் திறந்தி விட்டு அவளை விடப்போது பார்த்தான்.

"அம்மா, என்ன மாநிலி என்னப் பாருக்கா..." என்று பரிமளா, சந்திராவும் பொங்கை, நந்தகுமாரின் தாயை வாழ்த்துவிட்டு விட்டதுக் கொடுத்தாள்.

"மாமூல் இது?" பூவை அம்மாவின் கையில் திரும்பினாள்.

"தாத்தான் பரிமளா..."

"தங்கராஜ் அண்ணன் கட்டிக்கப் போற பரிமளாவா?"

"என்னக்கா, இவன் கிட்டே கூடச் சொல்லியாச்சா..."

"அம்மா, தான் கட்டிட்டே ஒரு விஷயம் சொல்லப் போறேன்மேன்"

"அட, தாதுன் கண்டிப்பே ஒரு விஷயம் சொல்லப் போறேனே" என்று பரிமளா, "என்ன"

"தீ பொதல்வ சொல்லு..."

"தீவதான் பெரியவங்க பொதல்வ தீவக் கொடுத்துக்க."

"சொல்லட்டுமா... மம், எங்க பாண்டிய அண்ணனை நீ எப்படிக்க கூப்பிடுவே?"

"பாண்டியனா... என்?"

"இவ்வளவு அப்பாவுக் கூப்பிட மாட்டியா, அப்பாவுக்கு கூப்பிடுவியா..."

"என்னது?" நந்தகுமார், சந்திரா போன்றவரில் அதிர்ந்தான்.

"அம்மா, சங்கம்மாவுக்கும், பாண்டிய அண்ணனுக்கும் கல்யாணம் நடக்கப் போகுது..."

நந்தகுமாரின் கைவிலிருந்து அத்தனாக்கு தழுவிவது, முற்றத்தில் எங்க என்று விழுந்து உருண்டது. கைவிலிருந்து சாக்கெட்டை அழுத்துத் தீ ஒடும சாக்கெட்டைக் காலவாயில் எறிந்தான். விழுந்தென்று முகத்தைத் திரும்பிக் கொண்டு விட்டிருந்த கழுப்பைப் போனான்.

(தொடரும்)

தராக் அவர்களைத் தமிழக அரசு கவனிக்கிறதா?

* ஆர்.பெ. அருள்செல்வன்,

விக்கிரபாண்டியம்

? எதை நினைத்தாய் பயமாக இருக்கிறது?

! சென்னைில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு வரலாம் என்கிற செய்திகளைப் படிக்கும்போது.

* பர. தாராயணம், சென்னை - 40

? 'டெலிவிஷனில் இந்தி ஆதிக்கம் இல்லவே இல்லை' என்று மத்திய தகவல் துறை அமைச்சர் அந்தி பாஜ்தா கூறியுள்ளாரே?

பி.பி.கதி.சி

* வண்ணம் கண்ணன், சென்னை - 11.

? தற்போது விலைவாசி ஒருதல் மொகுள் இது?

! பழைய பெயர்ப்பாடல், பல வருஷம் களாய் மூன்று ரூபாயைத் தாண்டவில்லைவே.

* கா. அப்துல் மஜீத், திருமயம்

? டாக்டர் காதுவுக்கு எம்.ஜி. அரால், தமது சொந்தப் பணத்தில், தன்நியோகு அளிக்கப்பட்ட பரிசைக்கூட கல்வி இப்படிக்காற்ப்புணர்ச்சி கொண்டு பதில் கூறியிருக்கிறதே! தன்நியோகுப் பணைப் இப்படியா கிணப்படுத்துவது?

! அந்தத் தங்க வாரிசைப் பரிசை இப்பாதுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாமல் கல்லியா தடை விதித்தது? மத்திய அரசுதானே தடைவிதித்தது? அதுவும் எம்.ஜி. அரோடு கூட்டு வைத்துள்ள மத்திய அரசுதானே அதைச் செய்தது. அப்படியெல்லாம் சட்டத்தை மீறி விடையுயர்த்த பரிசைத் தர வேண்டிய அவசியம் என்ன? பரிசின் மதிப்பு அதன் விவரில் இல்லை தன்பரே. அதனை அளிப்பவருடைய அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

* கே.வி. நாதன், நெய்வேலி

? அமரத்துவம் அடைந்த சோஷலிஸ்ட் தலைவர் ராஜ்நாராயணனிடம் தங்களைக் கலரித்த அம்சம் எது?

! ஜனநாயக ரீதியில் இத்திரா காத்தியை எறித்துப் போட்டியிட்டுத் தோற்கடித்ததன் மூலம் எவரெஸ்டை அடைந்தார். ஆனால் சூழ்ச்சிகள் மூலம் ஜனநாயக அடைந்த போது அதன் பாதாநத்துக்குச் சரிந்து போனார்.

! தெரிந்தே கூறப்படும் பொய் இது.

* எம். சம்பத், வேலாவுதம்பாளையம்

? மதுரை விமான நிலைய வரவேற்பில், தொண்டர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பாதுகாப்புப் பணியாற்றிய காவலர் ஒருவரிடம் கோபத்தைக் காட்டி, தம் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்குமாறு, எம்.ஜி. ஆர், நடந்து கொண்ட சம்பவம் பற்றித் தங்களுக்கு என்ன?

! தீங்குள் செல்வதுபோல், காவலர் ஒருவர் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டது உண்மையா பொய்யா என்று தெரியவில்லை. அது உண்மையான மரியாதை மிக்க காவல் துறையை அப்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்தியது கண்டிக்கத்தக்கதே.

* எஸ். எச். வேலுநாயுடு, திருச்சி-1

? தராக் அவர்களைத் தமிழக அரசு உள்விப்பாகக் கவனிக்கிறதா? உண்மையா?

! உண்மையோ பொய்யோ தராயசக் கவனிப்பவர்கள் வெறும் தட்டுக்களை மட்டுமே கவனித்தால் கோட்டை விட்டுவிடுவார்கள். முன்னைக் கவனிக்க வேண்டும் எழுத்தை - அதில் உள்ள நியாயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். எழுதுபவனை அல்ல.

* ஆர். அப்துல் கலாம், திருச்சி-20

? 21ம் தாற்காலிக டாக்டர் பட்டம்

கனகக்கு 'வாய்மையு' இருக்குமா சார்?

1. இப்போது மட்டும் என்ன வாய்மையு சார் வாழ்கிறது? அது துரைஞ்செகமங்கப்பட்டுப் பல வருடங்களாகிவிட்டது. அதுவும், தீரடாக்டர்களை இப்போது தங்களை டாக்டர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கூடாது படுகிறார்கள்.

* கே.எஸ். ஸ்ரீனிவாஸ், கொரட்டுர்

? மாடர்ன் உடைகளில் 'சிக்'கென்று பொருத்துபவர் சேவலியர், அமலாவர், தியாவார்?

1. 'சிக்' உடைப்பவர் அமலாதான்.

* இரா. கலாநிதாதன், சீக்கரநி

? கடன் கொடுத்தவர், கடன் வாங்கியவர் - இருவரில் யாருக்கும் கவலை அதிகம்?

1. இந்த இருவருக்குமே இல்லை. ஆண்டுவது மன:காண ஐயின் கொடுத்தவர் பாடுதான்

* கொல்கத்தாவில்
செய்து!

இண்டர்டிடம் கலாமி.

* திருமதி இந்திரா கோபாலன், திருச்சி-16

? நம் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி, தம்முடைய சபிபதியை நேரு கங்கப் பயணத்தில், அந்த மக்களிடம் பேசும்போது, தம்முடைய நாட்டை பாசனங்களில் அடிப்படையில் பிரித்தது மிகப் பெரிய தவறு. இதனால் ஒன்றுமேல் ஒன்று குறைந்து என்று சொல்லிவிடுகிறேன். இது என்ன நினைவு ஒன்று தயம்?

1. வாஸ்தவமான பேச்சுத்தான். மொழிவாரி மாநிலங்களை இனி மாற்றி அமைக்க முடியாது. ஆனால், 'மொழிவாரி மாநிலங்கள்' என்ற பட்ட நோயைத் தீர்க்கக் கூடிய மருந்து ஒன்றும் இருக்கிறது. அது, இந்த தொடர்பான பிரதமர் வாக்குறுதிக்கு ஏற்ப அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதுதான்.

நோயைக் கண்டறிந்த டாக்டர் ராஜீவ், மருந்து கொடுக்கத் தயங்கலாமா? அப்படித் தயங்கும்போதுதான் ராஜீவின் பேச்சு நிலைநிறுத்து ஒலிக்கிறது.

* ஆர். அகிலேஷ், குடியாத்தம்

? 'வித்த வாக்'கான்கள் ஒன்றுபட வேண்டும்' என்று கலாமி சிம்மலாணத்தர் கூறியுள்ளாரா? இதனால் மதப் பிரிவினையும் மதத்துவையும் ஏற்படாதா?

1. ஒரு தலைவரை வறிப்பட்டு, அதற்காக வேட்டி விளையாடும் மக்கள் சிக், அதற்காகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மதத்தின் அடிப்படையில் வேராகு போன்ற எல்லாவிடம் தவறுதான். 'சிக்' கொள்கைகளில் அடிப்படையில் வேராகு என்பதே சீ. ஆனால் அந்த நிலைமை மக்கள் அடைந்து விடப் போகிறார்கள் என்று பயத்துதான் இன்னமும் அவர்களைத் தலைவர்கள் தங்குறிகள் 14-ம் வயத்திற்கு வந்தார்கள்!

* தத்திவரன், குருவாரைக்குடி

? வாரியார் கலாமிகளிடம் உங்களுக்குப் பிடித்தது எது?

1. கனிக் குரல், துரைஞ்செகமான என்டல், கருத்துச் சேதிவு.

* தெ. காரையன், சென்னை - 17

? விவேகானந்தர், அரவிந்தர், தாகூர், நேதாஜி, காந்திஜி, நெகர், அம்பேத்கார், சாவர்கர், இராதாகிருஷ்ணன், பாரதியார் ஆகியோருக்கு இந்தி பற்றிய கருத்து என்ன வாக இருக்கிறது?

1. இவர்கள் அனைவரும் விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். அந்தச் சமயத்தில் இந்தி அனைவரையும் இடங்கேடும் என்றே காந்திஜி கருதினார். ராஜாஜி உட்பட மற்றவர்களும் அவ்வாறே நம்பினார்கள். ஆனால் அந்த நோக்கம் பெற்றி பெறவில்லை என்பதைக் கண்ணுக்கு மெய்யாக அனுபவத்தில் கண்ட பிறகுதான் ராஜாஜி தமது கருத்தை மாற்றிக் கொண்டார். இந்தி மூலம் அவர்கள் எதைச் சாதிக்க நினைந்தார்கள் என்பது அது உட்கொண்ட என்று தெரிந்த பிறகுமே இந்தியைத் திரைப்பது, 'ஸ்டிபித்தை அடா' வாயிட்டாலும் பரவாயில்லை; தவிர மாதிரித்தவையி் மாதிரி' என்று கருதுவதும், ஒருமைப்பாடு என்ற வாயித்ததை அடைவ வேறு சிறந்த பாணியைத் தேர்தித் தெரிப்பேக புத்தொலித்தனர்.

தொகுதி 70 பக்க பெறுபவர்
திருமதி இந்திரா கோபாலன்,
D/4/65 NIEL, ஸ்ரீரங்கம்,
கடலாசுபுரம்,
திருச்சி 620 014

17

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - III
ராஜமோகன் காந்தி

கவர்னார் ரிஜனரல் பதவியில் மெய்க்மை மிக்க ஒருவர்!

தீர்ந்தகாலிக கவர்னர் ரிஜனரல் மார்ச் 7-
மவுண்ட்பாட்டன், தேரு. பட்டேல் ருவரும்
கலிவாதித்தனர். "விவாதத்தின் இடையில்
ஒரு விஷயம் சிறிதும் சந்தேகத்துக்கிடமின்
நிதினெனியாதிற்று" என்று பின்னாள் நினைவு
கூர்த்தார் மவுண்ட்பாட்டன். "ராஜாஜியைத்
தவிர வேறு யாரையும் அந்தப் பதவிக்குத்
தேர்ந்தெடுப்பது சாத்தியமில்லை." அவரை
விட அதிக காலம் கவர்னராகப் பணிபுரிந்து
அனுபவம் பெற்றவர் இருக்கலாம். ஆனால்
அவரைவிட மெய்க்மையான ஒருவர் இருக்க
முடியாது. மாகாணமையும் ஆயோசனை
கேட்டவர். எ. ஐ. ஆரின் நியமனத்துக்கே
அவர் முழு ஆதரவு அளித்தார். அவரது
ஒப்புதலையும் பெற்ற தேரு எ. ஐ. ஆர். நவம்பர்
10 முதல் 24 வரை கவர்னர் ரிஜனரலாக
இயங்குவார் என்று அக்டோபர் இறுதியில்
அறிவிக்கப்பட்டது.

நாமகிரியும் மெய்க்காப்பாளர் (ஏ.டி.எஸ்.)

விங்காரவேலுவும் உடன்பாடு, எ. ஐ. ஆர்.
நவம்பர் ஒன்பதாம் தேதி இந்திய விமானப்
படை ஸ்பெச் சேர்ந்த ஒரு பேசுபவரின் மொண்ட
தில் புது தில்லி வந்து சேர்த்தார். விமான
நிலையத்தில் பட்டேல் காத்திருந்தார். இரு
வரும் ஆகியவர்களைச் சேர்ந்து கொண்டனர்.
எ. ஐ. ஆர். வரவேற்க நேருவும் புறப்பட்ட
பிறகுதான், ஆனால் காலதாமதமாகிவிட்டே
வழியில் எ. ஐ. ஆர். பட்டேல் ஆகியோருடன்
சேர்ந்து கொண்டார். அந்நேரம் கவர்னர்
ரிஜனரல் யானிகையை நோக்கிச் செல்ல.
அந்த மவுண்ட்பாட்டன் தம்பதி ராஜாஜி
வை வரவேற்றனர். மறுநாள் காலை பத்து
மணிக்கு, கவர்னர் ரிஜனரலாக இயங்கிய
முதல் இந்தியர், பிரதம நிதியைக் கண்கா
யிடுவதில் பதவிப் பிரமாணம் ஏற்றார்.
மாணியில் காத்திருப்பைப் போய்ப் பார்த்தார்
எ. ஐ. ஆர். புதுதில்லி சுவலாங்கண்டொட்டி
காந்தி, பஞ்சாப் செல்லவதை ஒத்திப் போட்
பிறகுதான், பிர்லா, மானிகாவில் அவருடைய

விருத்தினராகத் தங்கியிருந்தார் காத்தி. இரண்டு வாரம் கவர்னர் ஜெனரல் பதவி வகிப்பையில் ஸ்ரீ. ஆனா வந்து எத்திக்காத முக்கிய மந்திரியோ, ராஜா தந்திரியோ, அரசியல்வாதியோ, அதிகாரியோ இவ்வளவு எல்லாம். அரசியல் சாசனத்தையடுத்த அரசியல் நிர்ணய சபையானது, பாடாணம் என்றும் முறையில் முதன் முதலாகக் கூடியபோது அதனைத் தொகுதி சபைக்க் கவர்னர் ஜெனரல் என்ற முறையில் ஸ்ரீ. ஆர். வரவேண்டியிருந்தது. ஆனால் அவரது இரு வாரப் பதவிக் காலத்தின் கச்சுட்டில் தலைவர் ரோம் தேதி எல்லாம்.

அன்றுதான் அரசாங்கம் என்னிடமிருந்தும் பீரமிட் கோமகனாகும். நிகுமணம். அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த புதுமணத் தம்பதிக்கு ஸ்ரீ. ஆர். வாழ்த்துத் தந்தி அனுப்பி விருத்தார். தனி நிகுமணத்தைக்கொண்ட, ரா. கவர்னர் ஜெனரல் மாணிகையில் பெரிய தொகு வரவேற்பும் அளித்தார். வரவேற்பு ஜாதுவாயமாக அமைந்தது. மாணிகையின் நடனக் கூட்டம் இந்திய மூலர்களைக் கொடியுடைய பீரமிட் பூனியல் தூக்க கொடியுடைய அலங்கரிக்கப்பட்டது. நெருப்பா, பீரமிட் தலை, தலைதகரில் இருந்த அயல்நாட்டுத் தூதர்கள். அனைவரும் வந்திருந்தனர் மந்திரி சபையுடையவரும்கிருந்தது. மேலும் திவிலிப் பிரமுதர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

ஆனால் ஸ்ரீ. ஆருக்கு ரோம் தேதி நிக முக்கியமானதாக விளங்கியதற்குக் காரணம் இந்த வரவேற்பு அல்ல. அன்று பிற்பகல் கவர்னர் ஒரு மணி நேரம் இந்திய அரசின் தலைவர் என்ற முறையில், கவர்னர் ஜெனரல் மாணிகையில் காத்திதிரைய வரவேற்று சபை சீக்க வாய்ப்புக் கிடைத்ததால் தான் ராஜாஜிக்கு இந்தத் தினம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாயிற்று.

காத்தி, கவர்னர் ஜெனரல் மாணிகைக்கு பலமுறை வந்திருக்கிறார். இங்குதான் இரீ விஜயன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் உடையமுத்துப்போட்டார். விதிக்கொண்ட நன்மரக்கித் கொண்டார். பையனுடன் பேசக் கார்த்தை நடத்தினார். மயங்கிப் போட்டனிடம். ஐக்கிய இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி பதவியை திவிலிவுக்குக் கொடுக்கச் செய்து கொட்டுக் கொண்டார். ஆனால் இந்திய அரசின் இப்பித் தலைவர் என்ற முறையில் காத்திதிரை ஒவ்வார் வரவேற்பு இதுவே முதல் முறை. இதுவே கடைகித் நடையாகவும் ஆயிற்று.

மகாத்தமா. நமது விஜயந்தாய் சிறப்பிப் பதற்கென ஓரீட்டிக்கும் போவதில்லை. கடத்த எத்தனியோ பல ஆண்டுகளாக அவர் எங்கே போனாலும் உடமைக்காகச் சென்றார். சபாநாயகமாகப் போவதில்லை. எனவே, கவர்னர் ஜெனரல் மாணிகைக்கு அவர் விருந்துண்ணுவோ, ம அல்லது காப்பி அருத்தியோ, அல்லது சற்று நேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதற்காகவோ கூட வருவதென்பது சாத்தியமில்லை. ஆனாலும் நமது தலைவரும் உறவினருமான காத்தி, நமது

கிராமஞ்சர் மகபகிருஞ்சர்...

எங்கள் கிராமத்தில் சாலை வசதி இல்லை. துடி தண்ணீர் இல்லை. ஆம்பத்திரி இல்லை என்று புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், புதுக்கோட்டை மிலிருந்து ஒரு மாறுபட்ட புகார் வந்திருந்தது. எழுதியவர் ஒய். எம். எப். ஏ. என்னும் காக பத்தாட்ட அமைப்பைச் சேர்ந்த ஞான ஆரோக்கியம். கனத்தில் (அதாவது விஜயாட்டு மைதானத்தில்) அவரை நேரிக் எதிர்த்து 1917 டி

"எனது அப்பா விஜயநாதன் தீவிரமாக பலர் நமது மாநிலத்திற்காக விஜயாட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் காலப்படுத்து. ஆட்டித் திருது மரத்தாலான நோல் கயல்களை இருந்தன பல சமயங்களில் அவை திருட்டுப் போயிருக்கின்றன. அதனால் அமைச்சர் நிகுமணக்கரசு புண்ணியத்தில் இருக்கும் கம்பங்கள் போடப்பட்டன.

இப்போது கைப்படுத்துபவர்களுக்கு வந்துக்கு நிரந்தரக் கம்பங்கள் கிடைக்காது. நிறைய இளைஞர்கள் ஆர்வமுடன் இங்கே விஜயாட்டு வருகிறார்கள். மாறுபட்ட விஜயாட்டு மையத்தில் இந்த விஜயாட்டுக்காகவும் இரும்புக் கம்பங்களைப் போட்டுச் சேர்ப்போம். ஆனால் மாநில விஜயாட்டுக் கவுன்ஸிலிடம் பணம் இல்லை. காதலம் போட நுட்பமான என்று கூறி விட்டார்கள். இதோடு, எங்கள் விஜயாட்டு மைதானத்தைக் காலைக் கடல் கனக்காகப் பலரும் அறிவிப்படுத்துகிறார்கள். அதைத் தடுக்க ஒரு கற்றுக் கவரும் கட்ட வேண்டும். நீங்கள் தான் செல்கட்டிடம் கூறி இந்த வசதிகளைச் செய்து தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்..." என்று ஞான ஆரோக்கியம்.

ஆசிரியர் விஜயாட்டிலும், ஒலிம்பிக்ஸிலும் இதுபோன்ற விஜயாட்டுக்களில் மரண அடி வாய்க்கிக் கொண்டிருக்கும் நமது விஜயாட்டு வீரர்களை தொடுத்து கொண்டு என்ன பயன்? இவர்களைப் போன்ற இன்னும் எத்தனை இளைஞர்கள் எத்தனை இடங்களில் இப்படி அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாமல் தலிக்கிறார்கள்! — பாபு

தாற்காலிக இல்லத்துக்கு விஜயம் செய்வ மாட்டாரா என்று எதிர்பார்ப்பு ஸி. ஆருக்கு இருக்கவே செய்தது. அபேதபோல் காந்திக்கும் தமது தண்பரும் சிட்டுமான ஸி. ஆர்., புதிய சூழ்நிலையில் எப்படி இருக்கிறார் என்று பார்க்கிற ஆவல் இளந்தெழத்தான் செய்தது. உத்தரப்பிரதேச கவர்னரான சரோஜினி நாயுடு நோயினால் பாதிக்கப் பட்டு கவர்னர் தொண்டர் மானிகையில் உடல் தேறி வந்தார். இது காந்திக்கு வசதியாகப் போயிற்று. இருபதாம் பீததி மதியம் பன்னிரண்டு மணிக்கு ஸி. ஆர். காந்தியைக் காணச் சென்றபோது, நோயாளியைக் காணத் தாம் வரவிருப்பதாகக் காந்திஜி சொன்னார். அப்படி வரும்போது, சரோஜினி நாயுடு டாக்டரை விரைந்தினராகத் தங்கி விடுக்கிறோர் அவரைப் பார்க்காமல் திரும்புவது பண்பாடாகாது அல்லவா?

பிற்பகல் இரண்டரை மணிக்குத் தெற்கு வாகனில் காந்தி வந்தபோது, ஸி. ஆர். மலர் தள்ளி வரவேற்கத் தயாராகக் காந்திஜித் தார். என்னென்றும் தமது அன்புக்குப் பாத்திரரான, தம்மால் பின்பற்றப்படுகிற ஒருவர் மீது ரோஜா இதழ்களைத் தூவி வரவேற்றார் ஸி. ஆர். இருவரும் சரோஜினி நாயுடுவுடன் அரை மணி நேரம் இருந்துவிட்டு வரவேற்புக் கூடத்துக்கு வந்தனர். ஒரு சோபாவில் அமர்ந்து முப்பது நிமிடங்கள் அனவளாவினர். "ஒரு இட்டிலி சாப்பிடலாமா?" என்று கேட்டார் ஸி. ஆர். "இட்டிலியா?" என்று குறும்பாகச் சிரித்தார் மகாத்மா. "குஜராத்

தில் சம்பந்திக்கு இனிப்புக்கோந்தான் வழங்குவார்கள்!"

முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஸி. ஆர். சென்னைில் தமது எளிய இல்லத்தில் காந்தியை விருந்தினராகப் பெற்றிருந்தார். அப்போதுமகாத்மாவின் தலைமையில் அமைந்திருந்த சேனையில் தம்மையும் ஒருவராகச் சேர்த்துக் கொண்டார். அவர்கள் நடத்த நினைத்த போரின் முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்பது யாருக்குமே தெரியாத நிலை அன்று. இப்போதோ வெற்றிக்குப் பின் ஸி. ஆரும் மரியாதைக்குரிய அவருடைய விருந்தினரும் ஒருசேர அமர்ந்திருந்தனர்! அதுவும் எங்கே? எதிரியின் அதிகார பவத்துக்கும் பெருமைக்கும் மாட்சிமைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய அரண்மனையிலேயே அருகருகே அமர்ந்திருந்தனர். இந்த வெற்றியுடன் துயரமும் கலந்திருந்தது. காந்தியும் இனக்கலவரங்கள் காரணமாக வேதனைகளை அனுபவித்துக் கொண்டுதான் இருந்தார். சம்பகாவமாக இருவருக்குமிடையே அபிப்ராய பேதங்கள் சில உருவாகியிருந்ததும் மெய்தான். ஆனால் வரலாற்றுச் சக்கரம் கழன்று அவர்கள் உறவினை ஓர் உச்சகட்டத்துக்கல்லவா கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கிறது!

(தொடரும்)

தமிழாக்கம்: கி. ராஜேந்திரம்

சேலம்

மாவட்ட மக்களே,

உங்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறோம்!

கல்வியின் சமுதாயப் பணியில், பன்னிரண்டாவது மாவட்டமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது சேலம் மாவட்டம்தான். எனவே, சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள குறைகளும், அநீதிகளும், முறைகேடுகளும் தவிர, பெரும் சாதனைகள் பற்றிய கடிதங்களும் கல்வி அலுவலகத்திற்கு வந்து சேர வேண்டிய கடைசி தேதி: 20.1.87.

உடனடியாக எழுதி அனுப்புகங்கள்!

— ஆனிரியர்.

மாதம் ஒரு
மாவட்டம்

லியோ காபி

தெய்யப்
பரிசுத்
இட்டம்

15.12.86 முதல் 31.1.87 வரை எங்கள் லியோ காபி

கடைகளில் காபித்தூள் வாங்கி முத்திரைமிட்ட

கப்பன்களைச் சேர்த்து சிறப்புப் பரிசுகளைப்

பெற்று பலனடையுமாறு வாடிக்கையாளர்களைக்

கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்

*2 லியோ கப்பன்களுக்கு 1 ஈஸ் சில்வர் பக்கர்

*4 லியோ கப்பன்களுக்கு 1 கப் & ஸாஸர் செட்

15-12-86 முதல் 31-1-87 வரை உள்ள விற்பனைக்கு மட்டும்

தீர்மானம்: M. நேத்ரா மடனிடி.

கமலாபுரம், சென்னை - 600 004.

☎ 76157 & 76912

கிளைகள்:

கமலாபுரம், திருச்சி, தூத்துக்குடி, திருவள்ளூர், கன்னியாகுமரி, மதுரை, மெட்ராஸ்,

பாசனாபுரம், அனாத்ரணம், கரையோரம், அனாத்ரணம், தூத்துக்குடி, தூத்துக்குடி,

தூத்துக்குடி, அனாத்ரணம், தூத்துக்குடி, தூத்துக்குடி, தூத்துக்குடி, தூத்துக்குடி,

தூத்துக்குடி.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

மேற்கு மாவட்டம்.

கொசுக் கொல்லலையா?
 கின்றே

மாஸ்ரன்

வாங்கிடுவீர்!

ஆயர்வேத கொசு ஒழிப்பு திரவம்

MOSRUN

AYURVEDIC MOSQUITO REPELLENT

வாங்குமிடம்: Jaya Medical Mart, 10, Didigul Road, Palani, Jaya Medical Corp., 21, West Chitral Street, Madurai-1, Kalyani Medical Mart, 6, Police Station Road, Pollachi, Meenakshi Pharma Distributors, 171, Chinnakadal Street, Salem.

முட்டைப் பூச்சியை ஒழித்து Khatnil உபயோகிப்பீர்.

உபயோகிக்கும் முறை: ஒரு தட்டில் 10 அல்லது 15 கொட்டுகள் மாஸ்ரன் விட்டு படுக்கும் அறையில் வைத்துவிடவும். இரவு முழுமையும் கொசுத் தொல்லைலிருந்து விடுதலை உறுதி.

தமிழ்நாடு மார்க்கெட் இன்டென்ட்ஸ்:

JAYA PHARMA DISTRIBUTORS, 441, Raja Street, Coimbatore-641 001.

ஒன்றும் கண்டுக்காளாத ஹவுஸிங் போர்டு

இவ்வகை ராஜகோபாலபுரத்தில்
நாள் காலமாக...

“ஏம்பா, ராஜகோபாலபுரத்துக்கு
வரிதாயா?”

“ஹவுஸிங் போர்டு வீடுக்க இடுக்கே...
அங்கேதானாங்களை?”

“ஆமாம்மா!”

“வண்டி கெட்டுப் போயிடும் ஸார். நான்
வரமாட்டேன். அங்க ரோடும் இல்லை. ஒன்
ளும் இல்லை... குண்டும் குழியுமாய்...”

— இது ஆட்டோக்காரரின் அங்க
லாய்ப்பு.

“**டேய்** முத்து, ராஜகோபாலபுரத்துவ
வீடு ஒன்று காலியா இருக்கு. நீதான் வீடு
தேடிண்டிருக்கியே!”

“வேறே ஏதாவது இடம் சொல்லப்பா...
ராஜகோபாலபுரத்தில குடிக்கத் தண்ணீர் வே
ண்டிக்காது. பயங்கரக் கொகத் தொல்லை.
மனதுக்காவத்தில் காட்டுப் புதுக் குளத்தின்
தண்ணீர் ரொம்ப ரொம்ப. எங்கே ஏரிக்
கள உடைத்துவிடுமோ என்ற பயத்தின்
அளவும் நமக்கு ஏறிக் கொண்டே இருக்கும்.
வேண்டாம்மா ஆளை விடு...”

1978ல் வயங்களை வாங்கிப்போடப்
போட்டு, போட ஒன்று ஸ்வாவிரம் முதல்
ஆளுவிரம் வரை விற்கப்பட்ட ஹவுஸிங்
போர்டு காலனியான ராஜகோபாலபுரத்
தில் இன்றைய நிலை இதுதான். கமர் அறு
நாறு வீடுகளைக் கொண்ட அந்தக் காலனியில்

ஒரு மாஜி அமைச்சருக்கும், நற்போது
அமைச்சராக இருக்கும் ஒருவருக்கும் கூட
வீடுகள் உள்ளன. அது மட்டுமா? தாலித்ரார்க
கள், கனெக்டர்ஸ் பி.ஏ.க்கள், வக்கில்கள்,
வங்கி ஸ்திரீயர்கள் என்று பலரும் இங்கு
எல்.ஐ.டி., எம்.ஐ.டி., ஹெச்.ஐ.டி என்று
வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இந்தக் காலனி சங்கத் தலைவர், பக்கீர் முக
மதுஸையும் மற்றவர்களையும் சந்தித்தபோது
தங்கள் மனக்குறையைக் கொட்ட ஆரம்
பித்துவிட்டார்கள்.

எங்கனிடமிருந்து ஆண்டுக்கு 75,000
ரூபாயை முனிசிபாலிட்டி வசியாக வசூலிக்
கிறது. ஆனால் பாசுதிகள் கெட்டால் நாங்கள்
இன்னும் உங்கள் காலனியை எங்கள் வசம்
எடுத்துக் கொள்ளவில்லையே” என்கிறார்கள்.
அப்பறம் எப்படி வரி வசூல் செய்தார்
களாம்? காலனிக் கதன் ஹவுசிங் போர்டால்
போடப்பட்டதாகக் சொல்லப்படும் சாலை
கள் எல்லாம் சாலைகளே இல்லை. குட்டை
கள் போஸாவிவிட்டன. ஹவுஸிங் போர்டு
ஒன்றும் கண்டு கொள்வதில்லை!” என்க
ிறார்கள்.

நாங்களும் காலனியை ஒரு கற்றுக் கற்றி
னோம். பிழிமாண்டமான தண்ணீர் டாங்க்
ஒன்று கட்டப்பட்டு நீரின்றி வெறுமையாய்
நிற்கிறது. அரசின், அதன் ஓர் அங்கமான
வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கையாலாகாத
தனத்தை உணர்த்துவது போல...

— அருண்

நியூட்ரான்ஸ் 88த்ரி

கரிசு வளம் கொடுத்ததும் அழகிய பாலி, நாம் தரும் பால்... இரகசியமாக கொடுக்கிறோம். நாம் எல்லாம்! இவற்றின் கருவாங்கத் தான் கவியுட்டுவிடுவது சில... பாலு. அதனுடைய விசேஷமான தன்மையிலேயே கிடைக்கிறது.

	1000 gms.	500 gms	Refill.
நியூட்ரான்ஸ்	37.21	19.29	—
காசுபேட்டா	43.75	24.65	22.79
புளிய...	—	24.89	23.06
பேரகவிய...	47.48	24.67	22.81

Prices as on 14 January 1987. Local taxes extra.

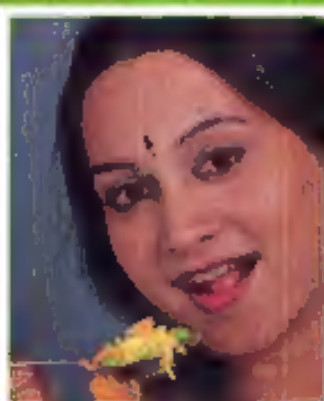
நியூட்ரான்ஸ்

எனக்குங்கள் நியூட்ரான்ஸ் லாபத்தாக

தமிழகம் 1987-88
இந்தியா தேசிய அகாடமி விருது
பாடகருக்கு வழங்கியது: தமிழகம்,
ஆகாச 100 வி.

பாங்கிடு. இதனால் தனியாக
இதழிதரவேண்டிய கவதாத்தொடர்
உருவாகப்பட்ட அதிசய கோபிதா
கவதா தொடர் இதழ் பங்கிடு.
கொழும்பு கலாநாயகர் பங்கிடு
இக்கூறு இப்பொழுது பங்கிடுதொடர்
பலமாகிவிட்டிருக்கிறது. கவதாத்தொடர்
பலமாகப் போனது இப்பொழுது
பங்கிடுதொடர் போன்ற கவதா
தொடர் சமையலுக்கு சாதாரண
சமையலில் அசாதாரணச் சுவை
இதழிதரப் பங்கிடுதொடர்
தொடர்நாள் பங்கிடுதொடர்

பாம்பிதேவரூபம்

[illegible]

அளவான செலவிலே
அறுவகை கவைகளே
பாங்கோடு துவங்குவீர்
பாம்பினே உணவுடன்

தலைப்பம்

உருவம் இயற்கை முடிவற்றது.
முடிவற்றது அல்லவென்று அறியவந்திருக்கிறேன்.
முடிவற்றது, முடிவற்றது, முடிவற்றது.

தமிழக அரசின் பண்புறப் பேரவையின் கீழ், பண்புறப் பேரவை, பண்புறப் பேரவை, கலாநாயகர்-500 028.

CONTENTS

FORGOTTEN AND FORGIVEN